

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

31 Μάρ 2017

www.sekonline.gr

No 1276

**Οι αστοί πενθούν για τον Μητσοτάκη
και ζητούν συμπόνια για τον Παπαδήμο.
Ο Τσίπρας μαζί τους, αλλά εμείς...**

ΕΠΙΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

**ΑΠΕΡΓΙΕΣ
ΣΕ ΕΦΟΡΙΕΣ,
ΤΡΕΝΑ
ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ**

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5, 10, 11

Το πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης 15 Σεπτεμβρίου 1993

Μητσοτάκης,
ο Αποστάτης
που ήθελε να
γίνει Θάτσερ

σελ. 3, 13

Σχολεία, Δήμοι
Νοσοκομεία:
Κοινός αγώνας για
μόνιμες προσλήψεις

σελ. 10, 11

Η Βρετανία μετά
το Μάντσεστερ
Γράφει ο
Άλεξ Καλλίνικος

σελ. 19

Γυρίστε στη σελίδα 20

Σε ναυάγιο κατέληξαν οι διαπραγματεύσεις για το χρέος στο Eurogroup της 22ης Μαΐου. Έκπληξη; Δύσκολο να το πει κανείς. Έκπληξη θα είχαμε αν δεν κατέληγαν αυτή τη φορά οι διαπραγματεύσεις σε αδιέξοδο.

Η συμφωνία तोρπιλίστηκε από τους "συνήθεις υπόπτους" -ούτε σε αυτό υπήρξε καμιά έκπληξη: τον Πολ Τόμσεν, τον Διευθυντή του Ευρωπαϊκού Τμήματος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ). Και τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, τον υπουργό Οικονομικών της Γερμανίας. Η αποτυχία, όμως, δεν οφείλεται απλά και μόνο στην αδιαλλαξία του ΔΝΤ ή την προεκλογική περίοδο στην οποία έχει μπει πια η Γερμανία. Οφείλεται πρώτα και κύρια στα ίδια τα "νούμερα" που πραγματικά "δεν βγαίνουν". Το δημόσιο χρέος, για να το πούμε με απλά λόγια, δεν είναι βιώσιμο. Και δεν πρόκειται να γίνει βιώσιμο όσα σκληρά μέτρα και αν ψηφίσει το ελληνικό κοινοβούλιο.

Ο Ευκλείδης Τσακαλώτος "έχασε το χρώμα του" σύμφωνα με την ανταπόκριση της Καθημερινής από τις Βρυξέλλες. Η κυβέρνηση ψήφισε, όπως είναι γνωστό με το "4ο μνημόνιο" ένα βαρύ πακέτο μέτρων ύψους 5,5 δισεκατομμυρίων Ευρώ που χτυπάει σχεδόν τους πάντες: τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τους άνεργους, την Παιδεία και την Υγεία, τον δημόσιο πλούτο (που ιδιωτικοποιείται), τις εργασιακές σχέσεις (που απορρυθμίζονται) -ο κατάλογος είναι και μακρύς και γνωστός. Τα μέτρα είναι επώδυνα, παραδεχόταν ακόμα και η ίδια η κυβέρνηση. Αλλά η "θυσία του ελληνικού λαού" αυτή τη φορά θα έπιανε τόπο: τα μέτρα θα άνοιγαν τον δρόμο για μια συμφωνία για το χρέος και με αυτόν τον τρόπο την επιστροφή, επιτέλους, της Ελλάδας στην κανονικότητα, την ανάπτυξη και την ευημερία.

Περιττό να το πει κανείς, το σενάριο που είχε στήσει η κυβέρνηση, ήταν από την αρχή κιόλας έωλο. Ο στόχος της κυβέρνησης δεν ήταν να εξασφαλίσει κάποια πραγματική ελάφρυνση του χρέους -πχ τη διαγραφή ενός "μεγάλου μέρους" (ή έστω και μικρού) όπως έλεγε κάποτε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Ο στόχος είχε στο μεταξύ περιοριστεί στο "εφικτό": αυτό που διεκδικούσε η κυβέρνηση ήταν απλά ένα "ναι" στην "Έκθεση Βιωσιμότητας του Χρέους" από τους θεσμούς. Χωρίς αυτό το "ναι" ο Μάριο Ντράγκι, ο διοικητής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας "δυσκολεύεται" να δώσει το πράσινο φως για την ένταξη των ελληνικών ομολόγων στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Χωρίς την ένταξη στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης η Ελλάδα "δυσκολεύεται" να βγει στις αγορές. Το σημερινό "πρόγραμμα" -το μνημόνιο που υπέγραψε ο Τσίπρας με τους θεσμούς το καλοκαίρι του 2015- λήγει τον Αύγουστο του 2018. Αν μέχρι τότε η

Όποιος περιμένει ότι το ΔΝΤ και η ΕΕ θα κάνουν το χρέος "βιώσιμο" μόνο σε αδιέξοδα καταλήγει

Ελλάδα δεν έχει καταφέρει να βγει στις αγορές, θα αναγκαστεί είτε να προσφύγει, για πολλοστή φορά για "βοήθεια" στους εταίρους μας ή να χρεοκοπήσει.

Υπερβολικά αισιόδοξα

Τη Δευτέρα 22 Μάη οι θεσμοί αρνήθηκαν να πουν αυτό το "ναι". Το ΔΝΤ, είπε ο Τόμσεν, θεωρεί τα νούμερα πάνω στα οποία είχε στηριχτεί το προσχέδιο υπερβολικά αισιόδοξα.

Ποια ήταν αυτή η "αισιόδοξία": το σενάριο προέβλεπε ότι η ελληνική οικονομία θα είχε για τις επόμενες δεκαετίες μέσο ρυθμό ανάπτυξης 1,3% το χρόνο. Ναι, καλά διαβάσατε: 1,3%. Δηλαδή το χάσμα που άνοιξε η κρίση, που έριξε το ΑΕΠ της χώρας 25% κάτω, θα χρειαστεί (με έναν απλοϊκό υπολογισμό) 12,5 χρόνια για να καλυφθεί. Η ανεργία θα χρειαστεί δεκαετίες για να πέσει σε μονοψήφια νούμερα. Η φτώχεια θα σακατέψει όχι μόνο αυτή και την επόμενη αλλά και τη μεθεπόμενη και ποιος ξέρει πόσες ακόμα γενιές. Και αυτό είναι το αισιόδοξο σενάριο, πάνω στο οποίο στηρίζονταν οι υπολογισμοί και των εταίρων μας και της κυβέρνησης.

Σύμφωνα με τις "απαισιόδοξες" εκτιμήσεις του ΔΝΤ η ελληνική οικονομία θα αναπτύσσεται, για τα επόμενα 40 χρόνια, με μέσους ρυθμούς που δεν θα ξεπερνούν το 1% κάθε χρόνο. Η Ελλάδα θα χρειαστεί 25 χρόνια, δηλαδή, για να καλύψει τη

βουτιά του 25% που δημιούργησε η κρίση. Και σχεδόν έναν αιώνα για να καταφέρει να ξεπληρώσει τα σημερινά χρέη: ο Τόμσεν έθεσε τρεις απαιτήσεις στο τραπέζι. Πρώτον περίοδο χάριτος για την καταβολή χρεολυσίων μέχρι το 2060. Δεύτερον ένα πρόγραμμα αποπληρωμής που θα λήγει το 2100. Και τρίτον ένα πρόσθετο πακέτο μέτρων από την πλευρά της Ελλάδας.

Το ΔΝΤ ξέρει πάρα πολύ καλά ότι οι Ευρωπαίοι "εταίροι" μας δεν μπορούν να αποδεχτούν μια τέτοια πρόταση -που δεν έχει, εκτός από όλα τα άλλα, καμιά πιθανότητα να περάσει από τα κοινοβούλια όχι μόνο της Γερμανίας ή της Ολλανδίας αλλά και της Γαλλίας και της Ιταλίας (που υποτίθεται ότι είναι πιο λογικές απέναντι στην Ελλάδα). Η επιμονή του είναι στην πραγματικότητα μια πίεση πάνω στη Γερμανία να μειώσει τις ανεδαφικές απαιτήσεις της για θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα σε βάθος πολλών δεκαετιών. Στους διαδρόμους του Eurogroup της Δευτέρας ο Σόιμπλε φέρεται να δέχτηκε να κατεβάσει την απαίτησή του από το 2,6% του ΑΕΠ (για τις επόμενες δεκαετίες, μετά την άμεση περίοδο του 3,5%) στο 2% του ΑΕΠ. Αλλά και αυτό είναι υπερβολικό σύμφωνα με το ΔΝΤ (που δεν έχει άδικο σε αυτό) που πιστεύει ότι οτιδήποτε πάνω από το 1,5% θα οδηγήσει την ελληνική οικονομία σε ασφυξία.

Η ελληνική κυβέρνηση πίστευε μέχρι και την τελευταία στιγμή ότι θα μπορούσε να αξιοποιήσει αυτή τη διαφωνία. Η Ελλάδα πρέπει να πληρώσει μέχρι τον Ιούλη 7,5 δις σε τόκους και χρεολύσια. Τα χρήματα αυτά δεν υπάρχουν στα δημόσια ταμεία. Χωρίς την εκταμίευση της υποδότης (που έχει σαν προϋπόθεση το κλείσιμο της αξιολόγησης) η Ελλάδα θα χρεοκοπήσει άμεσα. Η κυβέρνηση ξέρει ότι κανένας -ούτε οι εταίροι μας, ούτε το ΔΝΤ- δεν θέλει να βρεθεί αντιμέτωπος με ένα τέτοιο ενδεχόμενο (που μπορεί να ανοίξει ξανά τον ασκό του Αιόλου για ολόκληρο το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα). Και "πόνταρε" σε αυτόν τον φόβο για να κερδίσει αυτό το πολυπόθητο "ναι" στην Έκθεση Βιωσιμότητας του Χρέους.

Άδεια χέρια

Τη "λύση" στο αδιέξοδο της περασμένης Δευτέρας την έδωσε (σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίασης που έχουν διαρρεύσει στον τύπο) ο Γερούν Ντάισελμπλουμ:

Αφού δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, είπε, ας κλείσουμε την αξιολόγηση που θα ανοίξει τον δρόμο για την εκταμίευση της δόσης τώρα. Και μεταθέτουμε τη συζήτηση για το χρέος για το 2018... Ο Σόιμπλε συμφώνησε αμέσως. Και ο Τόμσεν συμφώνησε αμέσως. Αυτή που δεν συμφώνησε ήταν, φυσικά, η ελληνική

αντιπροσωπεία. Ήταν η ελληνική κυβέρνηση που ύστερα από όλα αυτά τα μέτρα θα γυρνούσε πίσω για μια ακόμα φορά με άδεια χέρια.

Τώρα η κυβέρνηση έχει εναποθέσει τις ελπίδες της στο Eurogroup του Ιούνη. Πόσες πιθανότητες έχει να πετύχει αυτή τη φορά; Ελάχιστες -για να μην πούμε μηδενικές. "Ετσι", γράφει η Καθημερινή, "η Ελλάδα μπορεί να ελπίζει μόνο στην ολοκλήρωση της αξιολόγησης και στην εκταμίευση ενός σημαντικού ποσού. Η ρύθμιση του χρέους και οι ευεργετικές για την ελληνική οικονομία συνέπειες φαίνεται να μετατίθενται στην καλύτερη περίπτωση για το φθινόπωρο".

Η Καθημερινή, βέβαια -όπως και όλες οι άλλες εφημερίδες που στηρίζουν τη "λύση Μητσοτάκη"- ρίχνουν για μια ακόμα φορά τις ευθύνες για το ναυάγιο της περασμένης Δευτέρας στη κυβέρνηση του Τσίπρα. Αλλά το πρόβλημα είναι πολύ βαθύτερο: το ιλιγγιώδες δημόσιο χρέος είναι προϊόν της ίδιας της κρίσης που μαστίζει εδώ και δέκα σχεδόν χρόνια το σύστημα παγκόσμια. Η Ελλάδα είναι η κορυφή του παγόβουνου και όχι η εξαίρεση. Υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής στις "λύσεις" που προτείνουν οι θεσμοί: η σκληρή λιτότητα. Η πεποίθηση ότι η επανεκκίνηση της οικονομίας μπορεί να στηριχτεί μόνο στην σκληρή αφαίμαξη των εργατών, που θα ανεβάσει την κερδοφορία των επιχειρήσεων και θα ανοίξει ξανά ένα γύρο επενδύσεων και ανάπτυξης. Μόνο που η κρίση είναι τόσο μεγάλη που η "αναγκαία" αφαίμαξη απειλεί την ίδια την ύπαρξη και ζωή των εργαζομένων.

Η άρχουσα τάξη δεν έχει καμιά δυσκολία να αποφασίσει: τα κέρδη της ήταν πάντα πάνω από τους ανθρώπους. Η πραγματική της δυσκολία είναι να εφαρμόσει αυτές τις αποφάσεις της. Η νομοθέτηση των μέτρων είναι εύκολη υπόθεση -το μόνο που απαιτείται είναι μια πλειοψηφία στη Βουλή. Η εφαρμογή όμως σημαίνει σύγκρουση με την εργατική τάξη, με τους συνταξιούχους, με τους φτωχούς. Και αυτό δεν είναι εύκολη υπόθεση. Καθόλου εύκολη. Και το ναυάγιο της περασμένης Δευτέρας με την χρεοκοπία του φανταστικού (με τη διπλή έννοια) σεναρίου "ποσοτική χαλάρωση, έξοδος στις αγορές, αποδέσμευση από τα μνημόνια, ανάπτυξη, ευημερία" κάνει τα πράγματα ακόμα πιο δύσκολα για την κυβέρνηση.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Το πένθος του πολιτικού κόσμου για τον Μητσοτάκη είναι σύμβολο της κρίσης του

«Ο πατέρας μου είχε το θάρρος να πει αλήθειες, δύσκολες αλήθειες, γιατί η κοινωνία δεν ήταν έτοιμη να ακούσει»

Ντόρα Μπακογιάννη,
για τον θάνατο του πατέρα της

«Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ήταν ένας από τους διαμορφωτές της νεότερης Ελλάδας. Υπήρξε ένας από τους κύριους πρωταγωνιστές της σύγχρονης πολιτικής μας ιστορίας και κατά τη Μεταπολίτευση συνέβαλε αποφασιστικά στην εμπέδωση της δημοκρατίας και της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας μας»

από το συλλυπητήριο μήνυμα του Αλέξη Τσίπρα

«Εκτιμούμε ιδιαίτερως την αντιδικτατορική του στάση και την συμβολή του στο να κλείσει ο κύκλος του εμφυλίου στην Ελλάδα».

Από το συλλυπητήριο μήνυμα της Δημοκρατικής Αριστεράς

Ο ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δημήτρης Κουτσούμπας, επικοινωνήσε με τον πρόεδρο της ΝΔ, Κυριάκο Μητσοτάκη, και του εξέφρασε τα συλλυπητήριά του για την απώλεια του πατέρα του.

Ριζοσπάστης, 30 Μάρτ

Το τετραήμερο πένθος για το θάνατο του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη κατέχει δίχως αμφιβολία μια ξεχωριστή θέση στα ρεκόρ πολιτικής υποκρισίας. Σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος τιμάει χωρίς ντροπή τον πιο κυνικό εκπρόσωπο της ελληνικής άρχουσας τάξης.

Η παράταξή του και το οικογενειακό φέουδο που δημιούργησε μέσα στους κόλπους της επιμένει να εξωραϊίζει τη θατσερική πολιτική που προσπάθησε να επιβάλει ως πρωθυπουργός το 1990-93 σαν "πρωτοποριακή στάση" που τότε η κοινωνία δεν ήταν έτοιμη να δεχτεί, αλλά σήμερα "δικαιώνεται". Προφανώς θεωρούν δικαίωση το γεγονός ότι η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα έχει φτάσει να αγκαλιάζει το πιο θατσερικό από όλα τα μνημόνια, το τέταρτο, σαν δική της πολιτική.

Όποιος είχε την παραμικρή αμφιβολία για το πόσο δεξιά έχει φτάσει η πολιτική και ιδεολογική προσαρμογή του ΣΥΡΙΖΑ αρκεί μόνο να σκεφτεί τι σημαίνει ο έπαινος του Τσίπρα για τη συμβολή του Μητσοτάκη στην "εμπέδωση της δημοκρατίας".

Πότε ακριβώς έγινε αυτή η συμβολή; Το 1965, όταν ο Μητσοτάκης πρωταγωνιστούσε στην Αποστασία; Ή μήπως τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ αντιμετωπίζει τον Μητσοτάκη όπως τον "εθνάρχη" Καραμανλή που τάχα ήταν διαφορετικός μετά τη Χούντα, έπαψε να είναι ο δολοφόνος του Λαμπράκη και έγινε θεμελιωτής της δημοκρατίας; Αλλά ακόμη και με τέτοιες

λαθροχειρίες, πώς μπορούν να σβηστούν αλήθειες όπως η δολοφονία του Τεμπονέρα το 1991 ή πιο πρόσφατα οι υποκλίσεις του νεοναζί Μιχαηολιάκου στο Μητσοτακέικο; Είναι ακραία χυδαίο να βαπτίζεται παράγοντας δημοκρατίας ο πολιτικός που είπε στους μπάτσους "το κράτος είστε εσείς".

Ακροβασίες

Το πραγματικό υπόβαθρο για αυτές τις, ταπεινωτικές για την Αριστερά και τον κόσμο του αγώνα ακροβασίες, εντοπίζει το συλλυπητήριο μήνυμα της ΔΗΜΑΡ που λέει ότι ο Μητσοτάκης έκλεισε τον κύκλο του εμφυλίου, εννοώντας προφανώς τη συγκυβέρνηση Τζανετάκη (Μητσοτάκη-Κύρκου-Φλωράκη) το 1989.

Έκλεισε τον εμφύλιο, λοιπόν, ο Μητσοτάκης γιατί χάρη στη στήριξη Κύρκου και Φλωράκη κατάφερε να φέρει τη "φιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία" στην κυβέρνηση και με τη δική του πρωθυπουργία να εξαπολύσει τη χειρότερη ταξική επίθεση των δεκαετιών ανάμεσα στη Χούντα και στα Μνημόνια: μαζικές απολύσεις με το κλείσιμο των "προβληματικών", πρώτη επίθεση στο ασφαλιστικό, ιδιωτικοποιήσεις, τρομονόμους, ρατσισμό, ακόμη και επιστροφή της "ποδιάς" στα σχολεία.

Δυστυχώς και η ηγεσία του ΚΚΕ δεν παρέλειψε να συμμετέχει στο πένθος στέλνοντας συλλυπητήρια στον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης για τον θάνατο του πατέρα

του. Τι ήταν αυτό; Ένδειξη σεβασμού για τον κοινοβουλευτικό θεσμό; Φόρος τιμής στα "ντολμαδάκια της Μαρίκας" του 1989; Ό,τι κι αν ισχύει από τα δυο (ή ίσως και τα δυο), πρόκειται για μια στάση που δεν βοηθάει τον κόσμο που παλεύει.

Ο κόσμος που αγωνίζεται και σήμερα και χθες δεν μπορεί να ξεχάσει ότι οι απεργοί της ΕΑΣ γκρέμισαν τον Μητσοτάκη φωνάζοντας "ΕΑΣ, ΕΑΣ, να φύγει ο κερατάς" και πιάνοντας το νήμα από το σύνθημα "Μητσοτάκη καθαίρει" των Ιουλιανών του 1965. Οι νεολαίοι που πάντα φωνάζουν στις διαδηλώσεις τους "Ζει, ο Τεμπονέρας Ζει, με Πέτρουλα-Λαμπράκη μας οδηγεί" έχουν την πραγματική αίσθηση για τη θέση του Μητσοτάκη στην ιστορία. Το αντιρατσιστικό κίνημα που επέβαλε την κατάργηση του χυδαίου νεολογισμού "λαθρομετανάστες", δεν ξεχνάει ότι αυτός που τον καθιέρωσε ήταν ο Μητσοτάκης. Ο κόσμος που παλεύει για να πάνε στη φυλακή οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα δεν μπορεί να υποκλιθεί στο Μητσοτακέικο όπως ο Μιχαηολιάκος.

Είναι τιμή για την αντικαπιταλιστική αριστερά το γεγονός ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν η εξαίρεση, με την ανακοίνωση που έβγαλε κόντρα στην πένθιμη υποκρισία. Και είναι μια υπενθύμιση για τον προσανατολισμό που χρειάζονται οι αγώνες σήμερα, για να ξεφύγουμε από την πνιγνή οικονομική και πολιτική κρίση.

Περισσότερα στη σελίδα 13

Το απεργιακό κίνημα

24ωρη απεργία στον ΟΣΕ

Σε 24ωρη απεργία την Πέμπτη 1 Ιούνη προχωρούν οι μηχανοδηγοί του ΟΣΕ, ενώ τις δύο προηγούμενες μέρες, την Τρίτη και την Τετάρτη 30 και 31/5, θα πραγματοποιήσουν στάσεις εργασίας για όλες τις εμπορευματικές δραστηριότητες από τις 4πμ έως τις 8πμ, από τις 12μεις έως τις 4μμ και από τις 8μμ έως τις 12 τα μεσάνυχτα. Οι απεργοί θα δώσουν συνέντευξη Τύπου στην ημέρα της 24ωρης απεργίας, στις 11πμ, στο ξενοδοχείο Τιτάνια.

Η κινητοποίηση έρχεται μετά το πρόσφατο δυστύχημα στο Άδενδρο Θεσσαλονίκης όπου έχασαν τη ζωή τους ο μηχανοδηγός **Μάνθος Καλόπουλος**, ο προϊστάμενος της αμαξοστοιχίας, **Άρης Καλαμπαλίκης** και ο επιβάτης, **Δημήτρης Μικρόπουλος**.

Τα βασικά αιτήματα των εργαζομένων, όπως αναφέρονται στην ανα-

κοίνωση για την απεργία είναι: «να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για την υποδομή και ασφάλεια του σιδηροδρόμου, ώστε να μην συμβούν στο μέλλον παρόμοια περιστατικά, με θανατηφόρα αποτελέσματα. Να εφαρμοσθεί άμεσα η ισχύουσα εργατική νομοθεσία. Άμεσες προσλήψεις εξειδικευμένου προσωπικού του κλάδου των μηχανοδηγών για την κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει η κείμενη νομοθεσία (ν. 3911), αφού το υπάρχον προσωπικό εργάζεται υπερωριακά και με υπερμέταση των δυνάμεών του, προκειμένου να πραγματοποιούνται τα δρομολόγια».

Η Διοίκηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ από

την πρώτη στιγμή που ανακοινώθηκαν οι μέρες και οι ώρες των απεργιακών κινητοποιήσεων έχει προσπαθήσει να μπλοκάρει την απεργία και να σπρώξει τους επιβάτες απέναντι στους εργαζόμενους. Αρχικά, οι στάσεις εργασίας της Τρίτης και της Τετάρτης ήταν και για τα επιβατικά τρένα.

Λοκ-άουτ

Η πρώτη κίνηση της διοίκησης ήταν να ανακοινώσει λοκ-άουτ από την Τρίτη έως την Πέμπτη για να μην... μπερδευτούν οι επιβάτες με τις ώρες των στάσεων εργασίας.

Οι μηχανοδηγοί ανέστειλαν τελικά τις στάσεις στα επιβατικά σημειώνοντας ότι: «Η Διοίκηση της ΤΡΑΙ-

ΝΟΣΕ θέλοντας να μετατρέψει τους Μηχανοδηγούς σε εξιλαστήρια θύματα για την κατάσταση που επικρατεί στον Ελληνικό Σιδηρόδρομο εδώ και δεκαετίες, προχώρησε στην αδικαιολόγητη πράξη της ανταπεργίας (lockout) αποφασίζοντας το κλείσιμο του Σιδηρόδρομου για τρεις (3) ημέρες! Οι Μηχανοδηγοί δεν θα επιτρέψουμε κανέναν να μετακυλήσουν τις ευθύνες για την απαξίωση του Ελληνικού Σιδηροδρόμου.

Μετά την απόφαση για το κλείσιμο όλων των δραστηριοτήτων για 3 ημέρες και έχοντας ως πρώτο μέλημά μας το σεβασμό στη μετακίνηση του επιβάτη, αναστείλαμε τις κινητοποιήσεις στις επιβατικές αμαξοστοιχίες την Τρίτη και Τετάρτη 30 και 31

Μαΐου 2017 αντίστοιχα».

Ο κοινωνικός αυτοματισμός όμως δεν πέρασε! Μαζί με τους εργαζόμενους είχαν ήδη συνταχτεί με ανακοίνωσή τους επιβάτες που καθημερινά χρησιμοποιούν το τρένο για να πάνε στη δουλειά τους. Το Σωματείο εργαζόμενων επιβατών Προαστιακού στην ανακοίνωσή του αναφέρει: «Με το έτσι θέλω, η Διοίκηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, χωρίς ουσιαστικό λόγο και χωρίς ίχνος σεβασμού προς το επιβατικό κοινό αναστέλλει τα δρομολόγια για τρεις ημέρες και δεν έχει επέμβει ακόμη κανείς. Ούτε το αρμόδιο Υπουργείο (δηλαδή η Κυβέρνηση), ούτε η Ρυθμιστική Αρχή Σιδηροδρόμων και ούτε οι αρμόδια εισαγγελείς». Στο διαδίκτυο κυκλοφόρησαν και επιστολές που έστειλαν άλλοι επιβάτες προς τη Διοίκηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ.

Εκπαιδευτές ΕΣΗΕΑ **Στηρίζουμε**
«Πρωτοβουλία για την Ανατροπή»

Εκλογές για νέο Διοικητικό Συμβούλιο στην ΕΣΗΕΑ γίνονται στις 7 και 8 Ιούνη. Στις εκλογές θα συμμετέχει η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, την οποία στηρίζουν οι Financial Crimes, το Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο, ο Σπάρτακος και ανένταχτοι δημοσιογράφοι.

Τη Δευτέρα 29 Μάη έγινε η εκλογοαπολογιστική συνέλευση της Ένωσης. Οι Financial Crimes έκαναν παρέμβαση με την προκήρυξη που καλεί σε υπερψήφιση της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή.

Ανάμεσα σε άλλα σημειώνουν:

«Οι εκλογές στην ΕΣΗΕΑ στις 7 και 8 Ιούνη γίνονται σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή για τον κλάδο αλλά και για την εργατική τάξη συνολικότερα. Πριν λίγες μέρες η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε το 4ο Μνημόνιο και ουσιαστικά αποδέχθηκε όλα τα σκληρά μέτρα που απαιτούσαν από την αρχή οι δανειστές, προσφέροντας έτσι στα αφεντικά και τους δανειστές τεράστια εξυπηρέτηση στην αγωνιώδη προσπάθειά τους να ξεφύγουν από την κρίση, φορτώνοντας τα βάρη της στις πλάτες της εργατικής τάξης. Στον κλάδο βρισκόμαστε σε μια περίοδο συνολικής αναδιάρθρωσης στα ΜΜΕ.

Παλιές βαρονίες καταρρέουν, νέες βγαίνουν στην αρένα και οι εργαζόμενοι

είναι αυτοί που καλούνται να πληρώσουν το μάρμαρο, στον ΔΟΛ στον Πήγασο, στο Μέγκα και αλλού...

Κομμάτι αυτών των αναδιαρθρώσεων είναι οι εξελίξεις στον ΔΟΛ και τον Πήγασο με την εργοδοσία να θυσιάζει τους εργαζόμενους, τους μισθούς και δικαιώματά τους. Στον ΔΟΛ τις επόμενες μέρες ο ειδικός εκκαθαριστής θα βρει κάποιο νέο αφεντικό με τους εργαζόμενους χρεωπλημένους απλήρωτους και να αχθεί να μέλλουν. Στον Πήγασο μετά την εξαγορά από τον Σαββίδη, μονάχα του μεριδίου του Μέγκα, οι εξελίξεις οδεύουν στην

επανάληψη του σεναρίου του ΔΟΛ... Την ίδια στιγμή γεμίζει η πιάτσα με χιλιάδες συναδέλφους που δουλεύουν σε ιντερνετικά μέσα, χωρίς ωράρια, χωρίς δικαιώματα, με μισθούς πείνας. Ένας ολόκληρος κόσμος που ζει σε ένα παράλληλο σύμπαν με αυτό της ΕΣΗΕΑ, η οποία δεν έχει σκύψει πάνω του, δεν τον έχει αγκαλιάσει, δεν έχει κάνει καμία προσπάθεια να τον οργανώσει και να τον στηρίξει...».

Κλείνει τονίζοντας: «οι μάχες την προηγούμενη διετία δείχνουν ότι οι δυνατότητες για τον κλάδο να αντιμετωπισθεί, να σπάσει την εργοδοτική και κυβερνητική επίθεση υπάρχουν. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι τις συνάψεις της "Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή" ακόμη πιο ενισχυμένες στο νέο ΔΣ.

Για να σπάσουμε την προσπάθεια εργοδοτών, νεοφιλελεύθερων και φιλοκυβερνητικών συνδικαλιστών να οδηγήσουν την ΕΣΗΕΑ στην πλήρη αδράνεια και τη διάλυση. Για να ανοίξουμε το δρόμο για ένα Συνδικάτο Τύπου με όλους τους εργαζόμενους μέσα».

- Εκλογές θα γίνουν και στην Ένωση Συντακτών Περιοδικού και Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ) στις 16 και 17 Ιούνη, όπου θα συμμετέχει η Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Συνεχίζονται οι εκλογές στα εκπαιδευτικά σωματεία εν όψει των συνεδρίων ΟΛΜΕ και ΔΟΕ. Στο Σύλλογο Δασκάλων Χανίων την πρώτη θέση πήρε η ΕΑΚ (στηρίζεται και από τις Παρεμβάσεις).

Αναλυτικά τα αποτελέσματα: Ψήφισαν: 1099. Για το ΔΣ πήραν: ΕΑΚ 316 ψήφους και 3 έδρες, ΔΗΣΥ 221 ψήφους και 2 έδρες, ΕΚΕ 192 ψήφους και 2 έδρες, ΑΣΕ-ΠΑΜΕ 159 ψήφους και 2 έδρες, ΔΑΚΕ 109 ψήφους.

Για αντιπροσώπους στη ΔΟΕ: ΕΑΚ 272 ψήφους και 3 αντιπροσώπους, ΔΗΣΥ 256 ψήφους και 3 έδρες, ΕΚΕ 204 ψήφους και 2 έδρες, ΑΣΕ-ΠΑΜΕ 154 ψήφους και 2 έδρες, ΔΑΚΕ 116 ψήφους και 1 έδρα.

Στην ΕΛΜΕ Χανίων οι εκλογές για το συνέδριο της ΟΛΜΕ θα γίνουν την Τετάρτη 31 Μάη. Υποψήφια από το δίκτυο εκπαιδευτικών της «Τάξης μας» είναι η Δώρα Κιντή που συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο της Πρωτοβουλίας Παρέμβασης Εκπαιδευτικών (Παρεμβάσεις).

Στο Σύλλογο Δασκάλων «Σεφέρης» η εκλογοαπολογιστική συνέλευση και οι εκλογές θα γίνουν την Τετάρτη 31 Μάη στο 1ο Δημοτικό Νέου Ηρακλείου. Ο Νίκος Κουράκης από την «Τάξη μας» είναι υποψήφιος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών (Παρεμβάσεις).

Στο Σύλλογο Δασκάλων της Ξάνθης οι εκλογές θα γίνουν στις 7 Ιούνη, την ίδια μέρα με την Γενική Συνέλευση του σωματείου. Ο Τζεμαλί Μηλιαζήμ από την «Τάξη μας» συμμετέχει στην Αριστερή Αγωνιστική Κίνηση (Παρεμβάσεις).

Μουσικοί Παραγωγοί ΕΡΤ

Σε εξέλιξη είναι επίθεση της Διοίκησης της ΕΡΤ στους μουσικούς παραγωγούς της δημόσιας ραδιοφωνίας και τηλεόρασης. Σε τουλάχιστον 10 εργαζόμενους στη μουσική παραγωγή έφτασαν χαρτιά που τους ανακοίνωναν περικοπή μισθού, καθώς η διοίκηση τους κατηγορεί ότι δεν συμπλήρωσαν το 8ωρό τους.

Οι μουσικοί παραγωγοί θεωρούν ότι η ειδικότητά τους έχει στοχοποιηθεί. Αυτό άλλωστε συνέβαινε και πριν το κλείσιμο της ΕΡΤ, ήδη από το 2000. Η Διοίκηση, παρόλο που δεν το παραδέχεται, αξιοποίησε τα μηχανήματα εισόδου-εξόδου για να ταυτοποιήσει ποιος και τι ώρα μπήκε και έφυγε από το κτίριο.

Οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν ότι κάτι τέτοιο είναι παράνομο αφού αυτά τα μηχανήματα έχουν μπει για ασφάλεια κι όχι για να λειτουργούν για το «χτύπημα της κάρτας». Κανένας από τη Διοίκηση δεν έχει πάρει την ευθύνη για αυτή την εξέλιξη.

Οι μουσικοί παραγωγοί θεωρούν ότι η απόδοση χαρτιών είναι η κλιμάκωση καλυμμένων παρατηρήσεων ή απειλών που υπήρχαν το αμέσως προηγούμενο διάστημα, λίγο μετά το άνοιγμα της ΕΡΤ.

Χαρακτηριστικά αναφέρουν ως παράδειγμα ότι ένας μουσικός παραγωγός μπορεί να έχει ωράριο από τις 2-10, αλλά η εκπομπή του να τελειώνει 9. Μετά από 7 ώρες με ακουστικά ή δουλειά μέσα στο στούντιο, δεν είναι σε θέση να κάνει στιδήποτε. Κάτω από την πίεση της Διοίκησης, τώρα περιμένει να περάσει η ώρα για να φύγει.

[illegible]

Απεργούν Εφορίες, Τελωνεία, ΥΠΟΙΚ, ΑΑΔΕ

Σε πανελλαδική 24ωρη απεργία προχωρούν την Πέμπτη 1 Ιούνη οι εργαζόμενοι στις Εφορίες, στα Τελωνεία, στο υπουργείο Οικονομικών και στην Ανεξάρτητη Αρχή Εσόδων (ΑΑΔΕ). Απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 9πμ στο υπουργείο Οικονομικών, στην οδό Νίκης, στο Σύνταγμα. Βασικό αίτημα των εργαζόμενων είναι η μισθολογική εξομείωση νέων και παλιών εργαζόμενων, ενώ καταγγέλλουν το πλαίσιο λειτουργίας της ΑΑΔΕ.

Η Σ.Κ., εφοριακός στην Α' ΔΟΥ Αθήνας μας μίλησε για την απεργία. «Την κινητοποίηση καλούν οι τρεις ομοσπονδίες που καλύπτουν τους εργαζόμενους στις εφορίες, τα τελωνεία και το υπουργείο Οικονομικών. Περιμένουμε την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για το μόρφωμα της ΑΑΔΕ που αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία. Τις δαπάνες τις διαχειρίζεται το υπουργείο Οικονομικών και τα έσοδα η ΑΑΔΕ. Ταυτόχρονα, πάνε να κάνουν αξιολόγηση με υποκειμενικά κριτήρια, ό,τι πιστεύουν οι διευθυντές. Οι εργαζόμενοι της ΑΑΔΕ που

17/2/2010, Απεργιοί του υπουργείου Οικονομικών σε παλιότερη διαδήλωσή τους.

θα κριθούν ανεπαρκείς θα μετατεθούν. Τα κριτήρια δεν ορίζονται από κάπου, είναι αυθαίρετα και αντίκεινται στον δημοσιούπαλληλικό κώδικα. Ζητάμε ακόμα η προσωπική διαφορά να ενσωματωθεί στο μισθό μας, καθώς και να γίνει εξομείωση των μισθών των νέων συναδέλφων με τους παλιούς εργαζόμενους αφού κά-

νουν το ίδιο έργο».

Στην κοινή ανακοίνωσή τους οι τρεις Ομοσπονδίες αναφέρουν ότι η μη μισθολογική εξομείωση αντιστοιχεί σε «γεγονός που ισοδυναμεί με βόμβα στα θεμέλια του μισθολογικού εποικοδομήματος ακόμη και για τους παλιούς».

Ανάμεσα στα υπόλοιπα αιτήματα αναφέρον-

ται τα εξής: «να μην συνδεθούν τα περιγράμματα θέσης με τη μισθολογική εξέλιξη που οδηγεί στη σαλαμοποίηση του κλάδου», «να δοθεί άμεσα λύση στην απαξίωση του ΣΔΟΕ και των Κτηματικών Υπηρεσιών», «εφαρμογή του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα στις μετατάξεις προσωπικού σε ανώτερη κατηγορία με βάση τα τυπικά προσόντα» κ.ά.

Ανακοίνωση για την απεργία κυκλοφόρησε και η Εργατική Αλληλεγγύη με τίτλο «Απεργιακός ξεσηκωμός για να ξηλώσουμε μνημονιακές περικοπές, αξιολογήσεις και την ανεξέλεγκτη ΑΑΔΕ». Ανάμεσα σε άλλα αναφέρει: «Καλούμε όλους τους συναδέλφους σε μαζική συμμετοχή στην απεργία. Να στείλουμε ηχηρό αγωνιστικό μήνυμα. Να αποφασίσουμε απεργιακή κλιμάκωση, μέσα από τις συνελεύσεις μας, για να μην περάσουμε όλες αυτές οι αντιδραστικές αλλαγές». Μπορείτε να τη διαβάσετε ολόκληρη στον παρακάτω σύνδεσμο: <https://tinyurl.com/y74cayp4>.

Νεκτάριος Δαργάκης

Εκλογές στο Γεννηματάς...

Εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ και για αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ γίνονται στις 21-22 Ιούνη στο σωματείο του νοσοκομείου Γεννηματάς. Στις εκλογές συμμετέχει η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή.

Ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός, μέλος με την Αγωνιστική Πρωτοβουλία στο ΔΣ του σωματείου μας δήλωσε για τις εκλογές: «Είναι δύο χρόνια από τις προηγούμενες εκλογές που έγιναν τον Ιούνη του 2015. Τότε εμφανίστηκε για πρώτη φορά η παράταξή μας, με 107 ψήφους και 1 έδρα στο ΔΣ. Τότε είχαν πάρει 1 έδρα το ΠΑΜΕ, 1 έδρα η Ταξική Πορεία, 2 έδρες η παράταξη που πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ, 3 έδρες η "πρώην" ΠΑΣΚΕ και 5 η ΔΑΚΕ. Παρά τους "αρνητικούς" συσχετισμούς η παράταξή μας ήταν πρωτοπόρα μέσα και έξω από το ΔΣ. Πάνω από όλα οργάνωνε τις απεργίες, έδωσε όλες της τις δυνάμεις για την επίθεση εργασίας των γιατρών στις αρχές της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, άνοιγε τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές πρωτοβουλίες στο νοσοκομείο (πχ αποστολή πούλμαν στην διαδήλωση στον Έβρο, συμμετοχή στα πανελλαδικά συλλαλητήρια κ.ά).

Ήταν επίσης πρωτοπόρα στην ανάδειξη του βρώμικου ρόλου της ΔΑΚΕ μέσα στο νοσοκομείο, υπερασπίζοντας τα συμφέροντα κάθε εργαζόμενου που βαλλόταν από τους ανθρώπους αυτής της παράταξης και τη Διοίκηση (πχ συγχώνευση Μονάδας-υπομονάδας Καρδιολογικής Κλινικής). Αυτή τη

17/5, εργαζόμενοι του ΓΝΑ Γεννηματάς στην πανεργατική απεργία.

μάχη τη δώσαμε και απέναντι στην αλαζονεία της "πρώην" ΠΑΣΚΕ που μετά από 30 χρόνια φρόντισε να παραδώσει την πλειοψηφία στη ΔΑΚΕ. Βρήκαμε όμως απέναντί μας και την παράταξη που πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ που από ενθουσιώδεις υποστηρικτές του ΣΥΡΙΖΑ και του Πολάκη, δυστυχώς έφτασαν στο σημείο της ανοιχτής απεργοσπασίας. Αυτό φάνηκε ιδιαίτερα με τα Καραβάνια για την Υγεία της ΠΟΕΔΗΝ, τα οποία στην κυριολεξία οργανώθηκαν από εμάς και μαζικοποιήθηκαν με κορυφαίο παράδειγμα τη διαδήλωση στην Αθήνα στις 6 Οκτώβρη του 2016.

Κοινή δράση

Η παράταξή μας ήταν πρωτοπόρα και στο ζήτημα της κοινής δράσης της αριστεράς. Ήμασταν αυτοί που προτείναμε στους συντρόφους του ΠΑΜΕ και της Ταξικής Πορείας κοινή δράση για την οργάνωση από τα κάτω όλων των

μαχών. Παρόλα αυτά, το σωματείο μας δεν λειτουργεί όπως πρέπει. Είναι επιτακτική ανάγκη να αλλάξουν οι συσχετισμοί για δύο λόγους. Πρώτον, δεν ήταν ποτέ αυτονόητο το κάλεσμα σε ΓΣ και η οργάνωση τους που είναι το όπλο των εργαζόμενων. Δεύτερον, για να παρθούν πρωτοβουλίες και αγωνιστικές αποφάσεις χρειάζονταν αλληπάλληλες συγκρουσιακές συνεδριάσεις που πολλές φορές δεν οδηγούσαν πουθενά. Θέλουμε ένα ΔΣ της αριστεράς, δημοκρατικό και αγωνιστικό, δραστήριο, που να είναι πραγματικό στήριγμα των συναδέλφων. Μέχρι τώρα 23 συνάδελφοι έχουν δηλώσει συμμετοχή με το σχήμα μας, συνεχίζουμε να ζητάμε από περισσότερους. Πιστεύω πως αυτή τη φορά θα καταγραφεί μαζική η αγωνιστική διάθεση των προδομένων από το ΣΥΡΙΖΑ εργαζόμενων στο δικό μας ψηφοδέλτιο».

...και στην Ιντρακόμ

Εκλογαπολογιστική συνέλευση πραγματοποιεί το σωματείο εργαζόμενων στην Ιντρακόμ την Τετάρτη 31 Μάη, στις 11πμ στο Α5 εσπιατόριο. Οι εκλογές για το νέο ΔΣ και για αντιπροσώπους στα συνέδρια των δευτεροβάθμιων συνδικάτων θα γίνουν στις 27 και 28 Ιούνη.

Η παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, Πρωτοβουλία Γένοβα στην Ιντρακόμ, στην ανακοίνωση της, με την οποία καλεί στη συνέλευση, κάνει έναν απολογισμό της δράσης του σωματείου από τις προηγούμενες εκλογές μέχρι τώρα, από το καλοκαίρι του 2015 και το κρίσιμο δημοψήφισμα του ΟΧΙ, μέχρι την μεγάλη Πανεργατική στις 17 Μάη. Θυμίζει την στάση των υπόλοιπων παρατάξεων στα «καυτά» ζητήματα που άνοιξαν, τονίζει την επιτυχία της απεργίας στην INMAINT και αναφέρεται διεξοδικά στις δράσεις της Γένοβα.

Ενδεικτικά, αναφέρει: «Απέναντι στη συνεχιζόμενη γενική επίθεση που δεχόμαστε οι εργαζόμενοι, παλέψαμε σαν ΓΕΝΟΒΑ, με περιοδείες και συγκεντρώσεις στους χώρους, με ανακοινώσεις του Δ.Σ. μαχητικές και με όλες

τις πολιτικές αιχμές - που γράφτηκαν με δική μας πρωτοβουλία - και πετύχαμε σε ένα βαθμό να κινητοποιήσουμε και να κατεβάσουμε κάτω από το πανό του σωματείου τους συναδέλφους στις γενικές απεργίες ενάντια στη μνημονιακή λιτότητα».

Καταλήγει τονίζοντας ότι: «Πίσω από τις θετικές δράσεις του σωματείου και τα 2 αυτά χρόνια υπάρχουν οι επίμονες και σκληρές προσπάθειες της ΓΕΝΟΒΑ για να σπρώξει τα πράγματα μπροστά για τους εργαζόμενους, να ενώσουμε τους συναδέλφους στον αγώνα ενάντια στις επιθέσεις εργοδοσίας και κυβερνήσεων. Στη βάση αυτής της αγωνιστικής ενότητας χρειάζεται να συνεχίσουμε, αλλά και να την ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο με τη μαζική μας συμμετοχή στο σωματείο, αλλά και με την εκλογή ενός Δ.Σ. με αγωνιστική πλειοψηφία ενισχύοντας τη ΓΕΝΟΒΑ (αλλά και την ταξική, αγωνιστική εκπροσώπησή μας στα Β' βάθμια όργανα ΠΟΕΜ, ΕΚΑ κ.α.». Ολόκληρη η ανακοίνωση στο μπλογκ της παράταξης: <http://protonoulia-genova-intracom.blogspot.gr>.

Στιγμιότυπο από την απεργία στην INMAINT.

Δεκάδες εργαζόμενοι της ΕΡΤ και αντιφασίστες συμπαραστάτες συγκεντρώθηκαν από νωρίς το πρωί της Δευτέρας 29/5 έξω από το κτήριο 5 της Ευελπίδων. Εκεί, στη συνεδρίαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών εκδικαζόταν η αγωγή της Χρυσής Αυγής και του αρχιφύρερ Μιχαλολιάκου κατά της ΠΟΣΠΕΡΤ και του προέδρου της Παναγιώτη Καλφαγιάννη. Η ΧΑ κινήθηκε νομικά ενάντια στην απόφαση της ΠΟΣΠΕΡΤ να πραγματοποιεί στάση εργασίας κάθε φορά που θα προγραμματίζεται μετάδοση χρυσαυγίτικης ομιλίας. Η μοναδική φορά που αυτή η απόφαση της ΠΟΣΠΕΡΤ έγινε πράξη ήταν στις 26 Μάρτη, στις 2 το πρωί, για να μη μεταδοθεί η φασιστική ομιλία του φύρερ Μιχαλολιάκου σχετικά με την 25η Μαρτίου.

“Αυτή η αγωγή είναι τιμή για την ΠΟΣΠΕΡΤ και για όλους όσους υπερασπιζόμαστε τα δημοκρατικά δικαιώματα σε αυτόν τον τόπο. Η φασιστική ναζιστική οργάνωση με τα τάγματα εφόδου θέλει να διασπείρει τον ναζιστικό και φασιστικό της λόγο μέσα από τις συχνότητες της δημόσιας τηλεόρασης και να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους στην ΕΡΤ ώστε να αλλάξουν την απόφαση της ΠΟΣΠΕΡΤ.

Όμως εμείς δεν φοβόμαστε. Όπως δεν φοβήθηκαν οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ όταν δέχτηκαν την δολοφονική επίθεση ή οι αλιεργάτες του Περάματος, έτσι βάζουμε μπροστά την δυναμική μας και τους αντιμετωπίζουμε λέγοντας πως δεν θα περάσουν ούτε στην ΕΡΤ, ούτε πουθενά”, δήλωσε ο πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης.

Δίπλα στο γνωστό πανό της ΠΟΣΠΕΡΤ “Όχι στο μαύρο – Όχι στο φασισμό” ήταν το πανό της **ΚΕΕΡΦΑ** που έγραφε “καμιά προβολή στους ναζί της ΧΑ”. Παρόντες στην κινητοποιή-

Οι υπόδικοι ναζί της Χ.Α στοχοποιούν τους εργαζόμενους της ΕΡΤ ‘Όχι στο μαύρο - ‘Όχι στο φασισμό!

29/5, Αντιφασιστική συγκέντρωση στην Ευελπίδων.

ση ήταν συνδικαλιστές και εργαζόμενοι από όλα τα σωματεία της ΠΟΣΠΕΡΤ αλλά και από πολλούς άλλους εργασιακούς χώρους.

Ψήφισμα

“Βγάλαμε ψήφισμα και στηρίζουμε την ΠΟΣΠΕΡΤ και τον αγώνα των εργαζομένων της απέναντι στα μαύρα χέρια του ναζισμού. Χτυπάνε μετανάστες και τώρα πλέον επιτίθενται στην εργατική τάξη και τα συνδικάτα της ο φασισμός δεν θα περάσει” τόνισε ο **Μανώλης**

Μαστοράκης από το ΔΣ της ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ.

Ψήφισμα συμπαράστασης έβγαλαν η ΕΤΙ-ΠΤΑ και η ΕΤΕΡ που τόνισε στην ανακοίνωσή της πως η απόφαση της ΠΟΣΠΕΡΤ για αντιφασιστικές στάσεις εργασίας “μόνο περήφανους μπορεί να μας κάνει αφού μας τοποθετεί στην φυσική θέση που πρέπει να βρίσκεται σύσσωμη η εργατική τάξη, δηλαδή απέναντι από τους φασίστες, τους μισαλλόδοξους και τους ρατσιστές της ναζιστικής συμμορίας των χρυσαυγίων”. Ανακοίνωση έβγαλε και το **Εργατι-**

κό Κέντρο Αθήνας τονίζοντας μεταξύ άλλων πως: “Η Χρυσή Αυγή είναι στριμωγμένη από τις συντριπτικές αποκαλύψεις στη δίκη. Το τελευταίο διάστημα η ναζιστική οργάνωση διεκδικεί να νομιμοποιήσει ξανά τη βία των ταγμάτων εφόδου”.

Ανακοίνωση αλληλεγγύης και συμπαράστασης στην ΠΟΣΠΕΡΤ εξέδωσε και το **Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών** του δήμου της Αθήνας τονίζοντας ότι θα σταθεί δίπλα στους εργαζόμενους στην ΕΡΤ απέναντι στο μίσος, το ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία.

Παρόντες στη δίκη στο πλευρό της ΠΟΣΠΕΡΤ βρέθηκε η **Μαρία Κασκαρίκα** μητέρα του 24χρονου φοιτητή **Αλέξη Λάζαρη** που δέχτηκε δολοφονική επίθεση έξω από τα γραφεία της ναζιστικής συμμορίας στην λ. Μεσογείων στις 1/5/17, ενώ σημαντική παρουσία είχαν και πολλοί δικηγόροι της πολιτικής αγωγής στη δίκη της ΧΑ, όπως ο **Αντρέας Τζέλης**, η **Χρύσα Παπαδοπούλου**, η **Ελευθερία Τομπατζόγλου**, ο **Δημήτρης Ζώτος** κ.α.

“Η δίκωξη της ΧΑ κατά της ΠΟΣΠΕΡΤ είναι απαράδεκτη. Σήμερα φάνηκε ότι η απόφαση της ΠΟΣΠΕΡΤ για μη μετάδοση του ρατσιστικού λόγου είναι κάτι που εκφράζει τα δημοκρατικά αισθήματα της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, είναι αγώνας ενάντια στο φασισμό. Μας τιμάει η στάση της ΠΟΣΠΕΡΤ”, τόνισε μετά το τέλος της συνεδρίασης ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την **Ανταρσία στις γεγιονίες της Αθήνας** και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Μετά την 1η Ιούνη η απόφαση

Την 1η Ιούνη θα ολοκληρωθεί η τελική κατάθεση των φακέλων με τα στοιχεία και τα αποδείχτηκα έγγραφα για την νομιμότητα των απεργιακών κινητοποιήσεων της ΠΟΣΠΕΡΤ και μέσα στις επόμενες 10 με 15 μέρες θα βγει η απόφαση σχετικά με την αγωγή των ναζί απέναντί της. Η δίκη ολοκληρώθηκε αργά το μεσημέρι της Δευτέρας 29/5, μετά από 4 και πλέον ώρες εκδίκασης της υπόθεσης.

Από νωρίς είχε καταφθάσει και χρυσαυγίτικο τάγμα εφόδου 15 περίπου ατόμων με μαύρες μπλούζες και κράνη, κάτω από την καθοδήγηση του πρωτοπαλίκਾਰου του Μιχαλολιάκου, **Δεβελέγκου**. Οι χρυσαυγίτες μπήκαν στην αίθουσα και κατέλαβαν όλες σχεδόν τις θέσεις.

Ωστόσο όταν άρχισε η διαδικασία, η πίεση των δεκάδων αντιφασιστών που πλημμύρισαν την αίθουσα του Μονομελούς Πρωτοδικείου δεν άφησε περιθώρια στην προκλητική παρουσία των ναζί, αναγκάζοντάς τους σιγά σιγά να αποσυρθούν από την αίθουσα και να κρυφτούν στους διαδρόμους του κτηρίου 5 της Ευελπίδων.

Οι δικηγόροι των χρυσαυγίων, **Μιχαλόλιας**, **Παπαδέλης**, **Τσάγκας**, **Δημητρακόπουλος**, **Ζωγράφος**, το ίδιο “τάγμα συνηγόρων” που τους υπερασπίζεται και στην μεγάλη δίκη της ΧΑ για την εγκληματική οργάνωση, από την αρχή της διαδικασίας άρχισε τις προκλητικές του ενστάσεις προσπαθώντας να αντισταθούν την πολλαπλή παρουσία δικηγόρων υπεράσπισης από τα διάφορα πρωτοβάθμια σωματεία της ΠΟΣΠΕΡΤ.

Πρώτοι κατέθεσαν ως μάρτυρες κατηγορίας ο χρυσαυγίτης **Σαρατσιώτης** ενώ ακολούθησε ο χρυσαυγίτης βουλευτής **Αίβατζίδης** που ανέμεσα σε εθνικιστικές κορώνες και αντεργατικά παραληρήματα και υπερασπιζόμενοι το διευθυντικό δικαίωμα για πειθαρχικά μέτρα απέναντι στους εργαζόμενους που απεργούν απέδειξαν το μένος της ΧΑ απέναντι σε κάθε εργατική διεκδίκηση και κινητοποίηση.

Στη συνέχεια κατέθεσε ο πρόεδρος της ΕΡΤ **Διονύσης Τσακνής** ο οποίος τόνισε πως νιώθει περήφανος που οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ και η ομοσπονδία τους υπερασπίζονται τις ανθρωπι-

29/5, Αντιφασιστική συγκέντρωση στην Ευελπίδων.

στικές και δημοκρατικές αξίες ενώ τόνισε πως και ο ίδιος, ως μέλος της επιτροπής δεοντολογίας της ΕΡΤ, πολλές φορές έχει εισηγηθεί την μη μετάδοση χρυσαυγίτικων, ρατσιστικών και μισαλλόδοξων ομιλιών.

Τελευταίος κατέθεσε ο διευθύνων σύμβουλος της ΕΡΤ **Λάμπης Ταγματάρχης** ο οποίος αναφέρθηκε στην διεκδικητική στάση της ΠΟΣΠΕΡΤ όλα τα χρόνια στα οποία ο ίδιος κατέχει αυτή τη θέση, ενώ εξήγησε πως αποδεδειγμένα, και με την εισηγήση της νομικής υπηρεσίας της

ΕΡΤ, οι στάσεις εργασίας είναι καθ’ όλα νόμιμες.

“Εκδικάστηκε σήμερα η απεργιακή αγωγή της ΧΑ κατά της ΠΟΣΠΕΡΤ που της αρνείται το νόμιμο δικαίωμα να κάνει απεργιακές κινητοποιήσεις για την μη μετάδοση δηλώσεων οι οποίες είναι ρατσιστικές, ξενοφοβικές και στρέφονται εναντίον των μεταναστών των μειονοτήτων και καθενός που θέλει να ασκήσει το δικαίωμα στην κοινωνική κριτική και την κινητοποίηση. Το δικαστήριο θα αποφασίσει αφού λάβει υπό-

ψη τα στοιχεία και των δυο πλευρών. Η διοίκηση της ΕΡΤ στάθηκε ανεπιφύλακτα υπέρ του αγώνα των εργαζόμενων στην ΕΡΤ που είναι αγώνας όλου του ελληνικού λαού, των δημοκρατών και των συνδικαλιστικών οργανώσεων και θεωρούμε ότι η απόφαση θα αποτελέσει κόλαφο για αυτή την προσπάθεια της ΧΑ”, τόνισε μετά το πέρας της δικαστικής διαδικασίας ο δικηγόρος της ΠΟΣΠΕΡΤ, **Δημήτρης Περπατάρης**.

Κυριάκος Μπάνος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Κλείστε τα γραφεία της ΧΑ

Σε σύσκεψη για την οργάνωση μεγάλης καμπάνιας με στόχο το κλείσιμο των κεντρικών γραφείων της Χ.Α στη Μεσογείων καλεί την Πέμπτη 14 Ιούνη (στο Πολυδύναμο Κέντρο 7ου Διαμερίσματος, Πανόρμου 59, στις 7μμ) η «Πρωτοβουλία για το κλείσιμο των γραφείων των νεοναζί της Χρυσής Αυγής». Στη σύσκεψη θα συμμετέχουν σωματεία, φορείς και συλλογικότητες της περιοχής.

Η Πρωτοβουλία δημιουργήθηκε στις αρχές Απρίλη, αμέσως μετά τη μαζική τοπική διαδήλωση στις 8/4, που ήταν η πρώτη απάντηση στη δολοφονική επίθεση που δέχτηκε ο φοιτητής **Αλέξης Λάζαρης** από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Το τάγμα εφόδου είχε εφορμήσει μέσα από τα κεντρικά γραφεία της εγκληματικής οργάνωσης.

Στη ιδρυτική σύσκεψη της Πρωτοβουλίας είχαν συμμετάσχει η μητέρα του Αλέξη Λάζαρη, **Μαρία Κασκαρίκα**, η τοπική ΚΕΕΡΦΑ, εκπρόσωποι τοπικών σωματείων και άλλων αντιρατσιστικών-αντιφασιστικών οργανώσεων. Όλοι είχαν εκφράσει την ανάγκη μιας ανοιχτής πρωτοβουλίας που θα έχει στο κέντρο της τη μάχη για να κλείσουν τα γραφεία ορμητήρια της ναζιστικής οργάνωσης, πατώντας πάνω και στην μεγάλη επιτυχία της διαδήλωσης στις 8/4 με τη συμμετοχή χιλιάδων αντιφασιστών από τις γύρω περιοχές.

Κινήσεις

Οι πρώτες κινήσεις της Πρωτοβουλίας ήταν να κυκλοφορήσει αφίσα, προκήρυξη, κείμενο υπογραφών και ψήφισμα προς όλους τους τοπικούς φορείς, τις συλλογικότητες, την Αριστερά και τους εργατικούς χώρους των Αμπελοκήπων και της ευρύτερης περιοχής. Η προκήρυξη καλούσε να «υψώσουμε την φωνή μας για να μπει τέλος στις φασιστικές και ρατσιστικές επιθέσεις των νεοναζί. Για την πλήρη διάλυση των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής, με άμεσο κλείσιμο των Γραφείων-ορμητηρίων. Για να συνεχιστεί η δίκη με όλους τους υπόδικους στη φυλακή, αφού έχουν παραβιάσει απροκάλυπτα τους περιοριστικούς όρους που τους επεβλήθησαν.

Απαιτούμε την πλήρη διακοπή κάθε διευκόλυνσης από τη Βουλή, την Ευρωβουλή και το κράτος στη δράση του ναζιστικού μορφώματος. Άμεση και πλήρης κατάργηση της χρηματοδότησης από το κράτος. Τέλος στον καταχρηστικό χρόνο στην ΕΡΤ για προβολή των κηρυγμάτων μίσους και των ναζιστικών φιεστών. Καμία κάλυψη των μελών των ταγμάτων εφόδου με την μετατροπή τους σε μετακλητούς υπαλλήλους της Βουλής. Καλούμε το Δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, τα σωματεία, τις συλλογικότητες, την νεολαία και όλους τους κατοίκους να αγωνιστούμε μαζί για γειτονιές χωρίς ορμητήρια των νεοναζί της Χρυσής Αυγής».

13/5, Αντιφασιστική διαδήλωση στην Γκορutsά Ασπροπύργου.

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ

Οργανώνουμε για τις 17 Ιούνη

Την οργάνωση της αντιφασιστικής-αντιρατσιστικής διαδήλωσης στην κεντρική πλατεία του Ασπρόπυργου το Σάββατο 17 Ιούνη έχει ξεκινήσει η τοπική ΚΕΕΡΦΑ. Η διαδήλωση της 17/6 είναι η συνέχεια της δράσης στον Ασπρόπυργο και τη Γκορutsά, ενάντια στις δεκάδες οργανωμένες ρατσιστικές επιθέσεις συμμορίας φασιστών σε βάρος μεταναστών εργατών της περιοχής με την κάλυψη της αστυνομίας.

“Την περασμένη Παρασκευή 26 Μάη οργανώσαμε συνάντηση στην Ελευσίνα στην οποία συμμετείχαν εργαζόμενοι, άνεργοι, νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες από την περιοχή του Ασπρόπυργου και της Ελευσίνας”, μας είπε η **Λίλιαν Μπουρή**. “Συζητήσαμε για την ανάγκη η διαδήλωση στις 17 Ιούνη να είναι μια πολύ μεγάλη κινητοποίηση που θα βάλει φραγμό στις ρατσιστικές επιθέσεις και θα αναδείξει τις ευθύνες της κυβέρνησης, της δημοτικής αρχής Ασπρόπυργου αλλά και του τοπικού αστυνομικού τμήματος που καλύπτει τη φασιστική συμμορία.

Για να το πετύχουμε αυτό αποφασίσαμε ότι χρειαζόμαστε μαζική καμπάνια και απεύθυνση στις γύρω περιοχές, σε πλατείες και εργατικούς χώρους, ώστε να γίνει γνωστή παντού η διαδήλωση και να καταφέρει να εκφράσει τα πλειοψηφικά αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά αισθήματα των εργατών, της νεολαίας και των κατοίκων. Ξεκινήσαμε έτσι με εξόρμηση στη γειτονιά της Ελευσίνας την Κυριακή 28 Μάη, συνεχίσαμε με περιοδεία στο δημαρχείο Ελευσίνας τη Τρίτη 30 Μάη και ετοιμάζουμε περιοδεία στο Θριάσιο νοσοκομείο την Τετάρτη 31 Μάη. Είναι τα πρώτα βήματα της καμπάνιας που θα κλιμακωθεί τις επόμενες βδομάδες”.

Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα η προκήρυξη της ΚΕΕΡΦΑ που μοιράστηκε στις παραπάνω δράσεις: “Οι μετανάστες εργάτες γης της περιοχής Ασπρόπυργου-Γκορutsά μετά από μαζική γενική συνέλευση που έγινε την Παρασκευή 5 Μάη, προχώρησαν σε κινητοποιήσεις καταγγελίας των ρατσιστικών δολοφονικών επιθέσεων που δέχονται συστηματικά από το περασμένο Αύγουστο από οργανωμένη ομάδα φασιστοειδών... Οργανωμένη συμμορία φασιστών βρίσκεται πίσω από τις επιθέσεις, κάτι που γνωρίζει καλά και το τοπικό αστυνομικό τμήμα. Βγαίνουν ως ομάδα, καλύπτουν τα πρόσωπα τους, χρησιμοποιούν σιδεροροθιές και ρόπαλα και έχουν επιλέξει ως κεντρικό στόχο τους Πακιστανούς εργάτες γης. Οι επιθέσεις τους αποτελούν συνέχεια της δράσης των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής που έδρασαν ξανά στην ίδια περιοχή την περίοδο

2011-2012 με δεκάδες θύματα, ακόμη και γκρεμισμένα σπίτια από το πογκρόμ. Η Χρυσή Αυγή διατηρεί Γραφεία-ορμητήρια στον Ασπρόπυργο.

Ο Δήμος Ασπρόπυργου παρά την επίσκεψη παραγωγών που δέχτηκε, οι οποίοι κατήγγειλαν τις ρατσιστικές επιθέσεις και τις απειλές σε βάρος τους, δεν παρεμβαίνει για να σταματήσουν οι εγκληματικές ρατσιστικές επιθέσεις. Μέχρι τώρα η Αστυνομία έχει προσαγάγει και αφήσει ελεύθερους τους φασίστες τουλάχιστον τρεις φορές με βάση τις καταγγελίες των θυμάτων. Επίσης, σε καμία από τις περιπτώσεις όπου έχουν υποβληθεί μηνύσεις από τα θύματα η Αστυνομία δεν έχει αναζητήσει το ρατσιστικό κίνητρο, καταγράφοντάς τες ως ληστείες!

Διαδηλωτές

Στις 13 Μάη στους δρόμους της Γκορutsά Ασπρόπυργου περίπου χίλιοι διαδηλωτές βάδισαν για να σπάσει η φασιστική τρομοκρατία κατά των εργατών γης από τις οργανωμένες ρατσιστικές επιθέσεις συγκεκριμένης ομάδας. Διαδήλωσαν με πανό η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος, η ΚΕΕΡΦΑ, η Εργατική Αλληλεγγύη και η ΟΡΜΑ. Η Αστυνομία έδωσε κάλυψη στη φασιστική ομάδα, η οποία παρενοχλούσε από την αρχή την αντιφασιστική συγκέντρωση, ρίχνοντας πέτρες και κροτίδες. Χρησιμοποιήσαν ως ορμητήριο, μαγαζί στη Λεωφόρο ΝΑΤΟ, στο οποίο έβαζαν να ακούγονται συνθήματα «Αίμα, τιμή, Χρυσή Αυγή». Όχι μόνο δεν προσήγαγε ούτε έναν αλλά επέτρεψε στην ομάδα να κινείται και να παρενοχλεί διαρκώς την πορεία, όσο βάδιζε μέσα στη Γκορutsά. Αποκορύφωμα ήταν η επίθεση των ΜΑΤ με γκλομπ και χειροβομβίδες κρότου κατά των αντιφασιστών διαδηλωτών, όταν δέχτηκαν απρόκλητη επίθεση από τους φασίστες...

Η Γκορutsά είναι μια περιοχή με κόσμο χτυπημένο από τη φτώχεια, την ανεργία, όπου ακόμη και για τα σπίτια των κατοίκων υπάρχουν βαριά πρόστιμα. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αφηθεί αυτός ο κόσμος βορά στη ρατσιστική προπαγάνδα της Χρυσής Αυγής.

Καλούμε το Εργατικό Κέντρο, τα σωματεία εργαζόμενων, το ΠΑΜΕ, τις δημοτικές κινήσεις της αριστεράς, κάθε δημοκρατική δύναμη, να στηρίξουν την αντιρατσιστική κινητοποίηση το Σάββατο 17/6 και να καταδικάσουν τις ρατσιστικές επιθέσεις, να απαιτήσουν να διαλυθεί η φασιστική ρατσιστική ομάδα που δρα ανοιχτά στην περιοχή και να σταματήσει η συγκάλυψη των επιθέσεων από την Αστυνομία”.

Λ.Β.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Κάτω τα χέρια από τους πρόσφυγες

Για τον Μουζάλα οι πρόσφυγες του Ελληνικού είναι αριθμοί...

“Το Υπουργείο Μετανάστευσης προχωρά στην επιχείρηση εκκένωσης του στρατοπέδου προσφύγων στο Ελληνικό, χωρίς να έχει εξασφαλίσει αυτό που ζητάνε όλοι οι πρόσφυγες, αξιοπρεπείς χώρους διαμονής μέσα στην Αθήνα, μέσα στον ιστό της πόλης”, καταγγέλλουν σε κοινή δήλωσή τους, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Μασούντ Καχάρ**, πρόσφυγας στο Ελληνικό.

“Το Υπουργείο Μετανάστευσης για να επιβάλει την εκκένωση, προχώρησε σε μέτρα εξαθλίωσης της διαβίωσης μέσα στο χώρο του Ελληνικού! Πρώτα, έκλεισαν όλα τα γραφεία υπηρεσιών των ΜΚΟ, με εξαίρεση την DRC για το φαγητό. Μετά διέκοψαν την ηλεκτροδότηση προς τους ψυκτες για το νερό δίνοντας έξι μπουκάλια νερό για μία βδομάδα!! Έκοψαν την ηλεκτροδότηση και πήραν τα πλυντήρια ρούχων! Γυναίκες έκλαιγαν όταν είδαν αυτή τη κίνηση. Διέκοψαν την σύνδεση με το Ιντερνέτ, τόσο πολύτιμη για την επικοινωνία των προσφύγων με τους συγγενείς και τους φίλους τους, μέσα και έξω από την χώρα. Διέκοψαν την παροχή χρηματικής βοήθειας.

Πρακτικά καταστρέφουν τις υποδομές ώστε να εξαναγκάσουν τους πρόσφυγες να φύγουν χωρίς την θέληση τους. Συμπεριφέρονται στους πρόσφυγες ως εχθρικό σώμα. Παίζουν με την αξιοπρέπεια των προσφύγων σε μια διαδικασία καταγραφής-παρωδία. Είναι διαδικασία που θυμίζει κατηγοριοποίηση σε σφαγεία, όπου τα ζώα διαχωρίζονται και σηματοδεύονται πιο πριν. Έτσι, το μόνο που γνωρίζει πλέον ο πρόσφυγας είναι ότι αντιπροσωπεύει κάποιον αριθμό (Α3, Β21, C10 κλπ). Τέτοιες πρακτικές απαξιώνουν το δικαίωμα των προσφύγων στην αξιοπρεπή ζωή.

Αυτού του τύπου η επιχείρηση εκτοπισμού των προσφύγων εκτός της πόλης δεν εξωραϊζεται. Έχει όλη την άθλια οσμή του ρατσισμού της Ευρώπης-φρούριο που πνίγει πρόσφυγες στην Μεσόγειο με τον πιο κτηνώδη τρόπο. Καλούμε τα συνδικάτα, τις δημοτικές κινήσεις, το κίνημα αλληλεγγύης να καταδικάσουν την ρατσιστική επιχείρηση εκκένωσης του Ελληνικού την ώρα που οι πρόσφυγες δεν έχουν ενημερωθεί καν για το μέρος όπου τους διαθέτει η κυβέρνηση. Ζητάμε ανθρώπινη στέγαση των προσφύγων μέσα στις πόλεις και όχι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης που στέλνουν πίσω στις μαύρες εποχές της ανόδου του φασισμού στον μεσοπόλεμο”.

Μεγάλες δυνατότητες για την Αριστερά

Οι φετινές φοιτητικές και σπουδαστικές εκλογές έγιναν στις 24 αντί για 17 Μάη λόγω της συμμετοχής των φοιτητών-τριών στη γενική απεργία ενάντια στο 4ο μνημόνιο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ –ΑΝΕΛ. Πάνω από 60.000 φοιτητές και σπουδαστές συμμετείχαν στην εκλογική διαδικασία σε όλα τα ΑΕΙ-ΤΕΙ της χώρας, 5,5 χιλιάδες λιγότεροι από πέρυσι.

Στα ΑΕΙ η ΔΑΠ είναι πρώτη με 40%, σχεδόν ίδιο ποσοστό με τα περυσινά αποτελέσματα. Η ΔΑΠ παραμένει ο πόλος των νεοφιλελεύθερων επιθέσεων στις σχολές και αποτελεί το βασικό αντίπαλο του φοιτητικού κινήματος στην προσπάθεια κίνησης των συλλόγων, οργάνωσης των γενικών συνελεύσεων και αγώνων. Ωστόσο παρά την κατρακύλα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, η ΔΑΠ δεν καταφέρνει να συσπειρώσει νέα κομμάτια φοιτητών στην προοπτική κυβέρνησης του Μητσοτάκη. Η κοινή δράση της Αριστεράς έχει τη δυνατότητα να ξεπεράσει τα εμπόδια που βάζει η ΔΑΠ και να συσπειρώσει τους φοιτητές-τριες στον αγώνα για δημόσια δωρεάν Παιδεία, ενάντια στην υποχρηματοδότηση και τα μνημόνια, στους αγώνες ενάντια στο ρατσισμό, τον πόλεμο και τη φασιστική απειλή.

Η Αριστερά παραμένει πολύ μεγάλη δύναμη με δύο πόλους. Δεύτερη δύναμη στις εκλογές αναδείχτηκε η ΠΚΣ (ΚΝΕ) με 20% και τρίτη τα σχήματα της ΕΑΑΚ και η συνεργασία τους με τις δυνάμεις της ΑΡΕΝ με 15%. Το αποτέλεσμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι μια κρίσιμη μαγιά για να οργανωθούν οι αγώνες το επόμενο διάστημα. Το άθροισμα της ΠΚΣ, της ΕΑΑΚ και κάποιων μικρότερων αρι-

18 Μάρτη 2017, Μπλοκ του φοιτητικού συλλόγου ΣΤΓΚΣ ΤΕΙ Αθήνας.

στερών παρατάξεων είναι πάνω από 36% και επιβεβαιώνει την άποψη ότι μεγάλο κομμάτι της νεολαίας κινείται αριστερά. Οι δυνατότητες για κινητοποιήσεις και για να μπει μπροστά η νεολαία στους αγώνες μετά τις εκλογές είναι μεγαλύτερες.

Η ΠΑΣΠ είναι τέταρτη με 12%, αλλά με καταγραφές σε πολύ λιγότερες σχολές. Σε πάρα πολλές σχολές δεν υπάρχει και κρατάει δυνάμεις σε κάποιους μεγάλους συλλόγους όπως στο Πάντειο και στην ΑΣΟΕΕ. Το ΒΛΟΚΟ, η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, συγκέντρωσε 1% με περιορισμένες καταγραφές.

Στα ΤΕΙ η ΔΑΠ είναι πρώτη με

44% , η ΠΑΣΠ δεύτερη με 24%, η ΠΚΣ τρίτη με 20% και τα ΕΑΑΚ στο 4%. Το επόμενο διάστημα χρειάζεται μεγαλύτερη επιμονή στα ΤΕΙ για το δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Οι αγώνες του τελευταίου διαστήματος και τα παραδείγματα σχολών όπως η ΣΤΓΚΣ δείχνουν ότι οι δυνατότητες είναι τεράστιες και εκεί.

Τις τελευταίες μέρες αμέσως μετά τις εκλογές, έγινε συστηματική προσπάθεια από τα παπαγαλάκια της κυβέρνησης και το σύνολο των ΜΜΕ να απαξιώσουν το φοιτητικό κίνημα και τις εκλογές των συλλόγων. Χρησιμοποιούν την αποχή για να πείσουν ότι οι φοιτητές και οι

φοιτήτριες είναι η γενιά του Survivor, δεν ενδιαφέρονται για τη πολιτική, έχουν αποδεχτεί τα μνημόνια.

Τα ίδια λέγανε ακριβώς και πριν το μεγάλο φοιτητικό κίνημα του 2006-07. Ξεχνάνε ότι η πολιτική τους έχει οδηγήσει σε χιλιάδες φοιτητές να δουλεύουν και να μην μπορούν να σπουδάσουν, ότι η νεολαία πιέζεται από την εντατικοποίηση και τις διαλυμένες σχολές αλλά δεν έχει πισωγυρίσει. Η νεολαία που κατά 80% είχε ψηφίσει ΟΧΙ στο δημοψήφισμα είναι εδώ και συνεχίζει να κινείται αριστερά ψάχνοντας την αριστερή εναλλακτική.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΤΕΙ Αθήνας Με όπλο την Εργατική Αλληλεγγυή

Τα σχήματα της ΕΑΑΚ ΤΕΙ Αθήνας κατέβηκαν και στους 5 συλλόγους στο ΤΕΙ και δυνάμωσαν εκλογικά στη ΣΕΥΠ και τη ΣΤΓΚΣ. Η παρέμβαση της ομάδας του ΣΕΚ μέσα στο ΤΕΙ αποδείχθηκε καθοριστική για να δυναμώσουν τα σχήματα και νέοι αγωνιστές, ανένταχτοι και οργανωμένοι μαζί μας, να συσπειρωθούν στην αντικαπιταλιστική αριστερά. Ειδικά μετά τη μεγάλη συμμετοχή φοιτητών-τριών του ΤΕΙ στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη και στη δίκη της Χρυσής Αυγής, στην οργάνωση της απεργίας στις 17 Μάη αλλά και στο τετραήμερο του Μαρξισμού, αποκτήσαμε τέτοια σχέση με δεκάδες σπουδαστές που στην τελική ευθεία των εκλογών έδωσαν με έμπνευση και τη μάχη των εκλογών.

Στη ΣΤΓΚΣ το σχήμα Γραφίδα ΕΑΑΚ πήρε το 30% του συλλόγου και 41 ψήφους από 29. Αυτό

έγινε με συστηματική παρουσία στη σχολή, ανοίγοντας ζητήματα από το σεξισμό μέχρι τη διαγραφή του χρέους, από τη μάχη να μπουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία, μέχρι τη μάχη για αύξηση της χρηματοδότησης της σχολής. Η ΠΚΣ διατήρησε την αυτοδυναμία, πέφτοντας όμως από 99 ψήφους στις 75.

Οι μαζικές γενικές συνελεύσεις έγιναν κτήμα του ανένταχτου κόσμου ξεπερνώντας τη γραφειοκρατία του Δ.Σ. Η οργάνωση από τα κάτω απέδειξε ότι οι συνελεύσεις μπορούν να οργανώνουν αυτά που αποφασίζονται, αν πραγματικά παίρνουν τον έλεγχο τους οι ίδιοι οι φοιτητές και οι φοιτήτριες. Μέσα από τη δική μας παρέμβαση, ποτέ δεν έμεινε η συζήτηση των συνελεύσεων στα συνδικαλιστικά αιτήματα, αλλά γινόταν η σύνδεσή τους με τις συνολικές πολιτικές εξελίξεις. Αυτός ήταν ο καταλύτης για να είναι ο σύλ-

λογος ζωντανός και μαχητικός.

Το σημείο κλειδί σε αυτή τη προσπάθεια είναι ο κύκλος των φοιτητών που αγοράζει, διαβάζει και διακινεί την Εργατική Αλληλεγγυή. Για παράδειγμα τη μέρα των εκλογών πουλήθηκαν 25 φύλλα της εφημερίδας στο κόσμο που ερχόταν να στηρίξει τα ΕΑΑΚ. Επόμενος στόχος είναι να γενικεύσουμε τα βήματα αυτά στις υπόλοιπες τέσσερις σχολές του ΤΕΙ.

Συνεχίζουμε πιο δυνατοί/ές μετά τις εκλογές, με την οργάνωση της συμμετοχής φοιτητών στο Pride στις 10 Ιούνη στο Σύνταγμα, για τη σύγκρουση με το σεξισμό, την καταπίεση και τις διακρίσεις, καθώς και τη συμμετοχή στο αντιρατσιστικό αντιφασιστικό συλλαλητήριο στον Ασπρόπυργο στις 17 Ιούνη.

Βασίλεια Χαρλαύτη, Γραφίδα ΕΑΑΚ

Τρία νέα σχήματα ΕΑΑΚ στο Βόλο

Από την αρχή της χρονιάς με τις καθημερινές παρεμβάσεις μας στα πανεπιστήμια στοχεύαμε στη δημιουργία σχημάτων σε σχολές που δεν υπήρχαν. Δώσαμε τις μάχες ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό με την οργάνωση της καμπάνιας για τη διαδήλωση στις 18 Μάρτη, τραβώντας σχεδόν όλη την αριστερά να συμμετέχει σε αυτό, και κάναμε την προσπάθεια να συνδέσουμε το φοιτητικό κίνημα με το εργατικό.

Στήσαμε τρία νέα σχήματα στο Θόλο στις σχολές Ηλεκτρολόγων, ΠΤΔΕ και ΠΤΕΑ. Με τη νέα τροπολογία στον τομέα της ειδικής αγωγής, η παρέμβασή μας στις γενικές συνελεύσεις ήταν δυναμική, καθώς καταφέραμε να κατεβάσουμε τη σχολή στην πανεργατική απεργία στις 17 Μαΐου και να βάλουμε την πίεση για κατάληψη της σχολής απέναντι στα νέα μέτρα. Στη σχολή του Παιδαγωγικού Γενικής Αγωγής βγάλαμε απόφαση για κατάληψη στήριξης σε μια προσπάθεια συσπείρωσης όλου του φοιτητικού κινήματος του Βόλου.

“Δυναμώσαμε”

Όλη αυτή η δουλειά αποτυπώθηκε και στις εκλογές. Ο κύκλος των επαφών μας μεγάλωσε, αποκτήσαμε πολιτική σχέση με ένα κομμάτι των φοιτητών και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά στα πανεπιστήμια του Βόλου. Ειδικότερα στο τμήμα των Ηλεκτρολόγων η ΕΑΑΚ πήρε την έδρα της ΔΑΠ και πλέον στο ΔΣ κυριαρχεί η αριστερά. Στο Ειδικής Αγωγής η ΕΑΑΚ πήρε έδρα, μετά από παραίτηση της ΔΑΠ, ένα γεγονός που φανερώνει την γενικευμένη κρίση της δεξιάς.

Αυτή την περίοδο οι δυνατότητες για την ΕΑΑΚ είναι μεγάλες, αρκεί να βγει με πρωτοβουλίες και δράσεις προς τα έξω, να συνδεθεί με τους φοιτητές και τις φοιτήτριες που κοιτάζουν μετά το ΣΥΡΙΖΑ προς τα αριστερά και να δώσει πολιτικές απαντήσεις σε αυτούς που δεν ψήφισαν γιατί δεν τους εκφράζουν οι "παράδοσιακές" δυνάμεις. Πλέον παλεύουμε από καλύτερη θέση για τις μάχες που έρχονται και τα κρατούμενα για να δυναμώσει η επαναστατική αριστερά εί- να περισσότερα.

Δήμητρα Χειμώνα
Παιδαγωγικό Γενικής Αγωγής

ATHENS PRIDE Έξω η Eldorado (και όλοι οι «χρυσοί» χορηγοί)

Στις 26 Μαΐου, λίγες μέρες πριν τη διεξαγωγή του Φεστιβάλ ΛΟΑΤΚΙ+ Υπερηφάνειας, μαθεύτηκε ότι ένας από τους «Χρυσούς» χορηγούς του είναι η γνωστή πολυεθνική Eldorado Gold. Λίγες ώρες μετά τη δημοσιοποίηση της είδησης αυτής, η ΜΚΟ που διοργανώνει το φεστιβάλ, η Athens Pride, αναγκάστηκε να αποσύρει τη χορηγία κάτω από το βάρος της κατακραυγής, δηλώνοντας πως «δεν γνώριζε» τι είναι η Eldorado Gold.

Η πίεση συνεχίστηκε ενάντια και σε άλλους χορηγούς, ενώ χρόνια τώρα μεγάλο κομμάτι του ΛΟΑΤΚΙ+ κόσμου και των συμμάχων του δηλώνουν την αντίθεσή τους στη στήριξη του φεστιβάλ από πρεσβείες και εταιρίες. Η ομάδα LGBTQI+ ANTAPΣYA εξέδωσε ανακοίνωση με σύνθημα «Η Eldorado να είναι μόνο η αρχή – Έξω από το Pride πρεσβείες και χορηγοί!»:

«Η LGBTQI+ ANTAPΣYA χαιρετίζει τις ακτιβίστριες και τους ακτιβιστές του κινήματός μας που με την άμεση κατακραυγή και αντίδρασή τους ανάγκασαν την οργανωτική του Athens Pride, μέσα σε λίγη ώρα από τη δημοσιοποίηση, να αποσύρει την ELDORADO από τους χορηγούς της διοργάνωσης.

Η εξέλιξη αυτή δείχνει ότι σαν αγωνίστριες –ές έχουμε τη δύναμη να επηρεάζουμε καταστάσεις αλλά δείχνει και πόσα πολλά πράγματα πρέπει να αλλάξουν μέσα στο ίδιο το κίνημά μας.

Η απόπειρα συνεργασίας με την Eldorado αποδεικνύει πόσο προβληματικό γεγονός είναι, η διοργάνωση της μεγαλύτερης εκδήλωσης ενάντια στις διακρίσεις σε βάρος των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων να βρίσκεται στα χέρια όχι όλων εμάς, αλλά μιας ΜΚΟ, η οποία δέχεται χρήματα από καπιταλιστικούς οργανισμούς σαν να είναι ανώνυμη εταιρεία. Στην προκειμένη περίπτωση από μια διαβόητη εταιρεία που καταστρέφει το περιβάλλον μιας ολόκληρης περιοχής, χρησιμοποιώντας μεταξύ άλλων τη διαπλοκή, την κρατική και παρακρατική τρομοκρατία, τον χρηματισμό και τις σχέσεις της με το κράτος, που έχει ξεσηκώνει τον κόσμο της Χαλκιδικής με διαδηλώσεις και πορείες και οι οποίες αντιμετωπίζουν την καταστολή και τα δικαστήρια.

Διαδήλωση του Pride 2016.

Κατά την άποψή μας δεν είναι μόνο η ELDORADO προβληματική, αλλά ολόκληρο το σύστημα των χορηγών, που ουσιαστικά ξεπλένει τις αμαρτίες και ανομίες καπιταλιστικών φορέων στο όνομα της υπεράσπισης των δημοκρατικών δικαιωμάτων των ΛΟΑΤΚΙ+. Από αυτήν την άποψη εναντιωνόμαστε και στην Vodafone των υποκλοπών, και στους φορείς ιδιωτικής Υγείας (τη στιγμή που τα δημόσια νοσοκομεία ρημάζουν) και ασφαλώς στις πρεσβείες, με αποκορύφωμα την Αμερικάνικη. Από τη μεριά μας είχαμε καταγγείλει και στο παρελθόν το “pinkwashing”, δηλαδή τον εξωραϊσμό εταιριών και κρατών όπως οι ΗΠΑ και το Ισραήλ, που τολμούν να μιλάνε για τους γκέι και τις λεσβίες τη στιγμή που δολοφονούν Παλαιστίνιους, Σύριους και Ιρακινούς και συχνά και τα ίδια τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα στις χώρες τους, στις επικράτειες του Τραμπ και του Νετανιάχου.

Αποκλεισμοί

Τέτοιες πρακτικές πάνε χέρι-χέρι με αντιδημοκρατικές συμπεριφορές και αποκλεισμούς μέσα στην οργανωτική και είχαν οδηγήσει πριν δυο χρόνια στην αποξένωση και αποχώρηση από το Pride μέρους της τρανς κοινότητας. Αποδεικνύεται επίσης πόσο προβληματική ήταν η υποτίμηση της πολιτικής συζήτησης που τόσο έχει ανάγκη ο κόσμος μας, αλλά και πώς μέσω του εξοστρακισμού των κομμάτων, η λήψη αποφάσεων (με πολιτικό χα-

ρακτήρα) τελικά καταλήγει στα χέρια μιας ομάδας που δεν λογοδοτεί πουθενά.

Η πραγματικότητα είναι ότι το ΛΟΑΤΚΙ κίνημα δεν χρειάζεται ΜΚΟ ούτε χορηγούς για να οργανώσει τις διεκδικήσεις και τις μέρες μνήμης όπως το Pride. Ό,τι κατακτήσαμε μέχρι τώρα κερδήθηκε με τους ανιδιοτελείς αγώνες που δώσαμε μαζί με τα κομμάτια και τις οργανώσεις της κοινωνίας που μας συμπαραστάθηκαν.

Προτείνουμε λοιπόν να διαλυθεί η ΜΚΟ “Athens Pride” και να προχωρήσουμε στην αυτοοργάνωση της γιορτής Περηφάνιας με ανοιχτό, δημοκρατικό και διαφανή τρόπο λειτουργίας σε όλα τα ζητήματα. Στηρίγματα, σύμμαχοι και “χορηγοί” μπορεί να είναι οι συλλογικότητες που μοιράζονται την ανησυχία για χειραφέτηση, απελευθέρωση και αγώνα ενάντια στον ρατσισμό και την ομοφοβία-τρανσφοβία, βάζοντας ξανά την πολιτική συζήτηση και την πάλη στο κέντρο: Εκτός από όλες και όλους εμάς είναι οι αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές οργανώσεις, φοιτητικοί και μαθητικοί σύλλογοι, εργατικά σωματεία (π.χ. εκπαιδευτικοί, νοσοκομεία κ.ο.κ), πολιτικά κόμματα και οργανώσεις που υπερασπίζονται τα ΛΟΑΤΚΙ+ και δημοκρατικά δικαιώματα στην πράξη.

Με αυτό το περιεχόμενο θα παρέμβει η ομάδα μας και μέσα στη διοργάνωση, για να διεκδικήσουμε ένα pride αντίστοιχο της παράδοσης του Stonewall και των αγώνων που έχουμε να δώσουμε σήμερα».

ΑΘΗΝΑ

10 Ιουνίου – Πλατεία Συντάγματος
4μμ εκδήλωση-συζήτηση: «Θέμα παιδείας; Από πού προέρχεται η ομοφοβία/τρανσφοβία και πώς θα την τσακίσουμε» - LGBTQI+ ANTAPΣYA
7μμ: διαδήλωση

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

17 Ιουνίου – Λευκός Πύργος
7:30μμ: διαδήλωση

ΠΑΤΡΑ

23-24 Ιουνίου – Μόλος Αγ. Νικολάου
24 Ιουνίου: διαδήλωση

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

30 Ιουνίου - 1 Ιουλίου – Πάρκο Γεωργιάδη
1 Ιουλίου: διαδήλωση

Στις 26 και 27 Μάη στη Θεσσαλονίκη άνοιξε ο φετινός κύκλος των Φεστιβάλ Υπερηφάνειας. Είναι κατάκτηση πλέον η διοργάνωση Pride σε τέσσερις πόλεις: Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Πάτρα και Ηράκλειο Κρήτης.

Η συνέχεια θα δοθεί στις 10 Ιουνίου που θα γίνει το Pride της Αθήνας, για πρώτη φορά στην πλατεία Συντάγματος. Με τη συζήτηση να έχει ανοίξει πλατιά τα τελευταία χρόνια για το τι σημαίνει να γίνεται η διοργάνωσή του με όρους κερδοσκοπικής γιορτής, η χωροταξική του αναβάθμιση σε μεγαλύτερο χώρο δείχνει τη σταθερή αύξησή του σε συμμετοχή. Το γεγονός ότι χρόνο με το χρόνο όλο και περισσότεροι άνθρωποι συμμετέχουν τόσο στη γιορτή όσο και στη διαδήλωση δείχνει τη διάθεση ΛΟΑΤΚΙ+ ανθρώπων αλλά και συμμάχων να καταπολεμήσουν το φόβο και την καταπίεση, χωρίς όμως να περιμένουν τις απαντήσεις από τη διοργανώτρια Athens Pride.

Η ομάδα LGBTQI+ ANTAPΣYA θα παρέμβει στο αθηναϊκό Pride, συγκροτώντας αγωνιστικό μπλοκ στη διαδήλωση με αντικαπιταλιστικά πανό και συνθήματα, αλλά και διοργανώνοντας νωρίτερα (4μμ) ανοιχτή συζήτηση-εκδήλωση με τίτλο «Θέμα παιδείας; Από πού προέρχεται η ομοφοβία/τρανσφοβία και πώς θα την τσακίσουμε».

Αφροδίτη Φράγκου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ RADical Pride

Το πρώτο αυτοοργανωμένο RADical Pride της Θεσσαλονίκης ξεκίνησε την Παρασκευή 26 Μάη με επιτυχημένες εκδηλώσεις-συζητήσεις στο στέκι μεταναστών.

Τη δεύτερη ημέρα έγινε μια δυναμική διαδήλωση στο κέντρο της πόλης, η «πολύχρωμη πορεία ελεύθερης έκφρασης». Στη διαδήλωση, εκτός από τις ΛΟΑΤΚΙ+ ομάδες του κινήματος και τους συμμάχους του, συμμετείχαν μεταξύ άλλων μπλοκ του Patras Pride, της ΚΕΕΡΦΑ, της ANTAPΣYA, της ΚΑΡ και της γυναικείας ποδοσφαιρικής ομάδας «Άη Γιώργης». Ακολούθησαν ανοιχτές συζητήσεις-εργαστήρια με ένα εύρος θεμάτων, όπως οι ΛΟΑΤΚΙ+ πρόσφυγες, οι διακρίσεις στην αιμοδοσία και το σύστημα Υγείας, η αναγκαιότητα για αυτοοργανωμένα Pride χωρίς χορηγούς κ.α. Η παρέμβαση της ΚΕΕΡΦΑ είχε σαν επιπλέον στόχο να καλέσει τον κόσμο που κινητοποιήθηκε στο αυτοοργανωμένο Pride σε μια μαζική παρέμβαση στη διαδήλωση του Thessaloniki Pride που γίνεται στις 17 Ιουνίου.

Κώστας Τορπουζίδης

Κουζίνα αλληλεγγύης με αφρικανική μουσική διοργανώνουν στις 3 Ιούνη, 5μμ στο πάρκο Ναυαρίνου, στα Εξάρχεια, η φεμινιστική συλλογικότητα «Καμία ανοχή» και η Ένωση Αφρικανών Γυναικών. Σκοπός είναι η συγκέντρωση του ποσού των 400 ευρώ που χρειάζεται η Ν., μετανάστρια δεύτερης γενιάς από την Αφρική, για την ανανέωση της άδειας παραμονής της. Η Ν. είναι θύμα σεξιστικής βίας από τον πρώην σύντροφό της και αντιμετωπίζει δικαστήριο, κατηγορούμενη για την αυτοάμυνα απέναντί του.

Πλήρη κατοχύρωση των τρανς δικαιωμάτων

Η νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου χωρίς προϋποθέσεις είναι ένα πάγιο αίτημα του τρανς κινήματος στην Ελλάδα εδώ και χρόνια. Το σχετικό νομοσχέδιο βρίσκεται σε δημόσια διαβούλευση στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης από τις 2 Μαΐου έως τις 12 Ιουνίου.

Πρόκειται για μια πρώτη νίκη του κινήματος, παρά τα μειονεκτήματα του νομοσχεδίου. Για παράδειγμα, δεν έχουν τη δυνατότητα να κάνουν τη διόρθωση καταχώρησης φύλου ανήλικα ή έγγαμα άτομα, η διαδικασία γίνεται με δικαστική απόφαση, αφήνεται κάποια ανοιχτά ζητήματα κηδεμονίας των παιδιών του ανθρώπου που κάνει την αλλαγή εγγράφων κλπ.

Η μάχη για την πλήρη κατοχύρωση των δικαιωμάτων των

τρανς ανθρώπων συνεχίζεται και εξακολουθεί να είναι επιτακτική, καθώς πρόκειται για ένα από τα πιο καταπιεσμένα κομμάτια της κοινωνίας σε όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής, από την διάκριση στην εργασία και τη στέγαση μέχρι την ελλιπή υγειονομική περίθαλψη, τις αναρίθμητες τρανσφοβικές επιθέσεις και τις πολλές καταγεγραμμένες (και ακόμη περισσότερες μη καταγεγραμμένες) δολοφονίες τρανς ατόμων.

Ακόμη και μέσα στους κόλπους της ίδιας της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας η τρανσφοβία είναι ένα εκτεταμένο φαινόμενο. Ενδεικτικό περιστατικό ο αποκλεισμός τρανς μέλους από την οργανωτική επιτροπή του Athens Pride πριν 2 χρόνια, γεγονός που έχει συνοδευτεί και με καταγγελίες για τρανσφοβικές συμπεριφορές των διοργανωτών.

Κοινός αγώνας για μαζικές μόνιμες προσλήψεις

Νέα ώθηση για τα ανοιχτά μέτωπα διεκδίκησης του εργατικού κινήματος, έδωσε η πανεργατική απεργία της 17 Μάη. Η μάχη για προσλήψεις – και όχι απολύσεις – για αύξηση της χρηματοδότησης – και όχι περικοπές – είναι αυτή που μαζί με το μέτωπο ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ενώνει τα δυνάτα κομμάτια της εργατικής τάξης. Αυτά με τα μεγάλα και δυνατό συνδικάτα, την πλούσια εμπειρία σε αγώνες. Αυτοί είναι οι εργαζόμενοι σε σχολεία, δήμους και νοσοκομεία που μπορούν και πρέπει να μπουν μπροστά στους αγώνες για να μείνει στα χαρτιά το 4ο Μνημόνιο και τα μέτρα του. Πολύ περισσότερο τώρα, μετά την ψήφιση του νέου πακέτου αντεργατικών μέτρων που μεταξύ άλλων προβλέπουν τη μείωση σε δημόσιες δομές και προσωπικό.

ΔΗΜΟΙ

Οι εργαζόμενοι στους δήμους ήταν αυτοί που με τη 48ωρη απεργία τους την περασμένη Δευτέρα και Τρίτη, έστειλαν καθαρό μήνυμα κλιμάκωσης.

Οι δημοτικές υπηρεσίες απειλούνται με κατάρρευση και χιλιάδες εργαζόμενοι που εργάζονται σε αυτές με ολιγόμηνες συμβάσεις ή παρατάσεις τους, κινδυνεύουν να πεταχτούν στο δρόμο. Αυτές θα είναι οι συνέπειες αν εφαρμοστεί η απόφαση του ελεγκτικού συνεδρίου, σύμφωνα με την οποία, οι πληρωμές τους και κατ'επέκταση οι συμβάσεις τους κρίνονται αντισυνταγματικές, αφήνοντας μόλις ανοιχτό το ενδεχόμενο να τους ζητηθεί η επιστροφή των δεδουλευμένων τους. Και μιλάμε για εργαζόμενους που στην πλειοψηφία τους, ανεβαίνουν στα σκουπιδιάρικα, μέσα στις χειρότερες συνθήκες, για να λειτουργήσουν τις υπηρεσίες καθαριότητας.

Το νέο Μνημόνιο, συνεχίζοντας την πολιτική των προηγούμενων, προβλέπει μηδενικές προσλήψεις την επόμενη διετία. Αυτό σε συνδυασμό με τις απολύσεις των συμβασιούχων αλλά και τη συνέχιση της υποχρηματοδότησης στους Δήμους, δείχνουν τι θα ακολουθήσει: εντατικοποίηση της δουλειάς των μονίμων, επέκταση της ελαστικής εργασίας και παραρζ ιδιωτικοποιήσεων σε τομείς όπως η καθαριότητα και όχι μόνο.

Οι απολύσεις και η επακόλουθη κατάρρευση υπηρεσιών όπως η καθαριότητα είναι το καλύτερο δώρο στους μεγαλοκαρχαρίες που προσβλέπουν να "επενδύσουν" σε ενδεχόμενο ξεπούλημά τους. Οι εργαζόμενοι των δήμων έδωσαν μαζικό παρόν στην πανεργατική και συνέχισαν με καταλήψεις σε αμαξοστάσια κι ένα απεργιακό διήμερο που κορυφώθηκε με τη μεγαλύτερη διαδήλωση που έχουν πραγματοποιήσει εργαζόμενοι ΟΤΑ, τουλάχιστον από την απεργία διαρκείας τον χει-

μόνα του 2012.

Μπροστά σε αυτή την επίδειξη δύναμης, η κυβέρνηση προσπάθησε να κατευνάσει την αντίσταση, ψελίζοντας αόριστες δεσμεύσεις ότι "θα επιληφθεί του θέματος". Ωστόσο καμία εμπιστοσύνη δεν μπορεί να υπάρχει στην κυβέρνηση του 4ου Μνημονίου.

Τώρα είναι η ώρα για οργάνωση και απεργιακή κλιμάκωση για να μην περάσει καμιά απόλυση και να μετατραπούν όλες οι συμβάσεις σε αορίστου χρόνου.

Παιδικοί σταθμοί

Μαζί στη μάχη ενάντια στις απολύσεις των συμβασιούχων, βρέθηκαν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες των δημοτικών παιδικών σταθμών. Αφρομή στόθηκε η εξαγγελία Γαβρόγλου για υποχρεωτική ένταξη στα νηπιαγωγεία των παιδιών, από τα 4 έτη. Η κυβέρνηση για μια ακόμη φορά προσπαθεί να δώσει προοδευτικό πρόσημο σε ένα μέτρο που φέρνει απολύσεις και περικοπές. Πατώντας σε ένα πάγιο αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος, απαξιωνόντας τους.

Πρόκειται για επίθεση καταρχήν στους εργαζόμενους των δημοτικών παιδικών σταθμών. Στους βρεφονηπιοκόμους δεν δίνεται το δικαίωμα εργασίας σε Νηπιαγωγεία παρά μόνο σε Νηπιακά Τμήματα των Παιδικών Σταθμών. Με το μέτρο υποβαθμίζονται ταυτόχρονα και τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και οι σχολές από τις οποίες προέρχονται – τα ΤΕΙ Προσχολικής Αγωγής. Την ίδια στιγμή απειλούνται με απολύσεις οι ίδιοι, με συγχωνεύσεις, ακόμα και κλεισίματα οι δημοτικοί παιδικοί σταθμοί, καθώς θα συρρικνωθεί ο

αριθμός των παιδιών που θα μπορούν να φιλοξενηθούν. Ακόμα ένα κομμάτι που μέσω της απαξίωσης του, ανοίγεται ο δρόμος των "επενδύσεων" για τους ιδιώτες. Κι αυτό ισχύει τόσο για τους παιδικούς σταθμούς όσο και για τα νηπιαγωγεία, καθώς τη στιγμή που το υπουργείο είναι έτοιμο να εξαπολύσει μια τέτοια επίθεση στους παιδικούς σταθμούς, δεν κάνει το παραμικρό – καθώς οι προσλήψεις έχουν παγώσει – προκειμένου να νηπιαγωγεία να μπορούν να υποδεχτούν όλα τα παιδιά. Οι νηπιαγωγοί άλλωστε, δεν μαθαίνουν τώρα τι σημαίνει αδιόριστία και αγώνας για προσλήψεις. Δίνουν το παρών σε κάθε κινητοποίηση που διεκδικεί μαζικές προσλήψεις τα τελευταία χρόνια. Τι μπορεί να σημαίνει το μέτρο και για τα νηπιαγωγεία; Μήπως την περαιτέρω επέκταση της εργασιακής επισφάλειας που ισχύει αυτή τη στιγμή στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς, όπου οι περισσότεροι εργάζονται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και ΕΣΠΑ;

Ταυτόχρονα το μέτρο συνιστά επίθεση και στην εργατική οικογένεια. Για τους εργαζόμενους γονείς, προφανώς δημιουργεί προβλήματα, το κόψιμο παροχών που πρόσφερε ο παιδικός σταθμός, όπως η λειτουργία για τους καλοκαιρινούς μήνες κι ο ολοήμερος χαρακτήρας του. Ο αγώνας δεν μπορεί παρά να είναι ενιαίος για τους εκπαιδευτικούς. Η διαμάχη ανάμεσα στους εργαζόμενους των δημοτικών παιδικών σταθμών και των συναδέλφων τους στις επόμενες βαθμίδες της εκπαίδευσης προσφέρει τις καλύτερες υπηρεσίες στην κυβέρνηση. Μια αντιπαράθεση που συντηρείται κι από τα αριστερά, από αγωνιστές κι αγωνίστριες που πατάνε την μπανανόφλοуда του προοδευτικού προσήμου που προσπαθεί

να δώσει η κυβέρνηση στις απολύσεις και τις περικοπές που επιτάσσει το νέο Μνημόνιο.

Η μάχη για να μην περάσει αυτή η επίθεση άλλωστε, δεν σημαίνει υπεράσπιση των συνθηκών λειτουργίας των παιδικών σταθμών σήμερα, με τα τροφεία, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, τα προβλήματα από την υποχρηματοδότηση, την "πόρτα" που ρίχνουν σε χιλιάδες παιδιά και γονείς.

Αντίθετα είναι κοινή η μάχη για ενίσχυση των δημόσιων δομών προσχολικής αγωγής, τόσο των παιδικών σταθμών όσο και των νηπιαγωγείων, με προσλήψεις, μονιμοποίηση των ελαστικά εργαζόμενων, κρατική χρη-

ματοδότηση και κατάργηση των "τροφείων", μείωση του αριθμού παιδιών ανά τμήμα και βελτίωση των υλικοτεχνικών υποδομών τόσο για τα μαι όσο και για τα δέ.

“Η εξαγγελία Γαβρόγλου ιδιωτικοποιεί τους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς” μας λέει η Όλγα, εργαζόμενη σε παιδικό σταθμό του δήμου Βριλησίων.

“Την περασμένη βδομάδα ήρθε ο δήμαρχος και μας είπε ότι τα παιδιά στους παιδικούς σταθμούς θα είναι λιγότερα φέτος. Μας είπε ότι δεν θέλει να χαθεί καμία θέση εργασίας, αλλά δεν υπόσχεται τίποτα. Το πρώτο καμπανάκι χτυπάει για τις εργαζό-

“Η Σκουπιδιάρια”

Σύσκεψη για τα επόμενα βήματα οργάνωσης και παρέμβασης μέσα στο κίνημα των εργαζομένων στους δήμους, πραγματοποίησε τη Δευτέρα 29/5, το δίκτυο των εργαζομένων ΟΤΑ “Η Σκουπιδιάρια”.

Στη συζήτηση μπήκε η εικόνα από τις κινητοποιήσεις για τους συμβασιούχους και τους παιδικούς σταθμούς κι άνοιξαν ζητήματα σε σχέση με τα επόμενα βήματα του αγώνα, την υποδοχή και την οργάνωση νέων εργαζομένων όπως οι μνημνίτες, την αξιολόγηση που επανέρχεται στο δημόσιο κλπ.

“Είναι κομβικό σημείο το αν σταματάς τις κινητοποιήσεις επειδή πήρες υπόσχεση από το υπουργείο, ή συνεχίζεις και κλιμακώνεις για να γίνουν πράξη οι διεκδικήσεις σου” τόνισε μεταξύ άλλων από την εισήγηση. “Η 48ωρη απεργία έδειξε ότι υπάρχει πολύς κόσμος που θέλει να το παλέψει. Κανονικά θα έπρεπε αμέσως μετά την απεργία να μπει η κατεύθυνση για γενικές συνελεύσεις σε όλους τους δήμους και η συνέχεια με απεργία μέχρι να την υλοποίηση των αιτημάτων μας. Η στάση της ηγεσίας της ομοσπονδίας όμως και πολλών από τις ηγεσίες των πρωτοβάθμιων σωματείων – χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν διαφοροποιήσεις – είναι αυτή της αναμονής. Να περιμένουμε τη νομοθετική ρύθμιση του Σκουριλέτη ή τι υπόσχεση θα μας δώσουν οι δήμαρχοι κλπ. Χρειάζεται να οργανώσουμε το κομμάτι των εργαζομένων που δεν είναι με αυτή τη γραμμή και είναι με την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων”.

Βοήθεια στην οργάνωση των μαχητικών εργαζομένων θα είναι η έκδοση του επόμενου τεύχους της “Σκουπιδιάριας”, της εφημερίδας του δικτύου, που αποφασίστηκε στη σύσκεψη.

Επόμενη συνάντηση ορίστηκε για τις 12 Ιούνη, στις 6:30μ στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας.

μενες μέσω ΕΣΠΑ, που σε μας είναι σχεδόν οι μισές εργαζόμενες. Ουσιαστικά αυτό που θέλουν είναι να μειώσουν τα παιδιά, να διώξουν τους εργαζόμενους ΕΣΠΑ και να μπουν μέσα ΚοινΣΕπ, ΜΚΟ κλπ. Στην εξαγγελία Γαβρόγλου υπάρχει παγίδα. Μέσα στο νέο Μνημόνιο – και μάλιστα στα αντίμετρα, τί ειρωνία – υπάρχει το πρόγραμμα “Βρεφονηπιακή φροντίδα” που ξεκινάει από 1/1/19 και λέει ότι θα δοθούν κονδύλια προκειμένου να φτιαχτούν καινούργιες δομές βρεφονηπιακών σταθμών από κοινσέπ κλπ. Τελειώνοντας ουσιαστικά το τελευταίο ΕΣΠΑ και φεύγοντας οι εργαζόμενοι του, οι δήμαρχοι παίρνουν αυτό το πρόγραμμα και δίνουν τους παιδικούς σταθμούς στις ΚοινΣΕπ. Κανονική ιδιωτικοποίηση. Αυτός είναι ο πραγματικός κίνδυνος των αλλαγών στην προσχολική αγωγή. Ιδιωτικοποίηση και απολύσεις, πρώτα και κύρια των εργαζομένων με ΕΣΠΑ. Αλλά και για τους υπόλοιπους που κανείς δεν εγγυάται το μέλλον μας. Αν μπουν μέσα οι ιδιώτες και οι ΚοινΣΕπ που θέλουν φτηνά εργατικά χέρια με ελαστικές σχέσεις εργασίας, δεν θα έχει κανένα νόημα να κρατάνε τους μόνιμους υπαλλήλους.

Το άλλο που προβλέπει το νέο Μνημόνιο είναι ότι τουλάχιστον μέχρι το 2019 δεν θα γίνει καμία πρόσληψη στους ΟΤΑ. Ούτε ένας. Κι αν το συνδυάσουμε αυτό με την απόλυση των συμβασιούχων μιλάμε για ιδιωτικοποίηση όχι μόνο των παιδικών σταθμών, με τον τρόπο που προανέφερα, αλλά και της καθαριότητας κι όλων των υπηρεσιών των δήμων.

Χρειάζεται να παλέψουμε για δημόσιες δομές. Μετά την 48ωρη απεργία πρέπει να δώσουμε έμφαση στο να μάθει ο κόσμος τις συνέπειες των μέτρων. Χρειάζεται κοινό μέτωπο. Μόνιμοι, συμβασιούχοι, εργαζό-

μενοι ΕΣΠΑ και να παλέψουμε για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, που σημαίνει ότι χρειάζεται όλοι οι συνάδελφοι να γίνουν αορίστου χρόνου, να μονιμοποιηθούν”.

ΣΧΟΛΕΙΑ

Το μέτωπο των προσλήψεων είναι ανοιχτό και για τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Το χρόνιο πάγωμα των προσλήψεων σε συνδυασμό με τις αντιστασιακές μεταρρυθμίσεις, από τη μία έχουν γιγαντώσει τα κενά στα σχολεία, από την άλλη έχει οδηγήσει σε εκπαιδευτικούς ηλικίας ίσης με τους παππούδες και τις γιαγιάδες των μαθητών τους. Οι παρατηρήσεις για συνταξιοδότηση τη χρονιά που πέρασε στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ήταν μόλις 227 πανελλαδικά, ενώ τα χρόνια πριν τα αντιστασιατικά νομοσχέδια έφταναν τις 2000.

Οι υποσχέσεις για χιλιάδες διορισμούς εκπαιδευτικών για άλλη μια χρονιά αποδείχτηκαν ψεύτικες.Τα κενά στα σχολεία καλύφθηκαν και πάλι με αναπληρωτές και μάλιστα αυθήθηκαν κατά εκατοντάδες αυτοί με μειωμένο ωράριο. Ταυτόχρονα εκατοντάδες δάσκαλοι, καθηγητές αγλικών, γυμναστές και εκπαιδευτικοί δραματικής τέχνης, που μέχρι πέρυσι εργάζονταν στα σχολεία, φέτος έμειναν άνεργοι. Η απόλυση του περασμένου Ιουνίου κινδυνεύει να αποκτήσει οριστικά, μόνιμα χαρακτηριστικά, αν και την επόμενη χρονιά δεν επαναπροσληφθούν.

Χιλιάδες νέοι εκπαιδευτικοί είτε ζουν με την ανασφάλεια αν θα έχουν δουλειά την επόμενη χρονιά, είτε αναγκάζονται να εργάζονται σε πολλά σχολεία ταυτόχρονα συμπληρώ-

17/5, Εργαζόμενοι του Αγ. Σάββα στην πανεργατική απεργία.

νοντας ώρες από δω κι από κει. Κι όλα αυτά ενώ τα σχολεία συνεχίζουν να έχουν ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό.

Δεν πάει πολύς καιρός από τότε που οι δάσκαλοι και καθηγητές – με μπροστάρηδες τους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής – γέμизαν τη Σταδίου και διαδήλωναν για μαζικές προσλήψεις, ενώ εκατοντάδες ήταν αυτοί που διαδήλωσαν στο πλαίσιο της πανεργατικής απεργίας στις 17 Μάη.

Η ΔΟΕ προχωράει σε νέα στάση εργασίας την Τετάρτη 31 Μάη σε συμπάρασταση στους Θεατρολόγους εκπαιδευτικούς που πραγματοποιούν συγκέντρωση στις 2:30μμ στο υπουργείο Παιδείας, διεκδικώντας μετὰ άλλων μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

Προσεχώς βρίσκονται και τα συνέδρια των δύο μεγάλων συνδικαλιστικών ομοσπονδιών της εκπαίδευσης, της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ. Η απεργιακή κλιμάκωση της μάχης για προσλήψεις και ο συντονισμός σε ένα κίνημα για μαζικές προσλήψεις, μαζί με τους υπόλοιπους κλάδους που παλεύουν, είναι το στοίχημα για τον κλάδο.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Πρόγραμμα κινητοποιήσεων έχουν ήδη μπροστά τους οι εργαζόμενοι στη δημόσια Υγεία.

Με τα νοσοκομεία να δουλεύουν “στο κόκκινο” εξ αιτίας των ελλείψεων σε προσωπικό και υλικά, οι υγειονομικοί έχουν ήδη ορίσει τα επόμενα βήματα ενός κινήματος, με μεγάλη εμπειρία σε απεργίες, στάσεις εργασίας και διαδηλώσεις, από τα караβάνια της Υγείας μέχρι τις κινητοποιήσεις από νοσοκομείο σε νοσοκομείο.

Η ΠΟΕΔΗΝ ήδη καλεί σε ολονύχτια διαμαρτυρία, στις 8 Ιούνη, στις 8μμ, στο Υπουργείο Υγείας, ενώ έχει

οριστεί κι ο επόμενος σταθμός του Καραβανιού – όπως έχουν καταλήξει να λέγονται οι απεργιακές διαδηλώσεις που από τον περασμένο Σεπτέμβρη οργάνωνται τη χώρα. Έτσι μετά τη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα, τη Λάρισα, την Πάτρα και τα Γιάννενα, έρχεται η σειρά της Αμαλιάδας, στις 28 Ιούνη. Εκεί θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στις 9πμ στο Νοσοκομείο Αμαλιάδας και θα ακολουθήσει διαδήλωση στους δρόμους της πόλης.

Η ΕΙΝΑΠ, οι γιατροί Αθήνας και Πειραιά, που μαζί με την ομοσπονδία τους, την ΟΕΝΓΕ, μετέτρεψαν την

24ωρη γενική απεργία της 17/5, σε 48ωρη απεργώντας και την επομένη, συνεχίζουν με στάση εργασίας στις 14 Ιούνη. Η στάση έχει οριστεί από τις 11πμ έως τις 3μμ και θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στις 12 το μεσημέρι στο υπουργείο Υγείας.

Ο καλύτερος δρόμος είναι η συσπείρωση κι ο συντονισμός, γύρω από το απεργιακό πρόγραμμα των υγειονομικών, όλων των κλάδων του δημόσιου που παλεύουν για προσλήψεις και χρηματοδότηση.

Στέλιος Μιχαηλίδης

“Να βγούμε μαζί”

Χαρακτηριστικό της κυβερνητικής πολιτικής για την Υγεία είναι το νέο νομοσχέδιο για τις εφημερίες, όπου ελαστικοποιεί ουσιαστικά την εργασία.

Υποτίθεται ότι είναι στα πρότυπα της ΕΕ κι αν δεν εφαρμοστεί λένε ότι επιβάλλεται πρόστιμο 150 εκατομμυρίων. Εν τω μεταξύ 150 εκατομμύρια είναι το κόστος για να κάνουν προσλήψεις 6.000 ιατρών – που τουλάχιστον τόσοι λείπουν. Διαλέγουν αντί να κάνουν προσλήψεις, να μας βάζουν να δουλεύουμε παραπάνω. Από τη μια αναγνωρίζουν τις τεράστιες ελλείψεις, από την άλλη προσπαθούν να τις καλύψουν με κάθε τρόπο πέρα από το να κάνουν προσλήψεις. Λεφτά υπάρχουν για να τις κάνουν, αλλά προτιμάνε να τα δίνουν για το χρέος και τους τραπεζίτες.

Σαν Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, συνεδριόσαμε την προηγούμενη βδομάδα. Στη συζήτηση αναγνωρίστηκε ο κρίσιμος ρόλος που έχουν παίξει τα νοσοκομεία και οι κινητοποιήσεις τους συνολικά μέσα στο εργατικό κίνημα, ειδικά στον αγώνα για προσλήψεις. Η ΕΙΝΑΠ έχει βγάλει στάση εργασίας στις 14 Ιούνη, για τους επικουρικούς που απολύονται το Σεπτέμβρη. Στη συνεδρίαση του Ενωτικού Κινήματος, αποφασίσαμε να οργανώσουμε την κινητοποίηση με αφίσσα και προκήρυξη, να πάμε για γύρο γενικών συνελεύσεων από νοσοκομείο σε νοσοκομείο, και να προτείνουμε τόσο στην ΟΕΝΓΕ όσο και σε κάθε συνδικαλιστικό όργανό μας να επεκτείνουν τη στάση εργασίας σε 24ωρη απεργία. Δεδομένου ότι στις 15 Ιούνη είναι η συνεδρίαση του επόμενου Eurogroup, θεωρούμε ότι μια 24ωρη απεργία τότε, ή ακόμα καλύτερα μια 48ωρη 14 και 15 Ιούνη, θα μπορούσε να τραβήξει κι άλλα κομμάτια εργαζομένων που παλεύουν με το αίτημα των προσλήψεων κι ενάντια στα μέτρα του νέου μνημονίου. Σχολεία – δήμοι – νοσοκομεία να βγούμε μαζί.

Ζαννέτα Λυσικάτου

γιατρός στον Αγ. Σάββα και μέλος του Γ.Σ της ΟΕΝΓΕ

Για οργανωμένη εγκληματική ναζιστική οργάνωση που έχει μεθοδευμένη δράση και που κατευθύνεται από τη συγκεκριμένη ηγεσία έκανε λόγο στην κατάθεσή του την Τρίτη 30/5 (158η μέρα της δίκης) ο από το 2011 δήμαρχος Αθήνας Γιώργος Καμίνης.

“Η πυκνότητα των δράσεων, το ότι αυτοί που διενεργούσαν αυτές τις πράξεις ήταν μέλη της ΧΑ, η χρονική διάρκεια, ο στόχος που ήταν οι μετανάστες, μαρτυρούν μια μεθοδευμένη δράση εναντίον συγκεκριμένων ομάδων του πληθυσμού. Και υπάρχει μια ηγεσία προφανώς, που κατευθύνει”, είναι ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από την κατάθεσή του στην οποία εξίσωσε την εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή με το πολιτικό κόμμα Χρυσή Αυγή. Τόνισε επίσης ότι οι Μιχαολιάκος, Παππάς, Κασιδιάρης και Λαγός βρίσκονται στον ηγετικό πυρήνα της.

Ξεκινώντας από το περιστατικό της απαγόρευσης του “συσσίτιου μόνο για Έλληνες” στο Σύνταγμα στις 2 Μάη του 2013 ο Καμίνης αναφέρθηκε στους τραμπουκισμούς του Κασιδιάρη και τις απειλές του Μιχαολιάκου: “Αργότερα ο αρχηγός της οργάνωσης, ο Μιχαολιάκος, μου συνέστησε καλύτερα να μην κυκλοφορώ στην Αθήνα, επειδή είχα απαγορεύσει τη διεξαγωγή του συγκεκριμένου συσσιτίου”, τόνισε ενώ στη συνέχεια έκανε εκτενή αναφορά στο περιστατικό της επίθεσης Γερμενής στον Κόμβο Αλληλεγγύης στον Σταθμό Λαρίσης που γειτνιάζει με τα γραφεία της ΧΑ στη Δηληγιάννη, μια μέρα μετά την απαγόρευση.

Οπλοφορεί

“Είχα πάει στον κόμβο αλληλοβοήθειας και μοίραζα δώρα στα παιδιά, λόγω του Πάσχα, καθώς έδινα

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ Γ. ΚΑΜΙΝΗ Όταν τα τάγματα εφόδου δολοφονούσαν στο κέντρο της Αθήνας

Και ο Μιχαηλολιάκος χαιρετούσε ναζιστικά στο δημοτικό συμβούλιο

ένα αβγό και μια λαμπάδα σε ένα κοριτσάκι αισθάνομαι τον Γερμενή να μου επιτίθεται. Ο Γερμενής είχε σηκώσει το χέρι του αλλά αντί να χτυπήσει εμένα χτύπησε το κοριτσάκι. Τον είχαν αντιληφθεί όμως οι άντρες ασφαλείας μου και τον έπιασαν από πίσω. Τον απομάκρυναν και υπάρχει η περίφημη σκηνή που φαίνεται να οπλοφορεί. Όπως έμαθα εκ των υστέρων εισήλθε στον Κόμβο επικαλούμενος την βουλευτική του ιδιότητα. Εκ των υστέρων πληροφορήθηκα ότι στον από πίσω δρόμο είχε έρθει μια δυνατή ομάδα χρυσαυγιτών με ρόπαλα που ήθελαν να

μπουν μέσα στον Κόμβο Αλληλεγγύης, όμως απωθήθηκαν από τα ΜΑΤ που βρίσκονταν εκεί. Είναι εμφανές ότι υπήρχε οργανωμένο σχέδιο και ότι από πίσω υπάρχει οργανωμένη δομή που οργανώνει και εκτελεί επιθέσεις” τόνισε ο Καμίνης.

Όπως ανέφερε “από τις πρώτες κιόλας συνεδριάσεις του Δημοτικού συμβουλίου με την παρουσία του Μιχαηλολιάκου το 2011 φαινόταν πως η ΧΑ θα κλιμάκωνε σταδιακά τόσο τη ρητορική μίσους αλλά και την εγκληματική δράση στο δρόμο. Τις πρώτες μέρες μετά τις εκλογές, αρχές του 2011, πρώτη ή δεύτερη συνεδρίαση

του ΔΣ, θυμάμαι ότι ο Μιχαηλολιάκος, ήρθε σε αντιπαράθεση με τον δημοτικό σύμβουλο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τον Πέτρο Κωνσταντίνου. Αμέσως μετά ο Μιχαηλολιάκος σηκώθηκε και χαιρέτησε ναζιστικά. Αυτό έγινε επίτηδες, μεθοδευμένα, για να το δείξει η τηλεόραση. Και εκφράζει τη ναζιστική ιδεολογία που εκπροσωπεί”.

Σε άλλο σημείο της κατάθεσής του αναφέρθηκε στην τοποθέτηση της Σκορδέλη μέσα στο δημοτικό συμβούλιο που ενδεδυμένη το μανδύα του “αγανακτισμένου κάτοικου” είχε περιγράψει του μετανάστες σαν κατσαρίδες. “Η εντύπωση που έχω είναι ότι είναι κλασική περίπτωση των συστηματικά «αγανακτισμένων κατοίκων» και είναι πολύ συχνά μέλη της ΧΑ που δεν αποκαλύπτουν την ταυτότητά τους”.

Ήταν η περίοδος που οι χρυσαυγίτες ένωσαν πως μπορούσαν να κάνουν οτιδήποτε χωρίς καμιά συνέπεια. Περιπολίες σε γειτονίες, πογκρόμ και ξύλο σε μετανάστες, μαχαιρώματα, απειλές είναι μερικά από τα στοιχεία της βίαιης συγκρότησης της ΧΑ. Ο Καμίνης αναφέρθηκε και στον Αγ. Παντελεήμονα ως το βασικό ορμητήριο των χρυσαυγιτών με την “αθέμιτη ανοχή” της αστυνομίας. Τα τεράστια ναζιστικά συνθήματα στην πλατεία, το κλείσιμο της παιδικής χαράς για να μην παίζουν τα παιδιά των μεταναστών, η επίθεση στον Αλέκο Αλαβάνο στην λαϊκή

της περιοχής από την ομάδα του χρυσαυγίτη Γιαννάτου, είναι κάποια από τα περιστατικά που έλαβαν χώρα εκείνη την περίοδο.

Ο Καμίνης θύμισε την δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν και τη συνάντησή που είχε με τους γονείς του δολοφονημένου από χρυσαυγίτες Πακιστανού εργάτη, ενώ μίλησε και για το πογκρόμ που εξαπέλυσαν χρυσαυγίτες μετά την δολοφονία του Μανώλη Καντάρη το Μάη του 2011. “Φαίνεται να υπάρχει μια συστηματική οργάνωση στον τρόπο αντίδρασης, που προϋποθέτει αυξημένη ικανότητα στην επιχειρησιακή οργάνωση και δράση. Κινητοποιείται πλήθος που είναι προφανώς εκπαιδευμένο να μετέρχεται βία, εξωτερικά με κράνη, και φαίνεται να υπάρχει αρχηγός. Οι επιχειρήσεις δε γίνονται ατάκτως”.

Τέλος, ο δήμαρχος της Αθήνας αναφέρθηκε στο ναζιστικό χαρακτήρα της ΧΑ συγκρίνοντας τα τάγματα εφόδου της με τη ναζιστική ομάδα υπό την αρχηγία του Ρομ που εκτελούσε τις επιθέσεις κατά Εβραίων. Ποια είναι η ιδεολογία της ΧΑ; ρωτήθηκε από τη συνήγορο πολιτικής αγωγής Ζαφειρίου. “Η ναζιστική φασιστική ιδεολογία”. Και ποιο είναι το βαθύτερο κίνητρο αυτής της εγκληματικής οργάνωσης; “Η κατάληψη της εξουσίας”.

Κυριάκος Μπάνος

Με γρήγορους ρυθμούς κινείται η διαδικασία των καταθέσεων αφού γίνεται η προσπάθεια να ολοκληρωθεί όσο γρηγορότερα γίνεται η λίστα των μαρτύρων. **Δυο από τους μάρτυρες κατέθεσαν την Παρασκευή 26/5 στην 157η μέρα της δίκης.**

Πρώτα ο δήμαρχος Ευρώτα Λακωνίας **Ιωάννης Γρυπιώτης** μίλησε για την στοχοποίησή του από τη ναζιστική συμμορία. “Με βαφτίσανε γυφτοδήμαρχο επειδή προσπάθησα να λύσω τα προβλήματα που υπήρχαν με τους Ρομά”, τόνισε στην κατάθεσή του. Ο δήμαρχος μίλησε για το κλίμα τρόμου που προσπάθησαν να επιβάλουν οι χρυσαυγίτες τόσο απέναντι στους Ρομά όσο και στους χιλιάδες μετανάστες εργάτες γης που ζουν και εργάζονται στους πορτοκαλεώνες της περιοχής.

Ο Γρυπιώτης μίλησε επίσης για την πορεία που οργάνωσε η Χρυσή Αυγή στις 7/7/2013 στη Σκάλα Λακωνίας με κεντρικό σύνθημα “Εξω τώρα όλοι οι λαθρομετανάστες και οι Ρομά”. Στη συγκέντρωση συμμετείχε πούλμαν με μέλη της τοπικής οργάνωσης της Νίκαιας που παρέλασαν ένστολοι στην πόλη. Όπως αποδεικνύεται και από φωτογραφικό υλικό

«Με βαφτίσανε γυφτοδήμαρχο»

που κατατέθηκε στο δικαστήριο, πρόκειται για το περιφερόμενο τάγμα που δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα τον Σεπτέμβριο του 2013 και που συμμετείχε σε πλήθος δράσεων και τραμπουκισμών ανά την επικράτεια.

Ο δεύτερος μάρτυρας που κατέθεσε την ίδια μέρα και ολοκλήρωσε με τις ερωτήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης την Τρίτη 30/5 ήταν ο **Δημήτρης Ζαμπέλης**, μέλος του ΠΑΜΕ, μέλος του ΔΣ του Εργατικού Κέντρου Λαυρίου και γενικός γραμματέας του Σωματείου Ιδιωτικών Υπαλλήλων της περιοχής.

«Αρνιέμαι αρνιέμαι αρνιέμαι» ήταν το τραγούδι του Θεοδωράκη που ερέθισε του χρυσαυγίτες που είχαν ανοίξει τα γραφεία τους δίπλα στο σπίτι του στην Ανάβυσσο. Την ώρα που πάρκαρα το ΙΧ του, δέχθηκε την απρόκλητη επίθεση 10 μελών της Χρυσής Αυγής τον Φλεβάρη του 2013.

«Μου έλεγαν ότι δεν πρέπει να ακούω τέτοια τραγούδια. Όταν τους απάντησα ότι θα ακούω ό,τι θέλω, ένας με χτύπησε στο πρόσωπο. Πή-

γα στο αστυνομικό τμήμα και κατήγγειλα το περιστατικό στον διοικητή Αναβύσσου», τόνισε εξηγώντας πως μαζί με τον αξιωματικό γύρισαν πίσω στα γραφεία της ΧΑ για να αναγνωρίσουν τους δράστες.

«Όταν φτάσαμε εκεί, σταθήκαμε έξω από την είσοδο και ο διοικητής ζήτησε να μιλήσει με κάποιον εκπρόσωπο. Τότε, κατέβηκε ένα άτομο που συστήθηκε ως ο βουλευτής Γερμενής, υπεύθυνος της εκδήλωσης. Στον σύντομο διάλογο που είχαμε, εκείνος φέρθηκε σαν να μην ήξερε τίποτα για τον προπηλακισμό μου και είπε ότι “δεν έπρεπε να βάζω τέτοια τραγούδια, αλλά το περιστατικό να θεωρηθεί λήξαν”.

Ο Ζαμπέλης ωστόσο επέμεινε να βρει τους δράστες της επίθεσης εξαναγκάζοντας τους χρυσαυγίτες να βγουν ένας-ένας έξω για αναγνώριση. Οι θρασύδειλοι φασίστες που στο σκοτάδι τραμπουκίζουν χωρίς όριο, αυτή τη φορά το έσκασαν από τα παράθυρα. Από τα 25 άτομα που βγήκαν τελικά έξω, ο συνδικαλιστής

αναγνώρισε ένα άτομο από την ομάδα των 10.

Λίγο αργότερα και ενώ το περιστατικό είχε λήξει, στο ΑΤ Αναβύσσου έφτασε ο Κασιδιάρης και με ψευτοσαμπουκάδες και την αβάντα που του δίνει η βουλευτική του ασυλία άρχισε να ουρλιάζει στους αστυνομικούς ενώ αργότερα υπέβαλε μήνυση σε βάρος τους για... παράβαση καθήκοντος. Ήταν η περίοδος που νόμιζε πως κανείς δεν μπορεί να τον ακουμπήσει. Έρχεται η ώρα όμως πλέον για να μπει και αυτός βαθιά στη φυλακή.

Οι επόμενες δικάσιμοι

Στο τέλος της συνεδρίασης της Τρίτης 30/5 ανακοινώθηκαν και οι δικάσιμες του Ιούλη. Πλέον οι ημερομηνίες έχουν ως εξής:

Ιούνης: 1/6, 8/6, 20/6 και 30/6 στο Κορυδαλλό και 2/6, 6/6, 13/6, 26/6, 28/6 στο Εφετείο.

Ιούλης: 5, 11, 17, 19 στον Κορυδαλλό και 4, 6, 10, 13 στο Εφετείο.

12 Φλεβάρη 2012, Το μεγάλο συλλαλητήριο ενάντια στα μέτρα της κυβέρνησης Παπαδήμου.

Ενωμένος, και μάλιστα δύο φορές μέσα σε τέσσερις μέρες, βρέθηκε “ο πολιτικός κόσμος” αυτού του τόπου. Την πρώτη, “σύσσωμος” όπως ήταν ο χαρακτηριστικός τίτλος στα περισσότερα Μέσα, καταδίκασε την επίθεση στο Λουκά Παπαδήμο. Τη δεύτερη, “σύσσωμος” ξανά, αποχαιρέτησε τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη.

Είναι ξεκάθαρο που στοχεύει όλη αυτή η ομοψυχία και η τεράστια δημοσιότητα που τη συνοδεύει. Σε μια στιγμή που το τέταρτο μνημόνιο στη σειρά ψηφίστηκε χωρίς να εξασφαλίζει όχι μόνο οποιαδήποτε ρύθμιση για το χρέος αλλά ούτε καν την επόμενη δόση και ταυτόχρονα η οργή για τα νέα σκληρά μέτρα σε βάρος των εργατών και των φτωχών ξεχειλίζει, τα ΜΜΕ προσπαθούν να κερδίσουν τη συμπάθεια του κόσμου για την άρχουσα τάξη και το πολιτικό προσωπικό της. Έτσι ξαφνικά ο Λουκάς Παπαδήμος δεν είναι παρά ένας άνθρωπος που έπεσε θύμα “τρομοκρατικής επίθεσης” κι αυτή η ενέργεια απαιτεί την καταδίκη όλων μας. Ο δε Μητσοτάκης δεν ήταν παρά ένας βετεράνος της πολιτικής σκηνής του τόπου που έφυγε από τη ζωή κι ο θάνατός του απαιτεί το σεβασμό όλων μας.

Η υποκρισία περισσεύει. Πολιτικοί που δεν έχουν ούτε μια δεύτερη σκέψη όταν υπερασπίζονται και ψηφίζουν μνημόνια, μεγαλοδημοσιογράφοι που δεν έχουν δείξει ποτέ το παραμικρό έλεος απέναντι στον κόσμο που υποφέρει, αφεντικά που δεν έχουν τον παραμικρό ενδοιασμό όταν εφαρμόζουν τις μνημονιακές πολιτικές για να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους, πουλάνε “ευαισθησία” και “δημοκρατία”, προσπαθώντας να πείσουν ότι, μπροστά στη βία και το θάνατο, δε χωράνε διχασμοί και διαιρέσεις.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι χωμένη μέχρι το κόκκαλο σε όλη αυτή την εκστρατεία ξεπλύματος της άρχουσας τάξης και των πολιτικών εκφραστών της. Δεν είχε τίποτα να πει για τον Παπαδήμο και τα κατορθώματά του. Για το δε Μητσοτάκη, μαζί με τα προκλητικά εγκώμια για το πρόσωπό του, αποφάσισε τετραήμερο εθνικό πένθος και κηδεία δημοσία δαπάνη με τιμές αρχηγού κράτους!

Όσο κι αν προσπαθούν, δεν πρόκειται να πετύχουν τη συμπόνια του κόσμου και μάλιστα στο πρόσωπο δύο κατεχόχην εχθρών των εργατών και της νεολαίας και εκφραστών των συμφερόντων της άρχουσας τάξης. Γιατί αυτό είναι ο Παπαδήμος και αυτό ήταν ο Μητσοτάκης.

Λένα Βερδέ

Κοίτα ποιοι μιλάνε για μίσος και ζητάνε συμπόνια

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ

Η προπαγάνδα που συνόδεψε την επίθεση στον Παπαδήμο δεν έχει προηγούμενο τα τελευταία χρόνια. Την ίδια στιγμή, η έκρηξη στην Top Gaz στον Ασπρόπυργο με θύματα τρεις νέους εργαζόμενους, εκ των οποίων οι δύο με σοβαρά εγκαύματα 1ου και 2ου βαθμού στο πρόσωπο, τον κορμό και τα άκρα, δεν είχε την ίδια δημοσιογραφική τύχη. Τι αξία έχουν άλλωστε οι ζωές τριών εργατών μπροστά σε αυτή ενός “πρώην πρωθυπουργού” της χώρας;

“Οι λογικοί και δημοκρατικοί πολίτες αυτού του τόπου οφείλουν να υψώσουν ένα τείχος απέναντι στο ανεξέλεγκτο μίσος και στη χρήση βίας” έγραψε κύριο άρθρο της Καθημερινής εκφράζοντας τον αποτροπισμό της εφημερίδας για την επίθεση. Φυσικά, οι λόγοι που ο Παπαδήμος είναι μισητός στους λογικούς και δημοκράτες πολίτες, στην πλειοψηφία του κόσμου δηλαδή, ούτε που αναφέρθηκαν.

Ποιος μπορεί όμως να ξεχάσει ότι σε όλη του τη ζωή δεν ήταν παρά ένας τραπεζίτης στο πλευρό όλων των κυβερνήσεων των τελευταίων δεκαετιών; Ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι από αυτή τη θέση ανέλαβε, όταν έπεσε ο Παπανδρέου τον Οκτώβρη του 2011, να ξελασπώσει ως “προσωρινός” πρωθυπουργός την άρχουσα τάξη από την κρίση της; Ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι σε αυτή τη σύντομη πρωθυπουργική θητεία του, μέχρι την άνοιξη του 2012 που ανακοίνωσε την παραίτησή του, πέρασε στη Βουλή ένα από τα άγρια μνημονιακά πακέτα των τελευταίων χρόνων; Και ποιος μπορεί να ξεχάσει την άγρια καταστολή με την οποία συνόδεψε την ψήφιση των μέτρων στις 12 Φλεβάρη του 2012, όταν το κέντρο της Αθήνας πλημμυρισμένο από εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές πνίγηκε στα δακρυγόνα και σηματοδεύτηκε από τις πιο σκληρές επιθέσεις της αστυνομίας;

Αυτοί είναι οι λόγοι που τα social media πλημμύρισαν από καυστικά σχόλια για το άτομό του και ολόκληρη την τάξη του. Και που η πλειοψηφία δεν τσιμπά στις εκκλήσεις για κοινό μέτωπο ενάντια στο “ανεξέλεγκτο μίσος και βία” από αυτούς που το μόνο που αισθάνονται για τους αγώνες των εργατών και της νεολαίας είναι μίσος που φτάνει στην ανοιχτή βία. Αυτοί είναι και οι λόγοι που η απόπειρα έντασης της καταστολής με διώξεις ανθρώπων που έκφρασαν την άποψή τους για τον Παπαδήμο και τους ομοίους του, θα πέσει στο κενό.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ Ο Κ. Μητσοτάκης ήταν πάντα ο άνθρωπος για «όλες τις δουλειές» της άρχουσας τάξης»

Ότι ο θάνατος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη θα συνοδευόταν από δακρύβρεχτες ανακοινώσεις ήταν σχεδόν αναμενόμενο. Ότι θα γινόταν όμως η αφορμή για να δικαιωθεί τόσο ολόκληρη η πολιτική του πορεία όσο και οι νεοφιλελεύθερες συνταγές που εγκαινίασε και στις οποίες έμεινε πιστός μέχρι το τέλος, ήταν πρόκληση, ειδικά όταν αυτό γίνεται από τον Αλέξη Τσίπρα.

Τα λόγια της Ντόρας Μπακογιάννη βέβαια είναι ακόμα πιο χαρακτηριστικά. Είπε μιλώντας σε ραδιοφωνικό σταθμό ότι όταν συγκρούεται ο λαϊκισμός με την αλήθεια, πάντοτε κερδίζει η αλήθεια. Με άλλα λόγια, ο Μητσοτάκης δεν μπόρεσε ως πρωθυπουργός το 1990-93 να ολοκληρώσει τις “μεταρρυθμίσεις” που είχε ανάγκη η χώρα με αποτέλεσμα τα σημερινά μας “βάσανα”. Τι ήταν βέβαια αυτό που δεν ολοκλήρωσε; Τις ιδιωτικοποιήσεις, το πετσόκομμα των μισθών και των συντάξεων, τις περικοπές στις “σπατάλες” του δημοσίου, τις μαζικές απολύσεις. Όλα όσα δηλαδή θα εξασφάλιζαν από τότε τη σημερινή φτώχεια και εξαθλίωση για τους εργαζόμενους και τη νεολαία.

Ευτυχώς για όλους μας που ο Μητσοτάκης βρήκε απέναντί του το “λαϊκισμό”. Από τη δεκαετία του ‘60, όταν οι διαδηλωτές των Ιουλιανών φώναζαν “Μητσοτάκη κάθαρμα”, μέχρι το ‘90-’93, όταν οι νεολαϊοί και οι εργάτες των λεωφορείων, του ΟΤΕ, των τραπεζών κλπ φώναζαν “Αέρα αέρα, να φύγει η χολέρα”.

“Ο Κ. Μητσοτάκης ήταν πάντα ο άνθρωπος για «όλες τις δουλειές» της άρχουσας τάξης”, έγραψε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην ανακοίνωσή της θυμίζοντας το “πλούσιο” βιογραφικό του, “Αρχιτέκτονας της βρώμικης

αποστασίας του ‘65, «γεφυροποιός» της χούντας με το βασιλιά και τον αστικό πολιτικό κόσμο, αρχιερέας του πιο άγριου νεοφιλελευθερισμού που έβαψε τα χέρια του με το αίμα του αγωνιστή καθηγητή Ν. Τεμπονέρα ως ηθικός και πολιτικός υπεύθυνος της δολοφονίας του από τις ορδές των οννεδιδών οπαδών του το 1991. Ήταν αυτός που εισήγαγε για πρώτη φορά τη λέξη «λαθρομετανάστες» στον δημόσιο λόγο, που έστειλε φρεγάτες στον Κόλπο κάνοντας τη χώρα συνένοχη σε μια άθλια ιμπεριαλιστική εκστρατεία, που πριμοδότησε με κάθε τρόπο τον εθνικισμό και τον ρατσισμό, ήταν ο πρωθυπουργός που είπε στα σώματα ασφαλείας «το κράτος είστε εσείς».

Όσες αγιογραφίες κι αν του στήσουν, ο λαός θα τον θυμάται πάντα ως αποστάτη, ως έναν πολιτικό που μεταπήδησε από κόμμα σε κόμμα με βάση τις ορέξεις των ντόπιων και των ξένων αστικών τάξεων, θα θυμάται τον ρόλο του στα γεγονότα του 1989, θα θυμάται την θατσερική πολιτική του απέναντι σε όλους τους εργαζόμενους, ως συμμετοχο στο σκηνικό διαπλοκής και διαφθοράς. Θα τον θυμούνται ιδιαίτερα οι ΕΑΣίτες που ανέτρεψαν την ιδιωτικοποίηση των αστικών συγκοινωνιών της Αθήνας αλλά και οι νεολαϊοί που πρωταγωνίστησαν στο πολύμηνο κύμα καταλήψεων σχολείων και πανεπιστημίων του 1990 – 91”.

Η μόνη αλήθεια είναι ότι ο Μητσοτάκης έζησε έναν αιώνα και πέτυχε να συσπειρώσει εναντίον του την οργή και το μίσος τριών γενεών. Κι αυτό είναι πράγματι ένα εντυπωσιακό κατόρθωμα. Ούτε η Θάτσερ δεν κατόφερε κάτι αντίστοιχο.

Ημερίδα με τίτλο “Ο αγώνας για την αποδέσμευση από την ΕΕ και η Αριστερά” οργάνωσε το Σάββατο 27 Μάη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η ημερίδα, που έγινε στον Πολυχώρο Μολύβι, άνοιξε τη συζήτηση για την Ευρωπαϊκή Ένωση, την κρίση της και ποια πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς, με κέντρο την πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για διεθνιστική ρήξη/αποδέσμευση. Δίπλα στους ομιλητές και τις ομιλήτριες του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, καλεσμένοι στα πάνελ των συζητήσεων ήταν συντροφικοί και συντρόφισσες από άλλες δυνάμεις της πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς, δίνοντας συνέχεια στον απαραίτητο πολιτικό διάλογο πάνω στα κρίσιμα αυτά ζητήματα της περιόδου.

Ο Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος, αφού ανέλυσε την κρίση της ΕΕ, επεσήμανε ότι η σύγκρουση μαζί της δεν μπορεί να γίνει από τη σκοπιά της εθνικής παραγωγικής ανασυγκρότησης. “Δεν μας ενδιαφέρει η αύξηση της ζήτησης και της καπιταλιστικής κερδοφορίας, όπως προτείνουν πολλοί, μέσα από την υποτίμηση του εθνικού νομίσματος μετά την έξοδο από το ευρώ, αυτό θα σημάνει χτύπημα των μισθών”, τόνισε και συνέχισε ότι η ρήξη με την ΕΕ πρέπει να είναι κομμάτι ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος που είναι και μεταβατικό και δημοκρατικό και προβάλλει συνολικά αιτήματα και στόχους όπως ο εργατικός έλεγχος.

Ο Γιάννης Τόλιος από τη ΛΑΕ χαιρέτισε την ημερίδα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σαν “ευκαιρία να γνωρίσουμε καλύτερα και να βαθύνουμε την πολιτική συζήτηση”, διαδικασία που θα μπορούσε

Ημερίδα για τη ρήξη με την ΕΕ

να βοηθήσει, όπως είπε, και στη συγκρότηση ενός πολιτικού μετώπου των δυνάμεων της ριζοσπαστικής αριστεράς. Από τη μεριά του εξήγησε ότι η ΛΑΕ βλέπει την έξοδο από το ευρώ σαν βήμα για τη ρήξη με την ΕΕ. “Δεν αρνιόμαστε τον δεύτερο στόχο, όλοι θέλουμε το BREXIT να γίνει LEXIT”, αλλά χαρακτήρισε τη σύγκρουση με την ευρωζώνη ως άμεση σε σχέση με τη ρήξη με την ΕΕ που θα χρειαστεί χρόνο.

Ο Δημήτρης Παπαζαχαρίας από την Ανασύνθεση ΟΝΡΑ υπογράμμισε ότι η ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ δεν μπορεί παρά να είναι μονομερής γιατί μία συμφωνημένη ρήξη, όπως υποστηρίζουν πολλές απόψεις, θα μας οδηγούσε ξανά “μέσα στη στρουγγα” και τα υπάρχοντα αδιέξοδα. Κατά την άποψή του, ένα μεταβατικό πρόγραμμα είναι αναγκαίο, θα πρέπει όμως να υπάρχει έμφαση στις διάφορες θεματικές ενότητες όπως η διατροφική επάρκεια, η ενέργεια κλπ.

Κοινή δράση

Ο Γεράσιμος Αραβανής από τον Εργατικό Αγώνα μίλησε για την ανάγκη κοινής δράσης της αριστεράς κάνοντας αναφορά στο Γ’ Συνέδριο της Διεθνούς το 1922 και την υιοθέτηση της τακτικής του ενιαίου μετώπου, με αιτήματα που δεν είχαν προϋπόθεση τη συμφωνία στην επανάσταση και το σοσιαλισμό αλλά και δεν περιορίζονταν στις αυξήσεις στα μεροκά-

ματα. “Δεν έχουν εκδηλωθεί κομμάτια της ελληνικής άρχουσας τάξης υπέρ της ρήξης με το ευρώ” είπε, αντίθετα, μια τέτοια εξέλιξη θα προκαλούσε τη σύσσωμη αντίδρασή της, σημείο που είχε αναδείξει στην παρέμβασή του και ο Σωτήρης Κοντογιάννης από την Εργατική Αλληλεγγύη.

Για τις δυνατότητες για διεθνιστική ρήξη/αποδέσμευση από την ΕΕ μίλησε ο Αντώνης Δραγανίνος από την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, περιγράφοντας τις ρωγμές που υπάρχουν στο διεθνή συσχετισμό. Τόνισε, όμως, πως χρειάζονται και κάποιες πολιτικές προϋποθέσεις όπως το να υπάρχει μια άλλη αριστερά που την πάλη ενάντια στο ευρώ και την ΕΕ να την βλέπει σαν ενιαίο βήμα κι όχι σαν δύο διαφορετικά στάδια.

Στην τεράστια οικονομική, πολιτική και ιδεολογική κρίση της ΕΕ στάθηκε ο Κώστας Πίττας από το ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, φέρνοντας ως παραδείγματα τόσο την κατάρρευση των παραδοσιακών κομμάτων στη Γαλλία, την Ολλανδία και αλλού όσο και το BREXIT. Στη συνέχεια τόνισε ότι η διεθνιστική ρήξη/αποδέσμευση είναι κομμάτι ενός συνολικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος, με το εργατικό κίνημα στο κέντρο του σαν τη μοναδική δύναμη που μπορεί να το επιβάλει μέσα από τους αγώνες του. Οι δυνατότητες για μια τέτοια προοπτική είναι μεγαλύτερες από ποτέ, συνέχισε, καθώς σε όλη την Ευρώπη ξεσπούν δυνατοί αγώνες

ενάντια στη λιτότητα και το ρατσισμό -όπως φάνηκε με τις κινητοποιήσεις στις 18 Μάρτη- και δυναμώνει μια αριστερά που αμφισβητεί την ΕΕ της λιτότητας, του ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού και της ακροδεξιάς απειλής. Ενώ στην ίδια την Ελλάδα, ο κόσμος που στήριξε τον ΣΥΡΙΖΑ σήμερα είναι στους δρόμους, απεργεί και διαδηλώνει αναζητώντας γνήσια αριστερή εναλλακτική. Ο ομιλητής έκλεισε αναδεικνύοντας τη σημασία της πρωτοβουλίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για κοινή δράση και συντροφικό διάλογο όλων των κομματιών της αριστεράς πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ, που είναι μεγαλύτερη από ποτέ.

Λ.Β.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. ΠΙΕΤΡΑΛΩΝΩΝ – ΘΗΣΕΙΟΥ – ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ – ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 πλατεία Μερκουρη 7μμ
Εκδήλωση: Η πάλη ενάντια στα μνημόνια και η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Ομιλητές: Αντώνης Δραγανίνος, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Γιάννης Σηφακάκης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Τ.Ε. ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ – ΓΟΥΔΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 Πνευματικό Κέντρο Ζωγράφου (Ανακρέοντος 60) 6μμ
Συνέλευση

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ‘Αφτερλωβ’ σενάριο – σκηνοθεσία Στέργιος Πάσχος

«Αφτερλωβ»: Όταν οι άνθρωποι κλειδώνονται σε καταστάσεις που δεν υπάρχουν τοίχοι για να τις ορίσουν

«I’ m only human “Αφτερλωβ”
I’ m only human “Αφτερλωβ”
don’t put the blame on me...
don’t put the blame on me...»*

Καιρός η νέα εργατική τάξη στην Ελλάδα να υλοποιήσει τα δικά της όνειρα. Η όπως χαρακτηριστικά λένε και οι δύο νέοι πρωταγωνιστές της ταινίας: «Θα κλειδωθούμε μέχρι να λυθεί αυτό και να βρούμε τη λύτρωση».

«Πατώντας» στην προηγούμενη μικρού μήκους ταινία του, «Ο Έλβις Είναι Νεκρός» (2014), ο σκηνοθέτης και σεναριογράφος Στέργιος Πάσχος, δύο χρόνια μετά, κάνει το μεγάλο μήκους κινηματογραφικό του ντεμπούτο, με την ταινία «Αφτερλωβ» που βγήκε στις κινηματογραφικές αίθουσες την Πέμπτη 18/5.

Προηγήθηκε η πρεμιέρα της ταινίας στο 57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ενώ μετά το βραβείο «Καλύτερης ταινίας» από την Επιτροπή Νέων του Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο, απέσπασε και το σημαντικό βραβείο «Cineuropa» της Επιτροπής Νέων στο Φεστιβάλ της Μονς.

Με πρωταγωνιστές τη Σοφία και τον Νίκο (Ηρώ Μπέζου και Χάρης Φραγκούλης) ο Πάσχος, επιστρατεύει ξανά το αστείρευτο ταλέντο αυτών των δυο νέων ηθοποιών, για να μας διηγηθεί την ερωτική τους ιστορία από την αρχή, ενώ αυτή στην πραγματικότητα έχει λήξει.

«Συμπρωταγωνιστές» τους σε όλη τη διάρκεια της ταινίας, το σπίτι του σκηνοθέτη Νίκου Νικολαΐδη, εκεί όπου το 1979 γύρισε την ταινία του «Τα Κουρέλια Τραγουδάνε Ακόμα».

Σε αυτό, μένει ο πρωταγωνιστής (ένας μποέμ άφραγκος μουσικός) κατά τους καλοκαιρινούς μήνες για να το φυλάει και να φροντίζει τη Λέιλα, τον σκύλο του ιδιοκτήτη. Εκεί καλεί και την πρώην φίλη του Σοφία, για να περάσουν ένα χαλαρό και ευχάριστο σαββατοκύριακο, στην εξοχή. Ως φίλοι.

Αρχίζει λοιπόν, σε μία φόρμα διαιλογική, γεμάτη ένταση και χιούμορ, η μάχη των φύλων. Ο χαλαρός ήρωας μας -που μόνο χαλαρός δεν

είναι στην πραγματικότητα- θέλει εναγωνίως να μάθει γιατί χωρίσανε με την Σοφία. Θέλει να μάθει γιατί η Σοφία έφυγε.

Με δεδομένη την αγάπη του για εκείνη, το χιούμορ και την εξυπνάδα του, προσπαθεί να αναγκάσει τη Σοφία να του δώσει πειστικές εξηγήσεις. Εκείνη, πανέξυπνη, δυναμική και εσωστρεφής, ανταποκρίνεται στην πρόκληση, αντιμετωπίζοντας την ως παιχνίδι. Αρκούντος ερωτικό και αστείο.

Μια σύγκρουση εσωτερική -ακόμη κι αν εξωτερικεύεται- δύο νέων ανθρώπων με πολλές δυνατότητες, αλλά περιορισμένες ευκαιρίες. Εσώκλειστοι σ’ ένα όμορφο, αλλά περιορισμένο περιβάλλον -που άλλωστε δεν είναι και δικό τους- προσπαθούν να βρουν μια λύση με τα μέσα που διαθέτουν, ώστε να προχωρήσουν στη ζωή τους, κατανώντας την ιστορία τους. Με όλη τη φρεσκάδα και τον δυναμισμό τους, να έρχονται σε αντίθεση με το περιβάλλον και τις συνθήκες μέσα στις οποίες κληθήκανε να ζήσουν.

Γιατί μια ερωτική ιστορία είναι και πολιτική. Αφού μιλάμε για τη γενιά των αριθμών. Κακοπληρωμένη και ανασφάλιστη. Η γενιά που στην αρχή χαρακτηρίστηκε ως εκείνη των 700 ευρώ, ενώ αμέσως μετά έγινε των 400 και κάτω. Η γενιά που καθορίστηκε από τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, τα ξεχειλωμένα ωράρια, την εργασιακή επισφάλεια. Η γενιά που αδυνατεί να κόψει τον ομφάλιο λώρο μέχρι τα 30.

«-Μυρίζομαι πρόβλημα...»

«-Θα φταίει η μύτη σου...»

Πάνος Κατσαχνιάς

● Από το τραγούδι «Human» του «Rag’n’Bone Man» η κατά κόσμο: Rory Charles Graham.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ «ΑΤΥΧΗΜΑ» ΣΤΟΝ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟ Υπεύθυνοι οι καπιταλιστές και τα μνημόνια

Την ίδια μέρα που σύσσωμα τα ΜΜΕ έπαιρναν φωτιά με το «φάκελο με πυρο-τεχνική ύλη» που έσκασε στα χέρια του τραπεζίτη Παπαδήμου, μια άλλη είδηση περνούσε στα αζήτητα των κονδυλοφόρων του συστήματος: Τρεις εργάτες στην εταιρία Top Gaz στον Ασπρόπυργο μεταφέρθηκαν στο Αττικό Νοσοκομείο με εγκαύματα σε ακόμη ένα «εργατικό ατύχημα».

Σε ανακοίνωσή του το Συντονιστικό Νοσοκομείων καταγγέλει πώς το κυνήγι του κέρδους και οι μνημονιακές πολιτικές σακατεύουν τις ζωές των εργαζόμενων, μέσα από την οπτική των εργαζομένων στα νοσοκομεία που καθημερινά αντιμετωπίζουν τις συνέπειες των εργατικών «ατυχημάτων»:

«Σήμερα (25/5) στις εγκαταστάσεις της εταιρείας Top Gaz στον Ασπρόπυργο, έπειτα απο ατύχημα μεταφέρθηκαν με το ΕΚΑΒ στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών του Νοσ. Αττικό, τρεις τραυματίες εργάτες 33, 40 και 27 ετών. Από αυτούς, οι δύο διασωληνώθηκαν άμεσα και φέρουν εγκαύματα 1ου και 2ου βαθμού, στο πρόσωπο, τον κορμό και τα άκρα. Ο ένας τραυματίας μεταφέρθηκε στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του Νοσοκομείου Αττικό και ο δεύτερος μεταφέρθηκε σε Μονάδα του Νοσοκομείου Αγ. Σάββα.Ο τρίτος τραυματίας, είναι σε καλύτερη κατάσταση και παραμένει στο Τμήμα Βραχείας Νοσηλείας του Αττικό. Άλλη μια τραγωδία έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά γνωστά ή άγνωστα περιστατικά “ατυχημάτων” εν ώρα εργασίας με θύματα εργαζόμενους. Πρό-

σφατα θρηνήσαμε θύματα με το ατύχημα στις γραμμές του ΟΣΕ για την Θεσσαλονίκη.

Η πλειοψηφία των “ατυχημάτων” είναι αποτέλεσμα της εντατικοποίησης της εργασίας, της δουλειάς σε άσχημες συνθήκες, με απουσία στοιχειωδών μέτρων ασφαλείας για ένα πετσοκομμένο μεροκάματο, με κουτσουρεμένα ένσημα. Είμαστε σίγουροι ότι παρόμοια ζητήματα θα ανακαλύψουμε και στο τελευταίο. Έτσι και αλλιώς κάθε χρόνο συντελείται ένας ακήρυχτος πόλεμος με εκατοντάδες θύματα που μένουν ανάπηρα και πολλές φορές χάνουν και την ίδια τους την ζωή.

Εντατικοποίηση

Μόνο τα επίσημα στοιχεία (με δεδομένο ότι το ποσοστό των ατυχημάτων που δηλώνονται δεν ξεπερνάει το 50%) δείχνουν ένα πραγματικό σφαγείο. Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση πεπραγμένων του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.), το 2013 σημειώθηκαν 5.126 ατυχήματα εκ των οποίων τα 42 θανατηφόρα, ενώ, σύμφωνα με την έκθεση του ΙΚΑ το 2009 (την τελευταία χρονιά για την οποία υπάρχουν δημοσιοποιημένα στατιστικά στοιχεία), έγιναν 9.436 ατυχήματα εκ των οποίων τα 55 θανατη-

φόρα. Αν προστεθούν οι παραπάνω αριθμοί, συνολικά συμβαίνουν περίπου 16.000-17.000 εργατικά ατυχήματα ετησίως, εκ των οποίων 120-190 είναι θανατηφόρα, δηλαδή περισσότερα από 45 ατυχήματα ημερησίως.

Σαν υγειονομικοί έχουμε βιώσει ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, κάτω και απο την καταστροφική διάλυση που επέφεραν οι μνημονιακές περικοπές και η μείωση του προσωπικού, πολλά ανάλογα επεισόδια, που κάτω από την πίεση και τις άσχημες συνθήκες εργασίας, δυστυχώς θρηνήσαμε ακόμα και θύματα.

Συμπαραστεκόμαστε στους συναδέλφους που πάνω στην δουλειά για το μεροκάματο, γεμίσανε εγκαύματα τα κορμιά τους. Ελπίζουμε να βγούνε δυνατοί και υγιείς απο αυτή την περιπέτεια.

Καλούμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες σε κάθε χώρο δουλειάς, να παλέψουμε μέσα από τα Συνδικάτα μας να σταματήσουμε αυτό το σφαγείο για τα συμφέροντα των καπιταλιστών.

Να δυναμώσουμε την πάλη για υπογραφή Συλλογικών Σύμβασων, για εργασία με ανθρώπινους όρους στους χώρους δουλειάς, με αξιοπρεπείς αποδοχές και ασφάλιση, με εφαρμογή και τήρηση των μέτρων ασφαλείας. Μα-

ζικές προσλήψεις μόνιμου και εξειδικευμένου προσωπικού στην Επιθεώρηση Εργασίας, για να καλυφθούν τα κενά στη λειτουργία της, για να μπορεί να πραγματοποιεί τους απαραίτητους ελέγχους για τα μέτρα ασφαλείας στα εργοτάξια και σε κάθε χώρο εργασίας. Να δυναμώσουμε τον αγώνα, ενάντια στην αιτία των εγκληματικών συνθηκών για τις ζωές μας, που δεν είναι άλλη από το κυνήγι του κέρδους, στα πλαίσια του ανταγωνισμού και της ανάπτυξης της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας. Εγκληματικές συνθήκες που σήμερα, έρχονται να επιβάλουν και θεσμικά οι μνημονιακές πολιτικές, που απλώνουνε μαζί με τις περικοπές, την εντατικοποίηση, τις ιδιωτικοποιήσεις, τις ελαστικές σχέσεις και τις επικίνδυνες συνθήκες εργασίας».

Ανακοινώσεις για το περιστατικό έβγαλαν τα εργατικά κέντρα Αθήνας και Ελευσίνας, καθώς και το κλαδικό συνδικάτο ενέργειας. Στην ανακοίνωσή του το ΕΚΑ απαιτεί από το Υπουργείο Εργασίας και το ΣΕΠΕ «να διαλευκάνουν τα αίτια του ατυχήματος, να αποδώσουν ευθύνες, όπου αυτές αναλογούν, και να εντείνουν τους ελέγχους σε όλες τις επιχειρήσεις για την ασφάλεια των εργαζομένων».

Εκλογές στο σωματείο της Speedex

Σε εκλογές για νέο ΔΣ προχωρά το επιχειρησιακό σωματείο στην εταιρία ταχυμεταφορών Speedex την Πέμπτη και Παρασκευή 1 και 2 Ιούνη, από τις 8πμ έως τις 8μμ κάθε μέρα. Οι εκλογές την πρώτη μέρα θα γίνουν στα κεντρικά της εταιρίας στην Κηφισιά και τη δεύτερη μέρα στο κατάστημα στο Βοτανικό.

Στις εκλογές για πρώτη φορά συμμετέχει η αντικαπιταλιστική παράταξη Αγωνιστική Ταξική Ενότητα με υποψήφιο το Χρήστο Βαρβέρη. Στην ανακοίνωσή της αναφέρει ανάμεσα σε άλλα: «Η εταιρία συστηματικά προσπαθεί τα τελευταία χρόνια να διατηρήσει και να αυξήσει τα κέρδη της πάνω στις πλάτες των εργαζόμενων. Πότε με μειώσεις μισθών (6% πριν 4 χρόνια), και πότε με προσπάθεια να διώξει εργαζόμενους γιατί τους βλέπει σαν “κόστος” και όχι σαν αυτούς που κάνουν όλη τη δουλειά.

Πριν τρία χρόνια προσπάθησαν να απολύσουν 14 συναδέλφους, αλλά τελικά αναγκάστηκαν να κάνουν πίσω, κάτω από την πίεση των εργαζόμενων και της απεργίας που έγινε. Τώρα πλέον συνεχίζουν την προσπάθεια να μειώσουν το προσωπικό βρίσκοντας αφορμές και δικαιολογίες... Η εργοδοσία συνδυάζει την πολιτική της εντατικοποίησης της δουλειάς, με απολύσεις συμμόρφωσης, όπως έγινε, και τρομοκρατία σε όσους συναδέλφους αντιδρούν... Γι’ αυτό κάνουμε την επιλογή να συμμετέχουμε στις εκλογές του σωματείου μας με την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα, ένα σχήμα που διεκδικεί να γίνει η φωνή για κάθε συνάδελφο απέναντι στις αυθαιρεσίες της εργοδοσίας».

Απεργία Ντιλίβερι και κούριερ

24ωρη απεργία έγινε την Πέμπτη 25 Μάη στο χώρο των ντιλίβερι και των κούριερ με πρωτοβουλία του σωματείου ΣΒΕΟΔ (Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου) που είχε την καθολική συμμετοχή εργαζόμενων με μηχανάκι.

Αιτήματα της απεργίας ήταν ότι πρέπει να δουλεύουμε με εταιρικά μηχανάκια, να έχουμε προστατευτικά ρούχα με έξοδα των εταιριών ή των μαγαζιών, να έχουμε βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα και πολλά άλλα.

Την ημέρα της απεργίας ένα τεράστιο ποτάμι με εργαζόμενους με μηχανάκι γέμισε το κέντρο της Αθήνας. Ξεκίνησε από το Πεδίον του Άρεως και ακολούθησε πορεία στο υπουργείο Εργασίας όπου έγινε συνάντηση με τους ανθρώπους του υπουργείου. Η αντιπροσωπεία μετέφερε τα αιτήματα και ορίστηκε νέα συνάντηση στις 15 Ιούνη. Στη συνέχεια έγινε πορεία μέχρι τη Βουλή.

Ήταν μια πετυχημένη απεργία που έδειξε πως μπορούν να κινηθούν τα σωματεία σε χώρους όπου υπάρχουν εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Χρήστος Βαρβέρης

ΕΝΕΔΕΠ Όχι στην απόλυση

Την άμεση ανάκληση της απόλυσης του μέλους του ΔΣ της Ένωσης Εργαζόμενων στη Διακίνηση Εμπορευματοκιβωτίων στις προβλήτες του Πειραιά (ΕΝΕΔΕΠ), Χρήστου Ξηνάριου ζητά το σωματείο.

Οι εργαζόμενοι με ανακοίνωσή τους τονίζουν ότι η τρομοκρατική απόλυση δεν πρόκειται να σταματήσει τους αγώνες τους και προετοιμάζουν κινητοποιήσεις, αν δεν παρθεί πίσω. Ενδεικτικά αναφέρουν: «Η εταιρεία D Port και ο εργολάβος κ.Καραγιάννης προχώρησαν σε μια ακόμη απόλυση μέλους του Σωματείου μας.

Η απόλυση του μέλους του Δ.Σ. του Σωματείου, Ξηνάριου Χρήστου, ως συνέχεια των προκλητικών ενεργειών εκ μέρους της εργοδοσίας καθώς και της προσπάθειας για εξαγορά μέλων του Σωματείου, αποτελεί μια τρομοκρατική πράξη ενάντια στο σύνολο των εργαζομένων στις προβλήτες του ΣΕΜΠΟ σε μια περίοδο που τα προβλήματα μας οξύνονται (εντατικοποίηση της εργασίας, εργατικά ατυχήματα, μη υπογραφή ΣΣΕ, κωλίσιεργεία στα ΒΑΕ, Συνθήκες Υγιεινής και Ασφάλειας κ.ά.).

Αποτελεί συνέχεια της στοχοποίησης μελών του Σωματείου που παλεύουν για την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων μας».

Σύσκεψη της Κόκκινης Γραμμής

Ανοιχτή σύσκεψη οργανώνει η «Κόκκινη Γραμμή», δίκτυο εργαζόμενων στις κοινωνικές που συμμετέχει στο Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών και τις υπολοιπες μάχες που είναι ανοιχτές στον κλάδο. Η σύσκεψη θα γίνει το Σάββατο 3 Ιούνη στις 11πμ στην οδό Αθηνάς 67.

σελ. 16
εργατική αλληλεγγυή
No 1276, 31 Μάη 2017

Δραστηριότητες

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 στέκι Δράσης, 6μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Cello (Στ. Καραγιώργη 2) 8μμ Το ενιαίο εργατικό μέτωπο Ομιλήτρια: Ντίνα Πετράκη
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 καφέ Cello, 8μμ Το ΣΕΚΕ και ο Π. Πουλιόπουλος Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ Το ΣΕΚΕ και ο Π. Πουλιόπουλος Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 στέκι Αντίσταση με τους πολίτες (Αβέρωφ 7Α) 8μμ Η ρώσικη πρωτοπορία στις τέχνες Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυριλλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 στέκι Αντίσταση με τους πολίτες (Αβέρωφ 7Α) 8μμ Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΙΛΙΟΝ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 στις Μηλίας το Λάζο 7.30μμ Το ενιαίο εργατικό μέτωπο Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 στις Μηλίας το Λάζο 7.30μμ 60 χρόνια Ευρωπαϊκή Ένωση Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 Μ. Αλεξάνδρου 59, 8μμ Ρεφορμισμός- τι είναι και πώς παλεύεται Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Η Ρόζα Λούξεμπουργκ και η γερμανική επανάσταση Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 5.30μμ Ρεφορμισμός- τι είναι και πώς παλεύεται Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Κρόκος 7.30μμ Πόλεμος και επανάσταση Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 καφέ Κρόκος 7.30μμ

Μαρξιστικά Φόρουμ

Ρεφορμισμός- τι είναι και πώς παλεύεται Ομιλητής: Τόλης Μαριγουδής

ΒΥΡΩΝΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Υγιεινό με νού 6.30μμ Η αριστερή εναλλακτική Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 καφέ Υγιεινό με νού 6.30μμ Καπιταλισμός: εκμετάλλευση και κρίσεις Ομιλητής: Άρης Αναστασίου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ 100 χρόνια από τη Ρώσικη Επανά-σταση – Ουτοπία ή επικαιρότητα; Ομιλητής: Παν. Παπαπαναγιώτου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ Αντίσταση στην ισλαμοφοβία Ομιλητής: Παναγιώτης Πλιάτσικας

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ Η εργατική εναλλακτική Ομιλητής: Βασίλης Λευθεριώτης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ Η Ε.Ε. στα 60 Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΚΥΨΕΛΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Κοσμικών 7.30μμ 80 χρόνια από το θάνατο του Αντόνιο Γκράμσι Ομιλητής: Ηλίας Κολοβός
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 καφέ Κοσμικών 7.30μμ Καπιταλισμός και ομοφοβία Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Λα Ροζέ (πλ.Αγ.Νικολάου) 7.30μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλητρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 πλ. Μερκούρη 7μμ Από τον Λένιν στον Τραμπ, οι ανταγωνισμοί σήμερα Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΒΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Ρογο 7μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Τζέγκα 7μμ Πού βαδίζει η Γαλλία μετά τις εκλογές;

Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ. Πάντων) 7μμ Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράι
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 καφέ 1968, 7μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλητής: Λευτέρης Βαγγέλης

ΒΟΛΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 Θόλος 5μμ Κόμμα, τάξη, κίνημα Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 Θόλος 5μμ Πως χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 Πολύκεντρο 6.30μμ Ταξική πάλη και συντάγματα Ομιλητής: Τάσος Καρασαχινίδης

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ Καπιταλισμός και ομοφοβία Ομιλήτρια: Άννα Μaráκη

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νεκροθαφτης»; Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΞΑΝΘΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Φιλοίστρο 6.30μμ Ένας κόσμος σε κρίση Ομιλητής: Τζεμαλή Μηλιαζήμ
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 καφέ Φιλοίστρο 6.30μμ Η αριστερή εναλλακτική Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Γιώτης 8μμ Η αριστερή εναλλακτική Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Άνεμος 7.30μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλητής: Δήμητρα Κομνιανού

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ ορ., 7μμ Ο Τρότσκι τη δεκαετία του ‘30 Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 στοά Σαρκά, 7μμ Καπιταλισμός και ομοφοβία Ομιλήτριες: Γεωργία Ανδρέου, Τατιάνα Σαρπ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Ντι Καπιτάνο 7μμ Πώς παλεύουμε τον σεξισμό Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 καφέ Ντι Καπιτάνο 7μμ Αντίσταση στην ισλαμοφοβία Ομιλήτρια: Μαρία Ανδρέου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5 καφέ Νότος 7.30μμ Ρεφορμισμός – τι είναι και πώς παλεύεται Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 καφέ Νότος 7.30μμ Η Ρόζα Λούξεμπουργκ και η Γερμανική Επανάσταση

ΝΙΚΑΙΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 δημαρχείο 7.30μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 δημαρχείο 7.30μμ Πώς παλεύουμε τον σεξισμό Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6 πλατεία Αυδή 7μμ Πού βαδίζει η Γαλλία μετά τις εκλογές; Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6 καφέ Ξύλινη Βέσπα (Ζίννη 30) 8μμ Η Ε.Ε. στα 60 Ομιλήτρια: Παναγιωτα Μασούρα

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6 γραφεία ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7.30μμ Πως χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ Η πάλη ενάντια στην ομοφοβία Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 καφέ Αλντεμπράν 8μμ Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νε-κροθαφτης»; Ομιλήτρια: Φωτεινή Λαγωνικού
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 καφέ Αλντεμπράν 8μμ Γυναίκες στη Ρώσικη Επανάσταση Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελλοπούλου

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 καφέ Ποέτα 7.30μμ ΗΓΑ, ένα κίνημα με βαθιές ρίζες Ομιλήτρια: Βάσω Νικολίτσα
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 καφέ Ποέτα 7.30μμ Κράτος και επανάσταση

Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΚΑΜΑΡΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 καφέ Ποέτα 7.30μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 καφέ Ποέτα 7.30μμ Καπιταλισμός και ομοφοβία Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ)

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Καπιταλισμός και κρίσεις Ομιλητής: Μυρωνας Μαρκάκης
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Ρεφορμισμός – τι είναι και πώς παλεύεται Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ

ΠΑΤΡΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νεκροθάφτης»; Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊνταρ
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ Αναρχικοί και μπολσεβίκοι Ομιλήτρια: Γκάρυ Κατσιγιάννη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6 καφέ Quiz 7μμ Η αριστερή εναλλακτική Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΙΛΙΣΙΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ Ρεφορμισμός – τι είναι και πώς παλεύεται Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ Πώς παλεύουμε τον σεξισμό Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 καφέ Μαγαζί 7μμ Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 καφέ Μαγαζί 7μμ Αναρχικοί και μπολσεβίκοι Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6 καφέ Γκαζόζα 6.30μμ Πόλεμος και επανάσταση Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΜΑΡΟΥΣΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 1/6 καφέ Βαβέλ 8μμ Καπιταλισμός και ομοφοβία Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
- ΠΕΜΠΤΗ 8/6 καφέ Βαβέλ 8μμ Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νεκροθάφτης»; Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΦΙΛΑΦΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2/6 καφέ Σκαντζόχοι-ρος 6.30μμ Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Στις σχολές

ΤΗ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6 αιθ. Προβολών ΣΓΤΚΣ 2μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλήτρια: Βασιλεία Χαρλαύτη

ΠΑΝΘΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2/6 αιθουσα Β1, 2μμ Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλητής: Άρης Αναστασίου

ΝΟΜΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2/6 αιθ. 12, 3.30μμ Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/5

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης Κονδύλη 5.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2/6

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΠΑΓΚΡΑΤΙ Συντριβάνι 6.30πμ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30μμ ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Δε-κελείας 6.30μμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 6.30μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Π. Φύσσα 6.30μμ ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 7μμ ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 6.30μμ ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6.30μμ ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλας 6μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγίου Θεράποντα 7μμ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3/6

ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 11πμ ΚΟΥΚΑΚΙ Γωργάκη Ολυμπίου 11.30πμ ΣΕΠΟΛΙΑ Μετρό 11.30πμ ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 11πμ ΘΗΣΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11.30πμ ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβρερεστ, πλατεία 11.30πμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 11πμ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος "Κελάρι" 12μες ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαίμαντά 12μες ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβρερεστ 12μες ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψη 12μες ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 12μες ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 12μες ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλασιού 12μες ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 12μες ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζ. Μιχαήλ Αγγέλου 12μες ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11πμ ΠΑΤΡΑ Εργατικό Κέντρο 11.30πμ ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Μαρτίου και Παπαναστασίου 11.30πμ ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ ΞΗΡΟΚΡΗΝΗ Λαϊκή 11.30πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 4/6

ΕΛΕΥΣΙΝΑ πλατεία Ηρώων 6μμ

Εργατικές ομάδες

ΥΓΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6 Αγ. Σάββας 3.30μμ

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3/6 Αθηνάς 67, 11πμ

ΕΜΠΟΡΟΫΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 4/6 ΕΚΑ 11πμ

ΜΚΟ + CAMPS

ΤΡΙΤΗ 6/6

ΕΚΑ 6.30μμ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

ΤΡΙΤΗ 6/6

Λέκκα 23-25 3.30μμ

ΔΗΜΟΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 12/6

ΕΚΑ 6.30μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την

ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-αγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι **ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι **"σοσιαλισμό σε μια χώρα"** ή **"σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"**

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-νο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί-ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-νους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-μα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-σης της τάξης, απί’ όπου και αν προέρχεται.

^[1] Η επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες

^[2] Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών

Την πρώτη βδομάδα του Μάη του 1947, δυο πολιτικά γεγονότα σημάδεψαν το τέλος της πρώτης μεταπολεμικής περιόδου και των ελπίδων για ριζική κοινωνική αλλαγή που είχε γεννήσει η συντριβή του φασισμού στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Δυο κόμματα, πρωταγωνιστές της αντιφασιστικής Αντίστασης, πετάχτηκαν έξω από τις κυβερνήσεις συνεργασίας σε δυο από τις σημαντικότερες χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα (ΓΚΚ) και το Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα (ΙΚΚ).

Ήταν ένα σημείο καμπής για την πολιτική ιστορία αυτών των χωρών. Όταν εκδιώχτηκαν από την κυβέρνηση τα δυο αυτά κόμματα διέθεταν μαζική επιρροή. Το γαλλικό κόμμα είχε 930.000 μέλη και ήταν το μεγαλύτερο κόμμα στο κοινοβούλιο. Το ιταλικό κόμμα είχε περίπου 1.800.000 μέλη κι ήταν το τρίτο μεγαλύτερο κόμμα. Κι όμως, οι υποσχέσεις των ηγεσιών τους ότι θα έφερναν εργατικές κατακτήσεις μέσα από τη συμμετοχή τους στις μεταπολεμικές κυβερνήσεις τσακίστηκαν.

Ο δρόμος που οδήγησε στο 1947 είχε την αφετηρία του στις στρατηγικές επιλογές αυτών των κομμάτων στην περίοδο της Αντίστασης και της Απελευθέρωσης. Ο πόλεμος, με τα δεινά που έφερνε για τους εργάτες και τους φτωχούς σε συνδυασμό με την αντιφασιστική πάλη, έφερνε προ των πυλών την επανάσταση.

Μια μελέτη για τις συνθήκες που επικρατούσαν στη Γαλλία το καλοκαίρι του 1944 αναφέρει ότι στην περιοχή της Τουλούζης: «Μέσα στο μεθυστικό ενθουσιασμό της Απελευθέρωσης, εργατικές απελευθερωτικές επιτροπές σύντομα ανέλαβαν τον έλεγχο όλων των μεγάλων χώρων δουλειάς στην περιοχή –σε οπλοστάσια, βιομηχανίες μετάλλου, τράπεζες, ακόμα και φυλακές- αλλά και, το πιο σημαντικό, στο σύνολο της αεροναυπηγικής βιομηχανίας. Ο διευθυντής ενός τέτοιου εργοστασίου παραπονέθηκε ότι ‘η επιτροπή μετατρεπόταν σταδιακά σε σοβιέτ. Ζητά πληροφορίες για τα αποθέματα υλικών, για την κατάστασή τους, για ό,τι υπάρχει στις αποθήκες. Ζητά ακόμα τα κλειδιά όλων των γραφείων’».

Όταν οι παρτιζάνοι απελευθέρωναν τη μια μετά την άλλη τις μεγάλες πόλεις της βόρειας Ιταλίας τον Απρίλη του 1945, στα εργοστάσια κυμάτιζαν κόκκινες σημαίες και τα αφεντικά ζητούσαν καταφύγιο στην Ελβετία ή στα αρχηγεία του αμερικάνικου και βρετανικού στρατού. Στο νότο, η αγροτική δυσaréσκεια απλωνόταν ακόμα και στα παραδοσιακά κάστρα του συντηρητισμού (και της μαφίας).

«Βίαιη ωρίμανση»

Όμως, η επιλογή των ηγεσιών των δυο κομμουνιστικών κομμάτων δεν ήταν να βαθύνουν αυτές τις διαδικασίες. Ο στρατηγικός τους στόχος δεν ήταν η επανάσταση, αλλά η διαχείριση, μαζί με τους «προοδευτικούς πολιτικούς» της αστικής τάξης. Το κόμμα θα συμμετείχε στην κυβέρνηση, θα κέρδιζε θέσεις στο κράτος και έτσι μετά τη «προοδευτική δημοκρατία» ή τη «νέα, λαϊκή δημοκρατία» (το πρώτο στάδιο) θα περνούσε ειρηνικά στο σοσιαλισμό.

Οι βάσεις αυτής της στρατηγικής είχαν μπει από τη δεκαετία του '30 και τα Λαϊκά Μέτωπα. Αλλά στις συνθήκες πολέμου και εξέγερσης, όπου εκατομμύρια ριζοσπαστικοποιημένοι εργάτες/τριες και καταπιεσμένοι στρέφονταν στ' αριστερά και έχτιζαν νικηφόρα κινήματα Αντίστασης χρειαζόταν να επιβληθεί ξανά από τα

Οι “Βάρκιζες” σε Γαλλία, Ιταλία

1 Μάη 1947.
Συγκέντρωση ακτήμονων
αγροτών στην Πορτέλα
ντελέ Τζινέστρε.

Απεργία
στη Ρενό,
Απρίλης 1947

πάνω με απότομη στροφή δεξιά. Απαιτούταν δηλαδή σοκ «βίαιης ωρίμανσης» για να θυμηθούμε την περιβόητη έκφραση του Δραγασάκη το 2013.

Αυτό το καθήκον το ανέλαβαν οι δυο ηγέτες των κομμάτων, ο **Παλμίρο Τολιάτι** που έφτασε στην Ιταλία από τη Μόσχα τον Απρίλη του 1944 και ο **Μορίς Τορέζ** που επέστρεψε πάλι από τη Μόσχα τον Οκτώβρη του 1944. Είχαν τις ευλογίες του Στάλιν και σαφείς οδηγίες.

Πρώτα ήρθε η «βίαιη ωρίμανση» στην Ιταλία με την περίφημη «στροφή του Σαλέρνο». Εκεί, τον Απρίλη του 1944 ο Τολιάτι ανακοίνωσε ότι το κόμμα όχι μόνο είναι έτοιμο να μπει και να στηρίξει την κυβέρνηση **Μπαντόλιο**, ενός πρώην στρατάρχη του **Μουσολίνι**, αλλά ότι δεν θέτει καν ζήτημα μοναρχίας (ο βασιλιάς **Βικτωρ Εμμανουήλ Β'** είχε καταφύγει στο νότο με τη βοήθεια των Συμμάχων το 1943). Το κόμμα δεν εγκατέλειπε μόνο την σοσιαλιστική επανάσταση, αλλά και βασικά δημοκρατικά αιτήματα στο όνομα της «εθνικής ενότητας» και του «αντιφασιστικού πολέμου».

Στην Γαλλία ο Τορέζ ξεκαθάρισε ότι δεν υπάρχει άλλη κυβέρνηση πέρα από αυτή που συμμετείχε το κόμμα ήδη από το 1943, δηλαδή η κυβέρνηση του στρατηγού Ντε Γκολ. Ο Ντε Γκολ είχε διατάξει τη διάλυση των «εθελοντικών» σχηματισμών της Αντίστασης και την ενσωμάτωσή τους στο γαλλικό στρατό –με επικεφαλής τους πιο αντιδραστικούς αξιωματικούς. Στις αρχές Νοέμβρη διέταξε τη διάλυση των «Πατριωτικών Πολιτοφυλακών» στο Παρίσι. Είχαν σχηματιστεί με βάση τα εργοστάσια από τις αρχές του 1944 και μετά την απελευθέρωση άρχισαν να αναπτύσσονται ραγδαία. Ο Μορίς Τορέζ, έβγαλε μια μακροσκελή ομιλία, και δεν είπε ούτε μια λέξη για τις Πολιτοφυλακές. Και για όσους δεν κατάλαβαν, το μήνυμα ήρθε σαφέστατο στην εισήγησή του στην ΚΕ του κόμματος τον Γενάρη: «Ένα κράτος, ένας στρατός, μια αστυνομία». Οσο για τους εργάτες, το σύνθημα του κόμματος ήταν: «Παράγετε! Παράγετε! Παράγετε πιο πολύ!»

Τα επιχειρήματα των ηγεσιών ήταν ότι η

ΓΚΚ κατήγγειλε τη «φασιστική συννομωσία» των... εξεγερμένων Αλγερινών.

Στην Ιταλία που είχε ζήσει είκοσι χρόνια φασισμού, και όπου χιλιάδες αντιστασιακοί είχαν δώσει τη ζωή τους από το 1943 μέχρι το 1945, η «κάθαρση» έγινε φάρσα που εκτυλίχτηκε σε τραγωδία. Τον Ιούνιο του 1946 ο Τολιάτι ως υπουργός Δικαιοσύνης υπέγραψε μια αμνηστία που απάλλαξε από κάθε δίωξη ακόμα και τους πιο σιχαμένους φασίστες βασανιστές. Ο νόμος πρόβλεπε διάκριση ανάμεσα σε «συνήθη» και «ιδιαιτέρως στυγερά» βασανιστήρια. Για παράδειγμα, ένα δικαστήριο απάλλαξε τον φασίστα μπάτσο που βασάνισε με ηλεκτρισμό στα γεννητικά όργανα έναν κρατούμενο επειδή «η πράξη είχε εκφοβιστική πρόθεση, όχι κτηνώδες κίνητρο». Το 1960 από τους 64 νομάρχες οι 62 ήταν ανώτεροι κρατικοί υπάλληλοι επί φασισμού. Το ίδιο ίσχυε και για τους 135 αστυνομικούς διευθυντές.

Η τελική πράξη

Όλοι αυτοί οι συμβιβασμοί υποτίθεται ότι θα εξασφάλιζαν το κέρδιμα των «μεσαίων στρωμάτων» και την άνοδο της επιρροής των δυο ΚΚ. Έτσι τα πιο δεξιά κόμματα θα απομονώνονταν και τα πιο μετριοπαθή θα προσέγγιζαν μια συμμαχία με τα ΚΚ. Αυτές οι προσδοκίες κατέρρευσαν. Η Χριστιανοδημοκρατία στην Ιταλία δυνάμωσε, και η δεξιά στην Γαλλία ανασυγκροτήθηκε έστω κι αν ο Ντε Γκολ αποχώρησε από την πολιτική το 1946. Οι ανασυνταγμένοι αστοί είχαν πια τη δυνατότητα να πετάξουν τα ΚΚ από τις κυβερνήσεις σαν στυμμένες λεμονόκουπες.

Δυο παράγοντες ώθησαν στην αποβολή των δυο κομμάτων από τις κυβερνήσεις τον Μάη του 1947. Ο πρώτος ήταν το ξεκίνημα του Ψυχρού Πολέμου ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ρωσία. Τον Μάρτη του 1947 ο πρόεδρος Τρούμαν είχε αναγγείλει το Σχέδιο Μάρσαλ, την οικονομική βοήθεια στην Ευρώπη, με στόχο να ανασχέσει την ρώσικη επιρροή.

Ο δεύτερος λόγος ήταν η κοινωνική δυσaréσκεια και οι εργατικοί αγώνες που έβαζαν πίεση στις ηγεσίες των ΚΚ να σταματήσουν τους συμβιβασμούς. Στις 28 Απρίλη οι εργάτες της Ρενό Μπιγιανκούρ έξω από το Παρίσι κατέβηκαν σε απεργία, παρά τις αρχικές προσπάθειες της CGT να την σταματήσει (τροτσκιστές αγωνιστές έπαιξαν ρόλο στο ξεκίνημα της απεργίας). Οι κομμουνιστές βουλευτές αρνήθηκαν να καταδικάσουν την απεργία όπως αρνήθηκαν να καταγγείλουν –για πρώτη φορά- ένα αντιαποικιακό κίνημα, στο Βιετνάμ συγκεκριμένα. Με αυτή την αφορμή διώχτηκαν από την κυβέρνηση.

Στην Ιταλία, την Πρωτομαγιά του 1947 μια ακροδεξιά συμμορία μαφιόζων άνοιξε πυρ στη συγκέντρωση των ακτημόνων αγροτών στη Πορτέλα ντελέ Τζινέστρε. Έντεκα νεκροί, ανάμεσά τους μικρά παιδιά και εφήνητα πέντε τραυματίες ήταν ο απολογισμός. Ένα κύμα αγανάκτησης σάρωσε τη χώρα, με έξι εκατομμύρια εργάτες να συμμετέχουν σε μια 24ωρη γενική απεργία διαμαρτυρίας. Κι ο ντε Γκασπέρι, με την αμερικάνικη ενθάρρυνση, παραιτήθηκε αρχικά και μετά επέστρεψε σχηματίζοντας μια νέα κυβέρνηση χωρίς τους κομμουνιστές.

Στη Γαλλία και στην Ιταλία η επαναστατημένη εργατική βάση δεν έφτασε μέχρι την εξέγερση του Δεκέμβρη 1944 που είχανε στην Ελλάδα. Αλλά οι ηγεσίες των ΚΚ έκαναν τις δικές τους Βάρκιζες.

Λεάνδρος Μπόλαρης

“**Κ**ομμάτι του Ιντσιρλίκ στη Σούδα” είναι ο προκλητικός τίτλος που χρησιμοποίησε η Καθημερινή για να περιγράψει το προς τα πού πηγαίνουν τα παζάρια μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και της κυβέρνησης Τραμπ για την αμερικάνικη βάση στην Κρήτη. Η όλη περιγραφή συνδέει όχι μόνο την απώλεια ελέγχου στις σχέσεις της Δύσης με τον Ερντογάν, αλλά και το πώς όλα αυτά μαζί ανατροφοδοτούν τις ελληνοτουρκικές κόντρες και την απειλή του πολέμου. Η βάση του Ιντσιρλίκ και η βάση της Σούδας πάντα συμβόλιζαν αυτόν τον “αδελφικό” ανταγωνισμό μεταξύ των αρχουσών τάξεων σε Ελλάδα και Τουρκία. Και οι δυο μαζί με το ΝΑΤΟ και τους Αμερικάνους, αλλά σε κόντρα μεταξύ τους για το ποιος θα έχει το πάνω χέρι και θα είναι το σημαντικότερο αποκούμπι των ΗΠΑ στην περιοχή.

Τώρα το κατόρθωμα του Κοτζιά και του Καμμένου είναι ότι, σύμφωνα με την Καθημερινή, “γενικά εκτιμάται ότι η Ελλάδα μπορεί να αποτελέσει ένα αγκυροβόλιο σταθερότητας για τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ”. Αποτέλεσμα είναι ότι η βάση της Σούδας “ήδη χρησιμοποιείται πολύ περισσότερο απ’ ό,τι στο παρελθόν και, μάλιστα, επεκτείνεται διαρκώς. Ενα σκέλος της πολύ έντονης αμερικανικής παρουσίας στην Ελλάδα αυτή την εποχή είναι οι πολύ πυκνές συνεκπαιδεύσεις που πραγματοποιούν μονάδες των ΗΠΑ με ελληνικές ειδικές δυνάμεις και όχι μόνο.”

Η Σούδα είχε κεντρικό ρόλο στις επιθέσεις κατά του Ιράκ από το 2003 και μετά. Θυμίζουμε ότι τα WikiLeaks είχαν φέρει στο φως πώς η κυβέρνηση Καραμανλή ξανά είχε προσπαθήσει να εκμεταλλευτεί τις αμερικανοτουρκικές κόντρες. Τα τηλεγραφήματα τότε έγραφαν πως “ομάδα των ελληνικών Ειδικών υνάμεων είχε αναπτυχθεί πάνω από τη βάση της Σούδας για αρκετούς μήνες, για την ασφάλεια των αμερικανικών στρατιωτικών επιχειρήσεων... Οι ελληνικές Ενοπλες Δυ-

ΣΟΥΔΑ ΟΠΩΣ ΙΝΤΣΙΡΛΙΚ Υποταγή στα σχέδια Τραμπ

17/4, Κινητοποίηση στη Σούδα.

νάμεις «πήραν κάθε διαθέσιμο βυτιοφόρο και οδηγό για να παράσχουν καύσιμα στα αμερικανικά αεροσκάφη. Αυτό, κατ’ επέκταση, επέτρεψε τον ανεφοδιασμό κάθε B52 που χτυπούσε το Ιράκ από τα δυτικά... Όταν έγινε σαφές ότι τα καύσιμα δεν ήταν αρκετά, η ελληνική Πολεμική Αεροπορία έκανε εκτροπή στο 100% στον δικό της αγωγό καυσίμων για να εξυπηρετήσει την αμερικανική προσπάθεια.”

Και το έγκλημα συνεχίζεται. Οι πρώτες επιθέσεις του Τραμπ κατά της Συρίας έγιναν από πλοία που ανεφοδιάστηκαν στη Σούδα.

Αυτή τη μεγαλύτερη εμπλοκή στον πόλεμο η κυβέρνηση Τσίπρα την πλασάρει ως επιτυχία και η Καθημερινή μιλάει για τα πιθανά ανταλλάγματα, τα οποία είναι... “η έμμεση –αλλά ουσιαστική– αμερικανική βοήθεια στην αναβάθμιση του ναυστάθμου Κρήτης, στη γεωπολιτική θέση και την επιχειρησιακή αξία του οποίου το ΓΕ-ΕΘΑ και το ΓΕΝ έχουν επενδύσει σημαντικά. Από αρκετούς εκτιμάται, επιπλέον, ότι η Αθήνα πρέπει να κινηθεί στην κατεύθυνση της ενίσχυσης από τις ΗΠΑ σε μικρότερα αλλά τακτικής σημασίας οπικά

συστήματα, η τεχνολογική εξέλιξη των οποίων είναι ταχύτατη, όπως τα drones ή τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη.” Με λίγα λόγια, αντάλλαγμα είναι περισσότερα όπλα. Οι Κοτζιάδες μάλιστα ονειρεύονται πρόσβαση στα υπερσύγχρονα F-35, τα οποία όμως είναι ακόμη μακρινό όνειρο.

Το έξτρα που διατίθεται να προσφέρει η κυβέρνηση Τσίπρα στον Τραμπ είναι να ανανεώσει τη σύμβαση για τη Σούδα όχι για ένα έτος όπως συνηθίζεται αλλά για πέντε ή για επτά χρόνια. Δηλαδή, μνημόνιο και για τις αμερικανικές βάσεις, το οποίο δεν θα χρειαστεί να περάσει από τη Βουλή μετά από επόμενες ή μεθεπόμενες εκλογές, έτσι ώστε οι Αμερικάνοι να μπορούν να προχωρήσουν σε επεκτάσεις χωρίς να φοβούνται “αναταράξεις”. Οι ίδιοι οι Αμερικάνοι στρατηγοί δηλώνουν ότι μόνο μία ανησυχία έχουν, μήπως όλο αυτό προκαλέσει “ατύχημα” στο Αιγαίο, δηλαδή μήπως Ελλάδα και Τουρκία φαγωθούν σαν σκυλιά που σκοτώνονται για το ποιος θα αρπάξει το κρέας που πέταει το αφεντικό. Αυτή είναι η κατάντια της κυβέρνησης Τσίπρα.

Ν.Λ.

Ο Μαρξισμός στο Βερολίνο

Με επιτυχία έγινε και φέτος στο Βερολίνο το τετραήμερο συζητήσεων και εκδηλώσεων “Marx is Muss 2017” στις 25-28 Μάρτ. Σύμφωνα με τους διοργανωτές, την οργάνωση Marx21, (συμμετέχει στο Die Linke) στις σχεδόν 100 συζητήσεις και σεμινάρια που πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια του τετραήμερου συμμετείχαν περίπου 850 αγωνιστές και αγωνίστριες από διάφορες πόλεις και μέτωπα.

Μεγάλη ήταν η συμμετοχή στις κεντρικές συζητήσεις με τα μεγάλα πάνελ που αφορούσαν τις κεντρικές μάχες σήμερα στη Γερμανία: Τη μάχη ενάντια στο φασισμό, το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία. Την οργάνωση των κινητοποιήσεων ενάντια στη Σύνοδο των G20 στις 7-8 Ιουλίου. Τη στήριξη των κινητοποιήσεων ενάντια στις επιθέσεις λιτότητας της Μέρκελ. Και βέβαια τις γερμανικές εκλογές που έρχονται το φθινόπωρο, ανοίγοντας τη συζήτηση πάνω στο πώς πρέπει να παρέμβει η Αριστερά κόντρα στην πολιτική του νεοφιλελευθερισμού -που έχουν προωθήσει και τα κόμματα της δεξιάς και η γερμανική σοσιαλδημοκρατία- σε μια ριζοσπαστική αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.

Μεγάλο ήταν το εύρος των συζητήσεων που αφορούσε το διεθνές κίνημα και περιλάμβανε μεταξύ άλλων ομιλητές από το **ΣΕΚ** και την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** από την Ελλάδα, από το **SWP** Βρετανίας, από το **Μπλόκο** της Πορτογαλίας, από το **SWP** Ιρλανδίας, το **DSiP** και άλλες τουρκικές και κούρδικες οργανώσεις, καθώς και σοσιαλιστές και ακτιβιστές από τις ΗΠΑ, την Αίγυπτο, τη Συρία, την Ουκρανία, τη Ρωσία, την Αυστρία, τη Γαλλία.

Μια εικόνα από τις συζητήσεις που παρακολούθησε στο Βερολίνο μας μετέφερε ο **Λευτέρης Αραμπατζής**: «Στη συζήτηση με θέμα ‘Ποια τα επόμενα βήματα για την Αριστερά στην Ελλάδα’ με ομιλητή τον **Πάνο Γκαργκάνο** (ο **Στάθης Κουβελάκης** από τη ΛΑΕ δεν μπόρεσε τελικά να παρευρεθεί) έντονο ήταν το ενδιαφέρον πάνω στο τι έχουν σημάνει τα τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Στην εισήγηση του ο Πάνος μετέφερε την εικόνα των μαχών που εξακολουθεί να δίνει το κίνημα στην Ελλάδα από το απεργιακό μέτωπο μέχρι το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό, αλλά και τη συνέχεια της αριστερής ριζοσπαστικοποίησης κόντρα στην κατακύλα του ΣΥΡΙΖΑ και κατέληξε παρουσιάζοντας το αναγκαίο μεταβατικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που προτείνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Μεγάλη ήταν η συμμετοχή στη συζήτηση που έκλεισε το βράδυ της Παρασκευής με τίτλο ‘Πώς μπορούμε να σταματήσουμε το AfD’ με ομιλητές μεταξύ άλλων τον **Αϊμάν Μαζέκ**, εκπρόσωπο της Μουσουλμανικής Κοινότητας στη Γερμανία και την **Κριστίνε Μπούχολζ**, βουλευτίνα του Die Linke από το Marx 21 η οποία τόνισε την ανάγκη να συνεχιστεί η μάχη ενάντια στο ακροδεξιό-φασιστικό AfD με στόχο αυτό να μείνει εκτός βουλής και την ανάγκη να υπάρχει μια όσο το δυνατόν πλατύτερη δράση σαν και αυτή που οργανώνει η κίνηση Aufstehen Gegen Rassismus (Ξεσηκωθείτε ενάντια στην Αρσιστή). Με τη συμμετοχή Τούρκων και Κούρδων αγωνιστών που ζουν στη Γερμανία έγινε η συζήτηση με θέμα “το AKP και η Αριστερά στην Τουρκία” με ομιλητή τον **Ρόνι Μαργκούλις** από το DSiP.

Πολλά ήταν τα θέματα των σεμιναρίων που αφορούσαν τις απαντήσεις πάνω στους κλασσικούς του Μαρξισμού και γενικότερα ιδεολογικά ζητήματα. Αυτό που μπορούσε να παρατηρήσει κανείς στο φετινό Μαρξισμό ήταν η συμμετοχή περισσότερων νέων αγωνιστών οι οποίοι, ιδιαίτερα μετά την εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ έχουν αρχίσει να πλησιάζουν και να οργανώνονται στην αριστερά. Στο τετραήμερο συμμετείχαν δώδεκα εργαζόμενες σε νοσοκομεία του Βερολίνου που βρίσκονται σε κινητοποίηση το τελευταίο διάστημα. Ο Μαρξισμός έκλεισε με επόμενο κινηματικό στόχο την επιτυχία της κινητοποίησης ενάντια στη Σύνοδο των G20 στο Αμβούργο στις 7-8 Ιουλίου».

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στην Έκθεση Βιβλίου

Πετυχημένες ήταν οι τρεις πρώτες μέρες του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στην Έκθεση Βιβλίου της Αθήνας στο Θησείο που ξεκίνησε την Παρασκευή και θα διαρκέσει μέχρι τις 11 Ιούνη. Το περίπτερο του MB είναι το Νο 8, δίπλα στο σταθμό του ΗΣΑΠ. Ο κόσμος στεκόταν να συζητήσει για τη Ρώσικη Επανάσταση (η Έκθεση είναι αφιερωμένη στα 100 χρόνια) και αμέσως η προσοχή και η συζήτηση στρεφόταν στα βιβλία του Ροσμέρ και του Σεργ.

Το **Σάββατο 10 Ιούνη, στις 8μμ, θα γίνει παρουσίαση της «Μόσχας του Λένιν» στο χώρο της Έκθεσης.**

Μετά την επιτυχημένη παρουσία του στην Έκθεση Βιβλίου της ΔΕΘ, το MB θα συμμετέχει και στην Έκθεση Βιβλίου της παραλίας από 2 έως 18 Ιουνίου.

Κυκλοφορεί ο «Κρατικός Καπιταλισμός»

Στο τέλος της βδομάδας κυκλοφορεί σε τρίτη έκδοση από το MB το κλασικό βιβλίο του Τόνι Κλιφ «Κρατικός καπιταλισμός στη Ρωσία – μια μαρξιστική ανάλυση των σταλινικών καθεστώτων» - με νέα μετάφραση από τον Λέανδρο Μπόλαρη και επεξηγηματικές σημειώσεις που διευκολύνουν τον αναγνώστη.

Η πρώτη επίσημη παρουσίαση το βιβλίου θα γίνει στη γιορτή του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω στις 25 Ιούνη στο Σύλλογο Αρχαιολόγων (Κρατικός Καπιταλισμός στη Ρωσία, Σελίδες 440, τιμή 18 ευρώ).

Ο,τι και να συμβεί στις εκλογές, ο Τζέρεμι Κόρμπιν έχει ήδη κερδίσει τη θέση του στην ιστορία. Το κατάφερε την περασμένη Παρασκευή, μετά το μακελειό στο Μάντσεστερ. Αντί να αποφύγει τα δύσκολα την ώρα που η Δεξιά προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί τα γεγονότα, ο Κόρμπιν άρπαξε την ευκαιρία και έγινε ο πρώτος πολιτικός πρώτης γραμμής που υπογραμμίζει τη σύνδεση μεταξύ του ρόλου της Βρετανίας στους πολέμους των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή και των τρομοκρατικών επιθέσεων που δέχονται οι πολίτες της.

Γράφει
ο Άλεξ Καλλίνικος

Φυσικά, οι Τόρηδες και η δεξιά πτέρυγα του Εργατικού Κόμματος δεν άργησαν να του επιτεθούν. Ίσως η πιο ηλίθια κριτική ήταν αυτή που είπε πως οι επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 έγιναν πριν από την εισβολή στο Ιράκ. Δηλαδή, ας ξεχάσουμε όλη την ιστορία της ευρωπαϊκής αποικιοκρατίας στη Μέση Ανατολή και την Δυτική υποστήριξη προς το Ισραήλ.

Ο συντηρητικός ιστορικός και πρώην στρατιωτικός, Άντριου Μπάσεβιτς, ξεκινά το μνημειώδες έργο του “Οι πόλεμοι της Αμερικής για την ευρύτερη Μέση Ανατολή” στα τέλη της δεκαετίας του ‘70. Ένα κρίσιμο επεισόδιο εξελίχθηκε στο Αφγανιστάν στη διάρκεια της προεδρίας του Τζίμι Κάρτερ (1977-81). Ο Ζμπήγκνιου Μπρεζίνσκι, σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας του Κάρτερ, πέθανε την περασμένη βδομάδα και τώρα το κατεστημένο του Δημοκρατικού Κόμματος τον θρηνεί ως μεγά-

Για τους νεκρούς στο Μάντσεστερ ένοχος είναι ο ιμπεριαλισμός

Ο Ζμπήγκνιου Μπρεζίνσκι με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν το 1981 στο Πακιστάν.

λο και σπουδαίο άνδρα.

Το 1998 σε μια συνέντευξή του, ο Μπρεζίνσκι περφηνευόταν ότι το 1979 η CIA ξεκίνησε τη μυστική χρηματοδότηση και εξοπλισμό των ισλαμιστών ανταρτών που πολεμούσαν το αριστερό στρατιωτικό καθεστώς στο Αφγανιστάν. Ο Μπρεζίνσκι έλπιζε να παρασύρει τη Σοβιετική Ένωση ώστε να εισβάλει και να παγιδευτεί σε βάλτο όπως οι ΗΠΑ στο Βιετνάμ, κάτι το οποίο τελικά έγινε.

Όταν τον ρώτησαν αν μετανιώνει που υποδαύλισε την ισλαμική τρομοκρατία, ο Μπρεζίνσκι απάντησε περιφρονητικά: “Τι είναι πιο σημαντικό στην παγκόσμια ιστορία; Οι Ταλιμπάν ή η κατάρρευση της Σοβιετικής αυτοκρατορίας; Μερικοί θυμωμένοι μουσουλμάνοι ή η απελευθέρωση της Κεντρικής Ευρώπης και το τέλος του Ψυχρού Πολέμου;”

Λιγότερο από τρία χρόνια αργότερα, ορισμένοι από αυτούς τους “θυμωμένους μουσουλμάνους κατέστρεψαν τους Δίδυμους Πύργους. Ο Οσάμα Μπιν Λάντεν ίδρυσε την αλ-Κάιντα ενώ πολεμούσε στο αντάρτικο του Αφγανιστάν που είχε δυτική στήριξη. Έστρεψε την οργάνωσή του ενάντια στη Δύση μετά την πρώτη άμεση αμερικανική επέμβαση στη Μέση Ανατολή, τον πόλεμο του 1991 με το Ιράκ.

Και τι συνέβη με τον δεύτερο πόλεμο στο Ιράκ που ξεκίνησε το 2003; Ο Ντάνι Φίνκελσταϊν, που καμαρώνει πως είναι διανοούμενος των Τόρηδων, τούιταρε: “Λέγοντας πως οι επεμβάσεις μας στο εξωτερικό προκαλούν τρομοκρατία στο εσωτερικό,

ο Τζέρεμι Κόρμπιν μπερδεύει τη συσχέτιση με την αιτιότητα”. Παράξενος τρόπος για να πεις απλώς ότι αν και οι βομβιστικές επιθέσεις στο Λονδίνο και το Μάντσεστερ συνέβησαν μετά τη συμμετοχή της Βρετανίας στην εισβολή και κατοχή του Ιράκ, δεν σημαίνει πως προκλήθηκαν από αυτή.

Αυτός ο τεμαχισμός της λογικής θέλει να αποφύγει την πραγματική ιστορία. Το ISIS είναι ένα τέρας που γεννήθηκε στο Ιράκ. Ο ιδρυτής του, Αμπού Μουσάμπ αλ-Ζαρκάουι ήταν ένα περιθωριακό πρόσωπο μέχρι που οι ΗΠΑ και η Βρετανία εισέβαλαν στο Ιράκ.

Το χάος και ο πόνος που προκάλεσε η κατοχή έδωσαν στον Ζαρκάουι τον χώρο να μετατρέψει την αλ-Κάιντα στη Μεσοποταμία σε μια μισαλλόδοξη στρατιωτική οργάνωση που στόχευε και τους κατακτητές και τους μη-Σουνίτες μουσουλμάνους. Αφού τον σκότωσαν οι Αμερικάνοι, μια συμμαχία πρώην αξιωματικών του κόμματος Μπάαθ και βετεράνων φυλακισμένων στην κατοχή ανέπτυξαν το ISIS. Επόμενες αστοχίες στις οποίες έπεσαν οι ΗΠΑ, η Βρετανία, οι σύμμαχοι και τα τσιράκια τους (διχαστική διακυβέρνηση των Σιιτών στο Ιράκ, χάος στη Λιβύη) έδωσαν στο ISIS κι άλλες ευκαιρίες.

Το να λες όλα αυτά δεν σημαίνει ότι δικαιολογείς τους τζιχαντιστές. Το ISIS είναι μια βαθιά αντιδραστική οργάνωση που έχει διαπράξει απίστευτες βαρβαρότητες. Όμως οι

επεμβάσεις της Δύσης τού πρόσφεραν ξανά και ξανά ένα ευρύτερο κοινό για το ουτοπικό του σχέδιο περί ανασύστασης του μεσαιωνικού Χαλιφάτου.

Το να λάβεις υπόψη σου το πώς θα αντιδράσουν οι αντίπαλοί σου στις πράξεις σου είναι στοιχειώδες για οποιαδήποτε στρατηγική. Ήταν εντελώς προβλέψιμο ότι η εισβολή στο Ιράκ θα οδηγούσε σε περισσότερες τρομοκρατικές επιθέσεις. Μάλιστα, η Κοινή Επιτροπή των Μυστικών Υπηρεσιών της Βρετανίας το προέβλεπε το 2003: “η απειλή από την αλ-Κάιντα θα αυξηθεί μετά από οποιαδήποτε στρατιωτική δράση εναντίον του Ιράκ. Θα μπουκ στο στόχαστρο δυνάμεις της Συμμαχίας και άλλα δυτικά συμφέροντα στη Μέση Ανατολή. Είναι επίσης πιθανές επιθέσεις σε άλλα σημεία, ιδιαίτερα στις ΗΠΑ και στο Ηνωμένο Βασίλειο, ώστε να έχουν το μέγιστο δυνατό αντίκτυπο. Η παγκόσμια απειλή από άλλες ισλαμιστικές οργανώσεις και άτομα θα αυξηθεί σημαντικά”.

Όμως ο Τζορτζ Μπους και ο Τόνι Μπλερ αγνόησαν αυτές τις προειδοποιήσεις, ενώ οι δυτικές κυβερνήσεις που ακολούθησαν συνέχισαν τον φαύλο κύκλο των επεμβάσεων και των μακελειών. Η Βρετανία έχει πραγματοποιήσει πάνω από 1300 αεροπορικά χτυπήματα στο Ιράκ και τη Συρία από τον Οκτώβρη του 2014. Ο Κόρμπιν έχει δίκιο να τα βάζει με αυτή τη δαιμονική μηχανή θανάτου και καταστροφής.

Χιλιάδες στην Πορεία στη Μαδρίτη

Με μεγάλη επιτυχία έγινε η διαδήλωση των “Πορειών της Αξιοπρέπειας” στη Μαδρίτη στις 27 του Μάρη.

Δεκάδες χιλιάδες -εκατοντάδες χιλιάδες σύμφωνα με κάποιες εκτιμήσεις- συγκεντρώθηκαν στην πρωτεύουσα της Ισπανίας φτάνοντας με κάθε μέσα από όλες τις γωνιές της χώρας. Με μια παράδοση που ξεκίνησε το 2014, κινήματα σε ολόκληρο το ισπανικό κράτος συντονίζονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και μια φορά το χρόνο δίνουν ραντεβού για μια μαζική διαδήλωση στη Μαδρίτη.

Πρόκειται για ένα δίκτυο συντονισμού των κινημάτων που ξεπερνάει όλα τα όρια ανάμεσα σε διαφορετικά συνδικάτα, ομοσπονδίες, πρωτοβουλίες και θεματικές, και έχει καταφέρει να έχει τη δική του ζωή τρία χρόνια. Από τους εργαζόμενους της Κόκα Κόλα και τους λιμενεργάτες που έφτασαν από τη Βαλένσια και τις εργαζόμενες στα ξενοδοχεία μέχρι τις αγρεργάτριες που ανέβηκαν στη Μαδρίτη από την Ανδαλουσία, όλοι οι κλάδοι που βρίσκονται σε κίνηση αξιοποίησαν τη διαδήλωση για να ενωθούν και να αναδείξουν τα αιτήματά τους. Ο Ραχόι κατάφερε αυτή τη βδομάδα να πάρει πλειοψηφία για τον προϋπολογισμό του, εξαγοράζοντας ένα μικρό κόμμα από τα Κανάρια Νησιά που του προσφέρει μια πολυπόθητη ψήφο στη Βουλή. Αυτό που καταγράφηκε και στη Μαδρίτη περασμένο Σάββατο είναι ότι η δυναμική του κινήματος είναι πολύ μεγαλύτερη από τα ψηφαλάκια που ζητιανεύει η δεξιά κυβέρνηση.

Μαδρίτη, 27 Μάρη.

Γιορτές για τα 25 χρόνια
του περιοδικού
Σοσιαλισμός από τα Κάτω
1992-2017, 25 χρόνια
«Σοσιαλισμός από τα Κάτω» -
Από το «τέλος της ιστορίας»
στην κρίση του καπιταλισμού.
Πού βαδίζει η αριστερά σήμερα;

ΑΘΗΝΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 25/6
Σύλλογος Αρχαιολόγων,
Ερμού 134-136, 8μμ
ΒΟΛΟΣ
ΤΡΙΤΗ 4/7

Δηλώστε συμμετοχή

Τιμή ενίσχυσης 10 ευρώ -
για ανέργους, μαθητές 5 ευρώ.
Στην τιμή περιλαμβάνεται φαγητό και ποτό

Όνομα.....
Επώνυμο.....
Ιδιότητα.....
Πόλη.....
Τ.Κ.....

Διεύθυνση.....
Τηλέφωνο.....
email.....

**ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ
25 ΧΡΟΝΙΑ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ
ΚΑΤΩ 1992-2017**

Κυριακή 25 Ιούνιο, 7μμ
Κήπος Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων
Θησείο, Ερμού 134

Από το
"τέλος της ιστορίας"
στην κρίση του καπιταλισμού

**ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ
Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ
ΣΗΜΕΡΑ;**

Μετά τη συζήτηση
θα ακολουθήσει
ζωντανή μουσική,
φαγητό και ποτό

Για επικοινωνία:
• socialismosapotakato@gmail.com • τηλ. 210 5247140